

Tirsdag den 19. januar 2021 (D)

1

49. møde

Tirsdag den 19. januar 2021 kl. 13.00

Dagsorden

1) Partilederdebat.

2) 2. behandling af lovforslag nr. L 135:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., lov om sygedagpenge og lov om aktiv socialpolitik. (Suspension af dagpengeforbrug og suspension af G-dage ved hjemsendelser og arbejdsfordeling, forlængelse af retten til sygedagpenge og yderligere forlængelse af 12-månedersperioden i 225-timersreglen som følge af covid-19).

Af beskæftigelsesministeren (Ane Halsboe-Jørgensen fg.).

(Fremstilling 12.01.2021. 1. behandling 12.01.2021. Betænkning 15.01.2021).

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Mødet er åbnet.

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Partilederdebat.

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Velkommen til partilederdebat på lidt uvante pladser. Det er tredje gang, vi afholder partilederdebat. Det er stadig væk i en eller anden eksperimenterende form.

Jeg har et par praktiske bemærkninger først. Det er sådan, at jeg, når man er færdig på talerstolen – dvs. efter sine 3 minutter og de spørgsmål, der måtte være – beder om, at man spritter af, når man forlader talerstolen, så den er klar til den næste. Hvis der skulle være behov for lidt samtale, beder jeg om, at man gør det ude i sidegemakkerne, så man kan holde afstanden. Og så har vi anbefalet, at man, når man går til og fra Folketingssalen og i det hele taget går rundt på Christiansborg, hvor man er tæt sammen, anvender mundbind.

Så nu går vi i gang med det. I sidder alle på uvante pladser, men det tror jeg godt kan klares. Det er sådan, at hver taler, der kommer på talerstolen, har 3 minutter. Og så har hver partileder, der måtte ønske det, to korte spørgsmål eller bemærkninger på hvert ½ minut. Så der er lidt kort tid i dag, men det håber jeg også vi får styret.

Derfor kan vi gå i gang med debatten, og først er det Mette Frederiksen, formand for Socialdemokratiet. Værsgo.

Kl. 13:01

(Partiledet)

Mette Frederiksen (S):

Tak for det. Jeg glæder mig til debatten i dag, hvor Danmark jo som resten af Europa står i en både afgørende og alvorlig situation. På den ene side den muterede virus, på den anden side – heldigvis – udrulningen af vacciner. Vi er lige nu i et kapløb med tiden mod den nye mutation, der, uanset hvad vi gør, vil blive den dominerende også i Danmark.

Vi kan se, at de seneste tiltag har effekt. Smitten falder, men truslen er klar. Hvis ikke vi holder smittetrykket langt nok nede, kan vi risikere en eksponentiel stigning i smitten. Vi skal gøre alt, hvad vi kan, så vi undgår at miste kontrollen med epidemien her i Danmark. I sidste uge forlængede vi restriktionerne, foreløbig til og med 7. februar, men situationen er så alvorlig, at vi meget vel kan se ind i, at der bliver behov for at forlænge en del af de restriktioner, vi allerede kender i dag. For det er et kritisk sted, vi står. Samtidig udruller vi vaccinerne så hurtigt, vi overhovedet kan. Omkring 3 pct. af danskerne er nu vaccineret. Det er den højeste andel i EU, og vi gør, hvad vi kan, for at få frigivet flere vacciner hurtigere.

Den forlængede nedlukning rammer erhvervsdrivende, lønmodtagere, selvstændige. Men en manglende epidemikontrol vil ud over de store sundhedsmæssige og menneskelige konsekvenser også have store negative konsekvenser for samfundsøkonomien. Jeg vil gerne takke alle partier i Folketinget for, at vi i fællesskab fører en klog krisepolitik, der nok har været akut, men ikke kortsigtet. Vi fører en ekspansiv finanspolitik. Samtidig investerer vi i mere uddannelse, opkvalificering, forskning og grønne teknologier. Det er ikke alene ansvarligt, det er også klogt.

Til sommer vil vi forhåbentlig være på den anden side af i hvert fald den værste del af pandemien. Så er det tid til at se frem og tage fat på de mere grundlæggende udfordringer, der vil ramme os positivt som negativt de næste 10-15 år. Den internationale konkurrence vil blive hårdere. Nogle job forsvinder, andre skal vi skabe. Kravet til uddannelse og kompetencer forandres. Vi skal skabe et mere bæredygtigt samfund, og vi skal styrke danske positioner, ikke mindst hvad angår digitalisering. De udfordringer vil regeringen tage hånd om gennem en ny og ambitiøs reformkurs, der skaber en større og dygtigere arbejdsstyrke og investerer i vores i øvrigt succesfulde samfundsmodel. Det skal ske på en måde, som både er grøn, socialt retfærdig og selvfølgelig også hænger sammen regionalt. Vi vil fremlægge konkrete bud i år. Jeg vil gerne i dag her i partilederdebatte invitere alle til at deltage i det arbejde.

Kl. 13:04

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Tak for det. Og en praktisk bemærkning: Hvis man ønsker en kort bemærkning, skal man trykke sig ind. Det har hr. Jakob Ellemann-Jensen gjort. Værsgo.

Kl. 13:04

Kl. 13:06

Jakob Ellemann-Jensen (V):

Tak for det. Og tak til statsministeren. Jeg tror, der er mange ting, vi er enige om, i det, som statsministeren nævner her. En ting, jeg også håber, vi er enige om, er en anerkendelse af, hvad kan man sige, den simple læresætning, som hedder, at velfærd forudsætter en velstand og velstand forudsætter en vækst. Er statsministeren enig i den lille remse?

Kl. 13:05

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Statsministeren.

Kl. 13:05

Mette Frederiksen (S):

Altså, små remser kan jo sjældent stå alene, men den der remse bliver vi ikke uenige om, og derfor er det selvfølgelig også afgørende vigtigt, at vi ikke kun fører en akut krisepolitik, men også en langsigtet krisepolitik, hvor vi får investeret i det, der skal gøre Danmark stærkere. Og som jeg sagde det før: Den globale konkurrence vil tage til. Og derfor har vi behov for at investere i dansk erhvervsliv, i den grønne omstilling, men også i danske lønmodtagere. Ellers vil for mange falde bagud af dansen.

Kl. 13:05

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Hr. Jakob Ellemann-Jensen.

Kl. 13:05

Jakob Ellemann-Jensen (V):

Tak for det. Så tænker jeg, at det også gør indtryk på statsministeren, når man hører Dansk Industri, som jo trods alt repræsenterer virksomheder med over en halv million medarbejdere, som var ude nu her i går at sige, at de gerne vil råbe vagt i gevær. De vil gerne sige, at den mængde af skattestigninger, som regeringen har rullet ud på foreløbig blot halvandet år, altså er gift for dansk erhvervsliv.

Anerkender regeringen, at man ikke har gjort det nemmere at drive virksomhed i det seneste halvandet år, og at man på et tidspunkt bliver nødt til at sige, at nu er nok nok; nu går det ikke bare at dreje mere på skatteskruen og gøre det dyrere at være dansker, gøre det dyrere at drive virksomhed i Danmark?

Kl. 13:06

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Statsministeren.

Kl. 13:06

Mette Frederiksen (S):

Jamen jeg mener ikke, vi bare skal skrue skatten deropad. Vi har haft et ønske om at indfri nogle meget klare valgløfter, som har krævet nogle enkelte skattestigninger. Så er der i øvrigt andre skattestigninger, vi er bredt enige om i Folketinget, eksempelvis på cigaretter. Jeg mener ikke, at vi bare skal sætte skatten op, men man skal i mine øjne godt nok også passe på med at lade sig låse så meget i en, må man sige, lidt rigid fortolkning af eget skattestop, at man eksempelvis som Venstre nu ikke kan tage ansvar for noget er det allervigtigste i det danske samfund, nemlig vores politi.

Kl. 13:06

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Så er det hr. Kristian Thulesen Dahl, Dansk Folkeparti.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak for det, formand. Statsministerens parti har bebudet at ville støtte en rigsretssag mod den tidligere minister Inger Støjberg. Vil statsministeren – eller her i egenskab af fru Mette Frederiksen – forklare nærmere om baggrunden for, at man mener, at det er nødvendigt at rejse en rigsretssag, altså at tage det tungeste, man har i skuffen, frem? Og vil statsministeren eller fru Mette Frederiksen forklare, om hun ser, at det er proportionelt med tidligere sager, hvor Folketinget har udtalt kritik af en minister, men *ikke* har valgt at rejse en rigsretssag?

Kl. 13:07

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Fru Mette Frederiksen.

Kl. 13:07

Mette Frederiksen (S):

Ja, først og fremmest vil jeg sige, at jeg er meget enig i, at en rigsretssag er det tungeste våben, Folketinget kan tage i brug i sin kontrol med skiftende regeringer. Og derfor skal man selvfølgelig bruge det her redskab utrolig varsomt. Det er også vigtigt for mig at sige, at for mig og for Socialdemokratiet handler den her sag ikke om udlændingepolitik eller om opbakningen til den tidligere regerings linje, hvad angår barnebrude i Danmark, for det hører ikke hjemme i Danmark, og det skal vi gøre alt, hvad vi kan for at bekæmpe. Når det handler om beslutningsgrundlaget, som jo er truffet af et, må man sige, meget bredt flertal i Folketinget, så kan jeg både henvise til det, som vores retsordfører allerede har sagt, og til den juridiske begrundelse, der ligger bag det.

Kl. 13:08

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Hr. Kristian Thulesen Dahl, værsgo.

Kl. 13:08

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Ja, nu er det ikke nogen hemmelighed, at i Dansk Folkeparti er vi meget modstander af, at der bliver rejst en rigsretssag her. Vi synes, det er ude af proportioner. Det handler netop ikke om, at man rejser en rigsretssag for at have lighed for loven. Det handler nærmere om, at man skal have lighed for loven, og derfor skal man kigge tilbage og se, om man har rejst rigsretssager tidligere. Har man ikke gjort det, hvor der også har været skarp kritik, så skulle man måske heller ikke gøre det her. Og det er derfor, at jeg er lidt interesseret i at høre fru Mette Frederiksen – eller statsministerens – holdning til proportionaliteten i det her, altså i forhold til når man kigger på tidligere sager. Har statsministeren gjort sig den ulempe at have været tilbage og set på tidligere sager, hvor man ikke har valgt at rejse en rigsretssag, og fundet ud af, om man med det her sænker barren for, hvornår man i fremtiden bliver nødt til at rejse en rigsretssag, for netop at sikre lighed for loven fremover?

Kl. 13:08

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Fru Mette Frederiksen.

Kl. 13:08

Mette Frederiksen (S):

Ja, altså, et bredt flertal i Folketinget, der jo går hen over den politiske midte, mener, at det juridiske arbejde, der er blevet begået, først i kommissionen og efterfølgende i en uvildig advokatordning, tilsiger, at Folketinget bør reagere, som Folketinget gør. Men jeg har ikke nogen grund til at mistænke, at Folketinget ikke tidligere

har håndteret sin opgave korrekt, hvad angår kontrol med skiftende regeringer.

Kl. 13:09

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Så er det Sofie Carsten Nielsen, Radikale Venstre.

Kl. 13:09

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Tak for det. Som fru Mette Frederiksen også redegjorde for, har coronapandemien store konsekvenser. Den har store konsekvenser for økonomien, og vi har brug for at få Danmark på sporet igen, få lagt en klar økonomisk plan for fremtiden. Klimakrisen er her også endnu og skal løses.

Så mit spørgsmål er egentlig helt enkelt: Vil fru Mette Frederiksen og hendes parti være med til, at vi forsøger at få et bredt flertal for en samlet plan, en grøn økonomisk plan, der rækker frem til 2030, for at få Danmark på sporet igen?

Kl. 13:09

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Mette Frederiksen, værsgo.

Kl. 13:09

Mette Frederiksen (S):

Altså, jeg synes ikke, der er nogen grund til at lade sig begrænse af procesrammer, at det præcis skal være 2030, der er fikspunktet. Jeg tror faktisk ikke, det ville være langt nok at kigge ud i fremtiden. Det er klart, at et 10-årigt perspektiv er afgørende, men med den rivende udvikling, vores samfund er inde i, hvad angår digitalisering, den internationale konkurrence og det enorme behov, der er for, at flere mennesker får lov til at dygtiggøre sig, så tror jeg faktisk, vi skal have et længere perspektiv i vores arbejde. Og jeg synes heller ikke, der er nogen grund til at lade sig begrænse af, at det skal være en plan, der bliver tilrettelagt på en bestemt måde.

Men arbejdet med at gå i gang med reformer, der skal gøre Danmark stærkere ind i fremtiden, er det, jeg bebuder fra Folketingets talerstol i dag, og der glæder jeg mig rigtig meget til at arbejde sammen også med Det Radikale Venstre.

Kl. 13:10

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Sofie Carsten Nielsen, værsgo.

Kl. 13:10

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Det glæder jeg mig også rigtig meget til. Jeg synes sådan, der er brug for, at vi får sådan en plan, og vi skal da bestemt ikke at lade os begrænse. Men til gengæld tror jeg, der er behov for, at vi lader os forpligte på nogle meget konkrete mål, så vi ikke forpligter os på, at der kommer en god løsning i 2029, men at den faktisk kommer løbende, når det gælder klimakrisen, og at det ikke bliver sådan, at vi udskyder udfordringerne. Og det samme gælder jo for økonomien, altså at vi forpligter os til løbende at træffe beslutninger frem mod 2030 og gerne endnu længere, så vi investerer i fremtiden og fortsat har råd til det.

Kl. 13:11

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Fru Mette Frederiksen, værsgo.

Kl. 13:11

Mette Frederiksen (S):

Jeg forpligter gerne både regeringen og Socialdemokratiet på en ambitiøs reformkurs. Jeg håber så til gengæld også, at Folketinget vil lade sig forpligte på, at vi ikke gentager fortidens synder og

eksempelvis fører en krisepolitik, som sætter Danmark tilbage. Jeg mener, at det i den efterevaluering, hele verden har gjort sig efter finanskrisen, står ret klart, at man mange steder med den førte økonomiske politik var med til at forlænge krisen og i virkeligheden gjorde problemerne større. Det er nu almindeligt anerkendt blandt mange økonomer, og den erkendelse håber jeg også breder sig i Folketinget. For det vil faktisk styrke vores mulighed for at styrke Danmark.

Kl. 13:12

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Tak. Fru Pia Olsen Dyhr, SF.

Kl. 13:12

Pia Olsen Dyhr (SF):

Tak for det svar. Det syntes jeg faktisk var et glimrende svar, også på de udfordringer, vi står over for i forhold til at løfte økonomien. Men det altoverskyggende problem lige nu er jo corona og ikke mindst de to mutationer, der spreder sig i det danske samfund, og når jeg kigger på det, er jeg jo egentlig glad for, at vi har lukket Danmark ned. Vi er kommet godt igennem det, man kan kalde den danske variant, for det ser egentlig fornuftigt ud, tallet er lavt.

Men jeg bliver også bekymret, når jeg ser udviklingen i Irland, hvor man havde fået smitten ned og man så åbnede op, fordi man fik følelsen af, at nu kunne man jo godt åbne mere op, tallene var små. Men på grund af den måde, de nye varianter spreder sig på, så er det gået meget alvorligt til. Hvordan ser statsministeren at vi skal undgå det i Danmark?

Kl. 13:12

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Fru Mette Frederiksen.

Kl. 13:12

Mette Frederiksen (S):

For det første er jeg meget enig i analysen, og jeg er spændt på, hvordan den offentlige diskussion kommer til at være i Danmark i løbet af de næste par uger. Heldigvis har vi nu en faldende smitte, og vi har en faldende positivprocent, og det er nogle ting, der går i den rigtige retning.

Jeg kan godt forestille mig med den diskussion, der har været tidligere, eksempelvis i foråret, at der, når mange af tallene på overfladen ser gode ud, så vil begynde at komme et pres, måske også politisk fra nogle partier, om, at nu skal Danmark åbnes op igen. Det vil efter min bedste overbevisning være forkert, hvis vi ønsker at bevare epidemikontrollen, fordi den britiske mutation – og vi kender ikke den sydafrikanske godt nok endnu, men den kan jo potentielt være lige så slem eller endnu værre – ligger og ulmer nedenunder, og vi risikerer at tabe epidemikontrollen.

Kl. 13:13

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Pia Olsen Dyhr, værsgo.

Kl. 13:13

Pia Olsen Dyhr (SF):

Ja, det er også min bekymring, og jeg tror, at der går et stykke tid, før vi skal snakke genåbning. Men jeg vil jo også gerne sige, når vi skal diskutere en genåbning af det danske samfund, at jeg synes, at statsministeren skal skele lidt til noget af det, som vi har lært af tidligere, nemlig at vi, når vi skal åbne op på f.eks. børneområdet, ældreområdet eller andre steder, sørger for at gå tilbage til modellen med små grupper, så vi hurtigt kan lave smitteopsporing, selv om jeg ikke engang er sikker på, at det er nok. For når jeg hører om eksemplerne fra København med plejehjemmene, hvor man har de

små grupper, så har man alligevel ikke kunnet styre smitten med lige præcis de her mutationer.

Men de erfaringer vil jeg meget gerne opfordre statsministeren til at vi bringer i spil – endnu en gang – når vi kommer til den diskussion.

Kl. 13:14

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Fru Mette Frederiksen.

Kl. 13:14

Mette Frederiksen (S):

Den britiske mutation er en kæmpe fjende i vores håndtering af coronaen, fordi den er så smitsom, som den er, og vi risikerer at underminere hele den danske epidemikontrol, og det gør man i øvrigt også i andre lande. Derfor skal vi tænke os rigtig godt om, når vi på et tidspunkt når hen til at diskutere en genåbning. Vi er der desværre ikke endnu.

Jeg vil egentlig gerne henlede opmærksomheden på den ekspertgruppe, der nu er kommet med forslag til, hvordan – ikke tidsmæssigt, men i hvilken rækkefølge – man bør genåbne samfundet. Jeg synes, det er et godt arbejde, der er bedrevet, og noget af det, de bl.a. siger, er, at det er hos de mindste børn i folkeskolens mindste klasser, man bør åbne først, og det flugter i hvert fald med nogle af de overvejelser, vi har i regeringen. Men det skal foregå ansvarligt.

Kl. 13:15

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Fru Pernille Skipper, Enhedslisten, værsgo.

Kl. 13:15

Pernille Skipper (EL):

Tak for det, og tak for talen. En af de ting, som er positivt ved corona, tror jeg er, at det er gået op for rigtig mange, hvor stor en styrke det er for Danmark i forhold til andre lande, at vi også har en stærk offentlig sektor. Den offentlige sektor kan ikke klare det alene; den har brug for den private sektor. Men lige nu er det også den offentlige sektor, som virkelig, virkelig hjælper os alle sammen. Og de offentligt ansatte, sosu'erne i ældreplejen og alle i sundhedssektoren, som har knoklet i spidsbelastning i alt for lang tid, fortjener for mig at se mere end bare tak. De har knoklet i mange år med nedskæringer, og nu har de knoklet endnu mere, og noget af det, de kræver i de kommende offentlige overenskomstforhandlinger, er også, at de kommer til at se et lønloft (*Formanden* (Henrik Dam Kristensen): Tak), som...

Så kan statsministeren sikkert regne ud, hvad mit spørgsmål vil være.

Kl. 13:15

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Fru Mette Frederiksen.

Kl. 13:15

Mette Frederiksen (S):

Jamen jeg kan desværre ikke svare på spørgsmål, når jeg ikke kender indholdet – nej, spøg til side; jeg ved, hvad det er, fru Pernille Skipper gerne vil spørge til. Jeg har meget stor sympati for, at der er store grupper i samfundet, der ønsker højere lønninger – selvfølgelig har jeg det. Jeg blander mig ikke i overenskomstspørgsmål, vil jeg gerne sige indledningsvis, og derudover vil jeg sige, at jeg gerne vil advare imod, at vi tager nogle grupper ud og fremhæver dem frem for andre. For jeg anerkender fuldt ud, at der er et meget stort pres på en del sygehusafdelinger, og det rammer eksempelvis sosu'ere, sygeplejersker og læger meget. Men det gælder jo for rigtig mange

grupper i det danske samfund, at man er hårdt presset i den her tid, i øvrigt både offentligt og privat.

Kl. 13:16

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Fru Pernille Skipper, værsgo.

Kl. 13:16

Pernille Skipper (EL):

Det er jeg fuldstændig enig i, og når jeg fremhæver de enkelte grupper – som jeg så ikke nåede at færdiggøre før – er det jo, fordi det også er nogle af de grupper, som historisk er indplaceret på et lavere lønniveau end andre, og det har det efterslæb, både at de er lavere lønnet end andre grupper med lige så lang uddannelse og lige så stort ansvar, men jo også at vi har en kønsmæssig skævhed på vores arbejdsmarked, altså at vi har ulige løn. Og det er, fordi der engang for mange år siden blev truffet en beslutning om, at kvindeafdelingerne var mindre værd end mandefagene, så at sige, og det er jo det, nogle af de her grupper beder om bliver gjort op med.

I forståelsespapiret siger vi sammen, at der skal ske noget nyt i måden at tilgå de offentlige overenskomstforhandlinger på i forhold til tidligere. Hvordan kommer vi til at se det i de overenskomstforhandlinger, som starter snart?

Kl. 13:17

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Fru Mette Frederiksen, værsgo.

Kl. 13:17

Mette Frederiksen (S):

Altså, jeg synes, der skal være en respektfuld tone, både op til, undervejs og efter de offentlige overenskomster. Det er forhåbentlig det, vi allerede nu er i gang med at levere, for forberedelsen til de offentlige overenskomster er jo i fuld gang. Vi kan ikke mærke det på grund af coronaen, men de er i fuld gang. For mig handler det egentlig først og fremmest om at være ordentlige i det samarbejde, der er, hvad angår arbejdsmarkedets parter, i en overenskomstsituation.

Men helt grundlæggende har jeg meget stor respekt for den danske arbejdsmarkedsmodel og ønsker jo derfor heller ikke en politisering af lønspørgsmålet.

Kl. 13:18

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Søren Pape Poulsen, Det Konservative Folkeparti.

Kl. 13:18

Søren Pape Poulsen (KF):

Tak for det. Jeg vil også godt tage lidt fat i udmeldingen fra Dansk Industri her den anden dag, som jo sådan set sætter en streg under, at rigtig mange virksomheder er presset i en tid, hvor verden ser ud, som den gør, på grund af corona, og hvor man jo ikke diskuterer, hvor høje lønstigningerne skal være ved næste forhandling, men hvor rigtig mange tænker på, om de overhovedet har et job. Det kalder vel også på, at det, vi skal sætte fokus på her, er, hvordan vi skaber nogle flere arbejdspladser. Det er også, at vi tør tale om reformer, og at vi skaber et stærkt samfund.

Så jeg er glad for det, jeg har set i Børsen i dag, men kan statsministeren løfte lidt af sløret for den vækkelse, der har været hos statsministeren siden den 22. december, hvor man vedtog en finanslov, der gik i den forkerte retning i forhold til det? Nu skal vi så tale reformer. Hvad er der sket? Jeg synes det er positivt, men hvad er der sket?

Kl. 13:18

Kl. 13:20

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Fru Mette Frederiksen.

Kl. 13:18

Mette Frederiksen (S):

Jeg er ikke enig i, at den førte finanspolitik på nogen som helst måde er dårlig for dansk erhvervsliv – tværtimod. Jeg er fuldstændig enig med hr. Søren Pape i, at det, der optager rigtig mange, både virksomhedsejere og lønmodtagere, er, om der fortsat er en produktion i Danmark, og om der er et arbejde at stå op til. Der må man jo bare sige, at det qua den i øvrigt i høj grad fælles krisepolitik, vi har ført her i Folketinget, er lykkedes os at holde hånden under så mange virksomheder og så mange lønmodtagere, at vi ikke har været i nærheden af den stigning i arbejdsløsheden, man ser i andre lande. Så krisepolitikken har været god for dansk erhvervsliv. Når vi når ud af det værste, hvad angår coronaen, så er det tid til at kigge frem, og der har vi selvfølgelig igen behov for et reformspor.

Kl. 13:19

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Hr. Søren Pape Poulsen.

Kl. 13:19

Søren Pape Poulsen (KF):

Jeg vil gerne fuldtone melde mit parti ind i de forhandlinger om reformer. Jeg er meget spændt på at se, hvad oplæggene bliver. At der er behov for dem, mener jeg ikke der er nogen som helst tvivl om. Derfor vil jeg bare gerne lige dvæle ved noget. En ting er, at vi, så godt vi har kunnet, her i Danmark har holdt hånden under virksomheder og hjulpet dem. Vi ved alle sammen godt, at nogle virksomheder er dybt presset alligevel, at mange selvstændige erhvervsdrivende er dybt presset, og at mange privatansatte har mistet deres arbejde. Men det ændrer jo ikke på, at formanden for Socialdemokratiet, som det jo hedder her, flere gange har sagt, at der ikke er brug for skattestigninger, at det skal vi ikke have nu, og at det ikke er den rigtige medicin. Alligevel har vi jo set en lang række skattestigninger gennemført, også i den her finanslov.

Kl. 13:20

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Fru Mette Frederiksen.

Kl. 13:20

Mette Frederiksen (S):

Men man har også set lempelser af skatten. Vi har eksempelvis forøget forskningsfradraget for virksomhederne, vi har lavet et investeringsvindue, og som en del af den grønne skattereform er der betydelige erhvervsskattelettelser, ikke mindst over de kommende år, så vi gør begge dele. Jeg bliver jo selvfølgelig også nødt til at være meget, meget klar i mælet om, at når Socialdemokratiet går til valg på at indføre en ret til tidligere pension, så gennemfører vi det. Når vi giver et løfte, indfrier vi det. Det kan ikke komme bag på nogen, at det var et af de absolut vigtigste enkeltstående politiske anliggender for den her regering. Det er gennemført, og ja, der er nogle skattestigninger forbundet med det. Det har vi været fuldstændig transparente om hele vejen igennem fra før valget.

Kl. 13:20

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Fru Pernille Vermund, Nye Borgerlige. Værsgo.

Pernille Vermund (NB):

Tak for det. Regeringen vil give syv danske kommuner fuldstændig frihed på et udvalgt velfærdsområde. Sådan lød den positive udmelding fra fru Mette Frederiksen ved Folketingets åbning den 6. oktober 2020. Jeg har et kort spørgsmål: Er det vigtigste for Socialdemokratiet at give frihed til kommunerne eller til borgerne?

Kl. 13:21

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Fru Mette Frederiksen.

Kl. 13:21

Mette Frederiksen (S):

Det er til borgerne.

Kl. 13:21

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Fru Pernille Vermund.

Kl. 13:21

Pernille Vermund (NB):

Det var et interessant svar, for det hænger rigtig dårligt sammen med den aftale, der bl.a. er indgået på ældreområdet. Når de borgerlige partier ikke kunne være med i velfærdsaftalen på ældreområdet, er det jo netop, fordi den tilgodeser kommunerne på bekostning af borgerne. For med den aftale, der er lavet, gives der mulighed for, at kommunerne kan ofre de ældres ret til frit at vælge bolig, frit at vælge personlig pleje, frit at vælge genoptræningsydelser og frit at vælge anden personlig og praktisk hjælp. Så kan fru Mette Frederiksen ikke se, at der er en voldsom uoverensstemmelse mellem det, fru Mette Frederiksen siger nu, og den aftale, der rent faktisk er indgået?

Kl. 13:22

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Fru Mette Frederiksen.

Kl. 13:22

Mette Frederiksen (S):

Nej, det er der heldigvis ikke. Fru Pernille Vermund hopper jo præcis i den fælde, jeg anmeldte nogle ville hoppe i, da vi foreslog det her, nemlig at når det først kom til lovgivning, ville for mange partier sige: Nej, ikke lige præcis det dér, for det synes vi er rigtig, rigtig godt; ikke lige præcis det dér; nej, den der regulering kan vi godt lide. Og hvis alle tænker sådan, kommer vi aldrig til at tænke nyt i Danmark. Jeg vil gerne gentage, hvad jeg har sagt før: Skiftende regeringer har ønsket at afbureaukratisere den offentlige sektor, men det er ikke lykkedes nogen som helst. Jeg tror egentlig på, at de her syv kommuner kommer til at vise vejen, men det kræver, at alle i Folketinget træder et skridt tilbage og faktisk overlader det til borgerne, til de pårørende, til medarbejderne og til de lokale politikere.

Kl. 13:22

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Hr. Torsten Gejl, Alternativet.

Kl. 13:22

Torsten Gejl (ALT):

Tak, og tak for talen. Mit første spørgsmål går på en artikel i Ekstra Bladet i dag, der handler om 58-årige Lars Hansen, som bliver trukket ekstra meget i sin førtidspension, fordi hans kone har taget ekstra vagter på et plejehjem. Hvad tænker statsministeren om det? Er det rimeligt, at en person, som i forvejen risikerer at blive beskattet fem gange af en indkomst, som i forvejen er meget lav, skal beskattes

yderligere, fordi hans kone gør det, som vi egentlig alle sammen beder hende om, nemlig at tage ekstra vagter for os alle sammen? Hun har så i øvrigt også fået corona af det. Hvad tænker statsministeren om det?

Kl. 13:23

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Fru Mette Frederiksen.

Kl. 13:23

Mette Frederiksen (S):

Jeg tænker, det er utrolig vigtigt, når vi diskuterer nogle af de grundlæggende strukturer på arbejdsmarkedet, at vi ikke gør det på baggrund af enkeltsager, som man altid kan få sympati for. For selvfølgelig tænker man instinktivt, når man ser forsiden af Ekstra Bladet om en kvinde, der vælger at arbejde ekstra, fordi der er corona: Hvorfor i alverden skal den kvindes mand så trækkes i sin fortidspension? Det er jo, fordi vi har et gammelt hæderkronet princip i Danmark om, at hvis man kan forsørge sig selv, skal man gøre det; hvis man kan forsørge sig selv og sin husstand – det gælder i hvert fald for en del af de sociale ydelser – så skal man gøre det, for man søger hjælp hos det offentlige. Og jeg vil, selv om jeg har al mulig sympati for den konkrete sag, egentlig gerne holde fast i idéen om, at man i Danmark forsørger sig selv og sin familie, hvis man overhovedet kan.

Kl. 13:24

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Hr. Torsten Gejl.

Kl. 13:24

Torsten Gejl (ALT):

Vi går fra coronakrisen til klimakrisen. Klimarådet skal her i starten af året give en faglig vurdering af, om regeringen er på rette vej i forhold til at nå vores klimamål. I Alternativet forventer vi en ret kras kritik. Også mange af de grønne organisationer mener, at vi har mistet tempoet, når det kommer til at nå vores reduktionsmål. Greenpeace foreslår i dag at åbne og genforhandle alle klimaaftaler, hvis vi skal have en chance for at nå vores 50-procentsreduktionsmål. Har regeringen en plan for, hvordan vi får ambitionerne og klimapolitiken op i tempo, hvis det er sådan, at Klimarådets kritik bliver ekstra kras?

Kl. 13:24

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Fru Mette Frederiksen.

Kl. 13:24

Mette Frederiksen (S):

I al respekt bliver jeg nødt til at være fuldstændig ærlig og sige, at jeg synes, det er begyndt at være for letkøbt med den der kritik på klimaområdet. Vi er et af de mest ambitiøse parlamenter i hele verden. Vi har leveret lige omkring en tredjedel af det, vi satte os for at skulle levere på 10 år. Og igen og igen kan man bare stille sig op og sige, at det er for uambitiøst. Vi har nu truffet rigtig mange beslutninger i fællesskab. Vi har tænkt os at fortsætte ad den vej, men det bliver mere og mere omkostningsfuldt for erhvervslivet, for landbruget og for den enkelte dansker. Og derfor bliver vi nødt til i den fremtidige klimadiskussion at have flere bud på, hvordan det faktisk kan lade sig gøre, uden at det svækker Danmarks konkurrenceevne eller betyder, at arbejdspladser bare flytter ud af vores land.

Kl. 13:25

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Tak til fru Mette Frederiksen. Vi har været igennem runden. Jakob Ellemann-Jensen, Venstre.

Kl. 13:26

(Partiledet)

Jakob Ellemann-Jensen (V):

Tak, formand. Og tak til statsministeren for afspritten. Et håndslag eller en coronasikker variant over temaet er, hvad Danmarks største erhvervsorganisation, Dansk Industri, efterspørger fra regeringen. Det er altså en organisation, som repræsenterer virksomheder med mere end 0,5 millioner fuldtidsbeskæftigede i Danmark. De efterspørger et løfte om, at vores virksomheder ikke pålægges flere skatter og afgifter. Det gør de jo ikke for sjov. Det gør de, fordi de er bekymrede. Regeringen har hævet skatter og afgifter for milliarder. Regeringen trækker raske mennesker ud af arbejdsmarkedet. Regeringen skader med andre ord samfundsøkonomien. Og når erhvervslivet advarer om, at selve fundamentet under det danske velfærdssamfund kan slå revner i løbet af få år, så skal man tage det seriøst.

Forudsætningen for velfærd – det enedes vi om før – er nemlig velstand, og vi sikrer kun velstand, hvis vi har vækst. Problemet er bare, at det håndslag er regeringen ikke klar til at give, end ikke med albuen eller med et vink på grund af coronarestriktioner. Men helt generelt så er man ikke klar til at give det løfte. Og selv om ledighedskøen er vokset med 40.000 mennesker, siden coronakrisen ramte, så tager regeringen ikke udfordringen seriøst. Tværtimod. For første gang i to årtier så har vi en regering, der gør Danmark fattigere, 12 mia. kr. fattigere hvert år, midt i en historisk krise.

Se, der findes ikke nogen vaccine mod den økonomiske krise, men der findes en kur, og det er en kur, der kan få Danmark stærkt ud på den anden side med vækst og med nye arbejdspladser.

Først og fremmest må vi love, at vi ikke vil gøre OECD's højeste skattetryk endnu højere. Med skattestoppet sikrer vi ro om danskerne og danske virksomheders økonomi. Vi vil også gerne gå skridtet videre, så det bedre kan betale sig at arbejde. Derfor har vi foreslået at hæve beskæftigelsesfradraget. Vi vil også gerne gøre det mere attraktivt at bidrage og integrere sig ved at sænke ydelserne til dem, der kommer til Danmark. Og endelig så vil vi sikre arbejdspladser i hele landet, bl.a. ved at tilbagerulle regeringens tredobling af generationsskifteskatten på familieejede virksomheder. Ud af mørke kommer der lys, og ud af kriser vokser der gode løsninger, men vi når ikke en bedre fremtid ved at efterlade fremtidige generationer med regninger og med gæld, også selv om statsministeren mener, at det er en gammeldags måde at se tingene på.

Se, i Venstre er vi klar til at give erhvervslivet et håndslag, også et coronavenligt et, og det giver jeg gerne her i dag: Venstre vil ikke pålægge vores virksomheder ekstra skatter og afgifter. Det er dem, der skaber arbejdspladser. Vi vil sikre vækst, velstand og velfærd.

Tak for ordet.

Kl. 13:29

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Tak for det. Fru Mette Frederiksen, værsgo.

Kl. 13:29

Mette Frederiksen (S):

Tingene bliver jo blandet en smule sammen, må man sige, i den her tale. Jeg går da ud fra, at Venstre står ved, at det har været klogt at føre en ekspansiv finanspolitik, og at det har været klogt at føre en aktiv krisepolitik. Ellers havde virksomheder i det her land jo på stribe givet måttet dreje nøglen om, og rigtig mange lønmodtagere havde mistet deres arbejde.

Jeg vil egentlig spørge til noget andet. Jeg er utrolig ærgerlig over, at vi ikke har Venstre med i politiforliget, fordi politiet er noget af det vigtigste, vi overhovedet har i vores samfund, og nu Venstre ikke skal være med til at åbne 20 nærpolitistationer, som er rigtig, rigtig godt for sammenhængen i det her land, vil jeg spørge,

om Venstre til gengæld vil være med til at sikre, at vi får udflyttet uddannelser i det år, vi netop er gået ind i.

Kl. 13:32

Kl. 13:29

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Jakob Ellemann-Jensen, værsgo.

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Hr. Kristian Thulesen Dahl, Dansk Folkeparti.

Kl. 13:32

Kl. 13:29

Jakob Ellemann-Jensen (V):

Det var mange ting på en gang. Ja, tingene blandes sammen og også af statsministeren nu her, for det, jeg taler om, er jo ikke hjælpepakker; det er jo ikke den regning, der følger efter corona. Det er den regning, der bliver ved. Det er det, at man gør Danmark fattigere: at man simpelt hen hiver 12 mia. kr. ud af budgettet hvert eneste år, fordi man gennemfører sin politik; fordi man hæver skatter; fordi man hæver afgifter; fordi man gør det dyrere at være dansker og vanskeligere at drive virksomhed i Danmark.

Jeg er trist over, at Venstre ikke er med i politiforliget. Jeg synes, vi har fået mange gode ting igennem – styrkelsen af SØIK f.eks., en politigaranti. Der er mange gode ting i det her. Desværre var det vigtigere for regeringen at holde Venstre uden for end at have en ordentlig, bred aftale, hvor Venstre også kunne være med. Det synes jeg er trist.

Kl. 13:30

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Fru Mette Frederiksen.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak, formand. Den her coronakrise skal vi jo så godt igennem som overhovedet muligt, men samtidig skal vi også gøre det på en måde, hvor vi bevarer arbejdspladser og virksomheder osv. i Danmark. Og noget af det, som jeg tror mange af os kan mærke, er en stigende frustration, specielt hos mindre erhvervsdrivende, små selvstændige, som oplever, at de i virkeligheden har det utrolig vanskeligt med at planlægge deres dagligdag. Den sidste forlængelse af restriktionerne, med virkning til i søndags, skete i onsdags, altså med 4 dages varsel, og hvis man mener, at vi er i gang med de sværeste måneder nu, kunne man måske godt give et lidt længere varsel. Så hr. Jakob Ellemann-Jensen, kunne vi ikke i fællesskab prøve at tage nogle initiativer, der i virkeligheden sikrer de små selvstændige nogle bedre muligheder for at komme godt igennem det her?

Kl. 13:32

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Hr. Jakob Ellemann-Jensen.

Kl. 13:32

Kl. 13:30

Mette Frederiksen (S):

Det er nok meget godt for landet at have en regering, der faktisk gennemfører sin politik, altså, det er jo lidt specielt, at det er det, vi bliver kritiseret for: at leve op til de løfter, vi har stillet vores vælgere og hele den danske befolkning i udsigt. Jeg synes egentlig, det klæder dansk politik, at der igen er begyndt at være en sammenhæng, mellem hvad der bliver sagt før valget og den politik, der føres.

Jeg bliver nødt til lige at gentage mit spørgsmål, for hvis vi skal have et land, der hænger sammen, så har vi behov for at gå op imod den centralisering, vi har set igennem alt for mange år. Og derfor, når man nu ikke er med til at decentralisere politiet og bringe det nærmere borgeren, desværre, vil jeg gerne spørge konkret til, om man har tænkt sig at gå konstruktivt ind i det arbejde, vi igangsætter i år, med at få udflyttet uddannelsespladser til andre dele af landet, end hvad der er tilfældet i dag.

Kl. 13:31

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Jakob Ellemann-Jensen, værsgo.

Jakob Ellemann-Jensen (V):

Jo, jeg har en meget, meget stor sympati for de små selvstændige, som står i en meget, meget vanskelig situation. Man bør i den grad give de bedste varsler, man overhovedet kan, og det har jeg nu egentlig også indtryk af at man bestræber sig på.

Et andet punkt, hvor jeg egentlig synes det halter, er det der syn på det at være selvstændig. For det er jo sådan, at lønmodtagere kan få op til 30.000 kr. i lønkomensation fra de pakker, vi i fællesskab har vedtaget, mens en selvstændig kun kan modtage 23.000 kr. Der må man forstå på den fungerende erhvervsminister, at der kan man jo bare åbne en webshop, som han sagde i et samråd. Og det vidner, undskyld mig, lidt om, hvad det er for en gang på arbejdsmarkedet, regeringens ministre har haft, for de blev sat på de stole hernede. Det er altså vanskeligt at være frisør og åbne en webshop; det er vanskeligt at være fysioterapeut og åbne en webshop. Der bør være en større respekt for de mennesker, der holder hjulene i gang i det her land.

Kl. 13:33

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Hr. Kristian Thulesen Dahl, værsgo.

Kl. 13:33

Kl. 13:31

Jakob Ellemann-Jensen (V):

Det tager vi meget gerne del i. Det er sådan set en prioritet for Venstre. Vi har sågar foreslået en jurauddannelse i Esbjerg, det ved statsministeren også godt. Så ja, det tager vi meget gerne del i. Vi gennemførte sådan set under vores regeringsperiode talrige udflytninger af statslige arbejdspladser netop for at få et Danmark i bedre balance. Så det her er en dagsorden, som fylder meget for os. Og så bare lige for god ordens skyld: Jeg kritiserer ikke regeringen for at gennemføre sin politik. Jeg er imod regeringens politik på nogle områder, ja. Jeg kritiserer regeringen for at underminere den danske velfærd ved at gøre det vanskeligere at skabe arbejdspladser i Danmark. Det er simpelt hen som at holde varmen på en meget uhensigtsmæssig måde på en kold dag.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jamen jeg er glad for svaret. Og hvis man nu udvider det i forhold til frisører og fysioterapeuter osv., er der f.eks. også de tøjbutikker, hvis varelager jo reelt bliver nedskrevet dag for dag, fordi man kan gå i Kvickly eller Bilka, eller hvor man nu kan gå hen, og købe tøj, som man så efterfølgende ikke behøver at købe i en tøjbutik, når de endelig åbner igen. Og der er det nødvendigt at se på, fordi der jo er en helt dramatisk og særlig udsat situation lige nu, hvordan i alverden de små selvstændige kommer igennem det, så der også er en arbejdsplads for de selvstændige og de ansatte, de måske har i butikken, efter alt det her. Og er hr. Jakob Ellemann-Jensen ikke enig i, at der kræver det simpelt hen noget ekstra, også fra regeringens side, i forhold til det, vi har set indtil nu?

Kl. 13:34

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Hr. Jakob Ellemann-Jensen, værsgo.

Kl. 13:34

Kl. 13:37

Jakob Ellemann-Jensen (V):

Det bliver vi ikke uenige om – jeg er meget enig i. Jeg kan godt forstå, hvis man som lille boghandler eller som tøjbutik er frustreret over, at kunderne valfarter til de forretninger, som kan holde åbent – det forstår jeg godt. Jeg tror til gengæld ikke, at løsningen er at lukke de forretninger, der kan holde åbent, for så ryger det hele over på nethandel, og det er ikke altid fra Danmark. Så det her er ikke nogen nem situation. Men man bliver nødt til at tage bedre fat; man bliver nødt til at holde hånden endnu mere over de private erhvervsdrivende, som altså står og ikke kan åbne deres forretninger. Det her er mennesker, som er dybt afhængige af den hjælp, vi yder dem nu, og det vil blive langt dyrere, hvis ikke vi hjælper dem igennem det.

Kl. 13:35

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Sofie Carsten Nielsen, Det Radikale Venstre.

Kl. 13:35

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Tusind tak. Jeg hører også en bekymring for erhvervslivet, men også en iver for at få en økonomisk plan – den iver deler jeg med hr. Jakob Ellemann-Jensen. Så derfor også det samme spørgsmål som til fru Mette Frederiksen: Kunne vi ikke samles om at lave en grøn økonomisk 2030-plan? For min skyld må den godt række længere ud. Men vi kunne i al fald blive enige om, at vi de næste 10 år har brug for at lægge skinnerne til, hvad det er for et Danmark, vi gerne vil investere i, og hvordan vi skaffer pengene til det. Vil hr. Jakob Ellemann-Jensen og hans parti være med til det?

Kl. 13:35

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Hr. Jakob Ellemann-Jensen, værsgo.

Kl. 13:35

Jakob Ellemann-Jensen (V):

Det vil vi rasende gerne være med til, for jeg mener jo, det er vigtigt, at vi kobler de her to ting. Den grønne omstilling må og skal være markedsdrevet, for hvis den ikke er det, bliver det symbolpolitik; det skal være ægte grønt, det skal være markedet, der driver det her. Vores opgave herinde er i fællesskab at sætte rammerne for, at de ansvarlige virksomheder, som allerede er i fuld gang, har de bedste muligheder for netop at drive den grønne omstilling. For hvis det bliver sådan noget med, at vi skal have en kødfri torsdag, altså de her symbolpolitiske tiltag, så bliver det ikke til noget. Det skal være virksomhederne, der driver det. Det er forudsætningen for, at vi har et velfærdssamfund, og at vores børn både har en planet og et Velfærdsdanmark at vokse op i.

Kl. 13:36

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Sofie Carsten Nielsen, værsgo.

Kl. 13:36

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Det er jeg rigtig glad for at høre, og jeg er grundlæggende enig. Hr. Jakob Ellemann-Jensen talte også om, at vi ikke bare kan pålægge nye skatter og afgifter. Det er jeg jo også grundlæggende enig i. Samtidig må det heller ikke være sådan, at vi ikke kan flytte på noget som helst. Derfor håber jeg, at hr. Jakob Ellemann-Jensen også vil forpligte sig til – for ellers kan vi jo ikke drive vores samfund fremad, hvis den grønne omstilling skal finde sted – at det ikke bliver i et riffelgebyr, der forhindrer, at vi faktisk driver Danmark fremad.

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Jakob Ellemann-Jensen, værsgo.

Kl. 13:37

Jakob Ellemann-Jensen (V):

På vegne af riffeljægere i Danmark er jeg meget ked af den sammenligning, men hør nu her: Der er mange myter om Venstres skattestop. Senest er det blevet misforstået af statsministeren i Børsen her i dag.

Vores skattestop er jo indrettet på den måde, at man netop kan flytte rundt på tingene, for vi ønsker en grøn omstilling, vi ønsker en grøn skattereform. Sammen med Det Radikale Venstre pressede vi jo på for at få en grøn skattereform. Det bliver vi ved med at presse på for; for det var måske ikke lige det, vi havde forestillet os, som vi blev mødt med i december måned.

Men selvfølgelig skal man kunne flytte rundt på klodserne, for derved skaber vi de rigtige incitamenter. Det, jeg siger, er: Det ikke skal være dyrere og mere vanskeligt at skabe arbejdspladser i Danmark, men det skal være mere grønt.

Kl. 13:37

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Fru Pia Olsen Dyhr, SF, værsgo.

Kl. 13:37

Pia Olsen Dyhr (SF):

Det synes jeg var et rigtig interessant svar. Og jeg synes, det var interessant, set i lyset af at da vi lavede politiaftalen, ville Venstre ikke være med, fordi vi gjorde det lidt dyrere, altså det her med passet og kørekortet, efter mange, mange år, uden at der var prisstigninger. Men fair nok, det var så jeres grund til, at I ikke ville lave en politiaftale. Nu har vi så muligheden for lige om lidt at lave en aftale for klima og landbrug, og der er det jo interessant, om Venstre vil melde sig ind i det og aktivt sige: Vi vil sådan set gerne være med til at lave CO₂-reduktioner for landbruget; det kan godt være, at det kommer til at være lidt dyrere nogle steder, men hvis man er grøn, så får man det billigere. Hvad er Venstres tilgang til at gå ind i de her landbrugs- og klimaforhandlinger? Er det med ambitionen om at være med, eller vil det være ved at sige: Vi kommer ikke til at acceptere skattestigninger?

Kl. 13:38

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Jakob Ellemann-Jensen, værsgo.

Kl. 13:38

Jakob Ellemann-Jensen (V):

Vi går *altid* ind i forhandlinger med en ambition om at være med. Vi er konstruktive, og det synes jeg også vi viste i politiforhandlingerne, indtil det var magtpåliggende for regeringen at sparke Venstre ud af lokalet. Det kommer vi også til at være på det her område. Jeg har sådan set allerede i forbindelse med Venstres finanslovsforslag præsenteret et af vores svar på det her. Vi ville gerne afsætte 5 mia. kr. til udtagning af lavbundslande. Det synes jeg er et vigtigt initiativ at tage, for det er et af de områder, hvor vi faktisk kan nå ganske langt, når det handler om landbrugsområdet. Og det er for en gangs skyld et område, hvor miljø og klima går hånd i hånd, og det er svært at finde.

Kl. 13:39

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Pia Olsen Dyhr, værsgo.

Pia Olsen Dyhr (SF):

Ja, det tror jeg bliver nogle rigtig interessante forhandlinger. SF er også villig til, at vi går ind og diskuterer, hvordan vi kan kompensere landbruget, men vi vil også gerne bruge de landbrugsstøttemidler, vi får fra EU. Det bliver jo sådan, at man fra 2021 kan bruge dem til klimahensyn, så man ikke behøver at dyrke ens jord; man kan alligevel få kompensation fra EU's landbrugsstøtte. Det er jo en mekanisme, der gør det billigere for os som lovgivere i Danmark at sørge for den grønne omstilling af landbruget. Jeg kunne egentlig godt tænke mig at høre, hvad Venstre tænker at målsætningen skal være for, hvad landbruget skal levere af CO₂-reduktioner inden 2030. Er det 4 mio. t, er det 3 mio. t, er det 2 mio. t CO₂? Hvad vil Venstres bud være?

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Jakob Ellemann-Jensen, værsgo.

Jakob Ellemann-Jensen (V):

Det kommer vi til at drøfte i forhandlingerne, og det kommer jeg ikke til at tage forskud på nu. Det, som jeg synes er vigtigt – altså de overordnede rammer for det her – er jo, at den fødevarerproduktion, vi har, har vi jo, fordi der er munde at mætte. Og de munde at mætte er der jo, uanset om man rykker fødevarerproduktionen til udlandet eller den er her. Og helt ærligt: Jeg synes, den skal være her. Vi laver verdens bedste fødevarer, vi gør det mest klimavenligt, miljøvenligt og dyrevenligt. Så lad os da for pokker, undskyld; så lad os da for søren holde det her på dansk jord, hvor det skaber arbejdspladser, og hvor vi helt ærligt er ret gode til det – for at sige det mildt.

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Fru Pernille Skipper, Enhedslisten.

Pernille Skipper (EL):

Tak for det. Tak for talen til formanden for Venstre. Enhedslisten og Venstre har jo tit nogle diskussioner, hvor Venstre ikke synes Enhedslisten passer nok på det private erhvervsliv. Sådan kan vi vel godt sige det, ikke?

Men noget af det, som vi faktisk bekymrer os rigtig meget om i den her krise – for det er ikke kun en sundhedskrise, det er jo i allerhøjeste grad også en økonomisk krise – er, hvordan den rammer skævt. Den rammer også skævt, når det kommer til de erhvervsdrivende, især de helt små selvstændige, enkeltmandsvirksomhederne, freelancerne, altså alle dem, der sådan i virkeligheden lever et enormt prekært arbejdsliv, og som også rammes allerhårdere. Og noget af det, vi gerne ville, var at give små selvstændige mulighed for at få dagpenge, uden at de skulle lukke virksomheden helt, men med et cvr-nummer i dvale. Er det ikke noget, Enhedslisten og Venstre kunne blive enige om?

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Jakob Ellemann-Jensen, værsgo.

Jakob Ellemann-Jensen (V):

Jeg ved i hvert fald, det er noget, der er blevet diskuteret. Jeg tror, vi diskuterede det allerede tilbage i foråret 2020, hvor det her var oppe at vende. Og som jeg forstod det – og tilgav mig, hvis jeg

Kl. 13:39

husker forkert – er udfordringen ved det, at man så skal lukke en hel branche ned, hvis man skal lægge virksomheder i dvale.

Det, jeg synes er vigtigt, er, at vi ikke har den her forskelsbehandling af selvstændige i forhold til lønmodtagere. For der står altså nogle mennesker derude, som er selvstændige, som har regninger, der skal betales, som har en husleje, og som altså mangler deres indtægt. Og dem bliver vi nødt til at hjælpe, for de skulle jo virkelig gerne være der, når vi kommer ud på den anden side. For de er altså med til at skabe de ting, vi lever af som samfund.

Kl. 13:42

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Fru Pernille Skipper, værsgo.

Pernille Skipper (EL):

Vi vil såmænd også meget gerne være med til at sætte lønkompositionen op for de små selvstændige, især hvis vi også kan sætte kompensationen til de mennesker, der så mister deres arbejde, de fyrede, med op.

Men det, jeg spurgte til, var, om vi ikke generelt skulle gøre det muligt for små selvstændige, når de har sådan en periode. Der er mange lige nu, men når vi forhåbentlig kommer på fode igen, vil der også være små selvstændige, som i perioder vil hænge med en vis legemsdel i vandskorpen. Og hvis de kunne få lov til at gå i dvale i virksomheden, uden at skulle sælge inventaret og lukke cvr-nummeret, bare i en måned eller to og få nogle dagpenge, så kunne det være, de kunne drive virksomheden videre bagefter. Bør vi ikke være enige om, at det er et mål, og at det er lidt for mærkeligt, at vi ikke allerede har givet dem den mulighed i dag?

Kl. 13:42

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Værsgo, Jakob Ellemann-Jensen.

Jakob Ellemann-Jensen (V):

Jeg tror, vi deler ambitionen om at hjælpe de selvstændige mere, end vi gør, hjælpe freelancerne, hjælpe enkeltmandsvirksomhederne, og vi gjorde også meget i foråret, men vi er bestemt ikke i mål endnu. Altså, hvis muligheden er der for sådan en ordning som den, fru Pernille Skipper skitserer her, så lad os se på den. Det, der er vigtigt for mig, er ikke, hvordan vi gør, men at vi gør noget, og at vi gør det nu, og at vi sørger for at hjælpe de mennesker, som står i en dybt fortvivlende situation. Det bliver vi ikke uenige om.

Kl. 13:43

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Den næste, der har bedt om en kort bemærkning, er fru Pernille Vermund, Nye Borgerlige. Værsgo.

Kl. 13:43

Pernille Vermund (NB):

Tak for det. Deler Venstre Nye Borgerliges indtryk af, at regeringen med den nye velfærdsaftale på ældreområdet risikerer at mindske de ældres ret til frit valg i de udvalgte kommuner, og i givet fald – hvis svaret altså er ja – vil hr. Jakob Ellemann-Jensen så sætte nogle ord på, hvad Venstre tænker om det?

Kl. 13:43

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Jakob Ellemann-Jensen, værsgo.

Kl. 13:40

Kl. 13:40

Kl. 13:40

Kl. 13:40

Kl. 13:41

Kl. 13:41

Kl. 13:43

skal gælde, eller skal det være muligt at bruge andre metoder til f.eks. at kunne komme ind til sportsarrangementer?

Kl. 13:46

Jakob Ellemann-Jensen (V):

Altså, der, hvor jeg bliver bekymret, er jo, når man siger, at nogle skal have frit valg, og at man så på den måde, man implementerer det på, risikerer at mindske det frie valg. For vi er forskellige alle sammen og gudskelov for det, og derfor har vi forskellige behov. Det er derfor, jeg siger, at på ældreområdet og på hele velfærdsområdet skal vi have en langt højere grad af frit valg. Vi skal have noget at vælge imellem. Vi skal have et friplejehjem i hver kommune. Vi skal have bestyrelser, hvor pårørende engagerer sig. Vi skal have et langt større engagement, og vi skal have langt flere muligheder. Men det er muligheder for borgeren, ikke for kommunen, ikke for systemet. Vi skal sætte mennesket frem for systemet.

Kl. 13:44

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Fru Pernille Vermund, værsgo.

Kl. 13:44

Pernille Vermund (NB):

Tak, det er vi meget enige i i Nye Borgerlige, og jeg synes, det er dejlige ord fra Venstres formand, som jeg glæder mig over. For det er jo svært at kalde det fuldstændig frihed, som fru Mette Frederiksen gjorde ved Folketingets åbning, når man giver kommunerne mulighed for at mindske de ældres ret til frit valg. Så kan hr. Jakob Ellemann-Jensen – partilederen har jo allerede gjort det lidt – sætte lidt flere ord på, hvordan man konkret i Venstre tænker det her skal udmøntes?

Kl. 13:44

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Hr. Jakob Ellemann-Jensen, værsgo.

Kl. 13:45

Jakob Ellemann-Jensen (V):

Jeg ønsker frit valg på alle velfærdshylder. Nu spørger fru Pernille Vermund specifikt til ældreområdet. Altså, som sagt synes jeg, at der skal være et friplejehjem i hver kommune. Ikke fordi et friplejehjem er bedre end de offentlige, men fordi det er noget andet, og fordi der skal være noget at vælge mellem. Det kan være tematiseret. Det kan være for musikere, det kan være et homoplejehjem, det kan være hvad som helst. Altså, giv os nu muligheden for at vælge frit. Det er ikke sikkert, at vi havner det samme sted, for det, der er bedst for mig, er ikke nødvendigvis det bedste for fru Pernille Vermund. Så lad os nu sikre det her reelle frie valg og oplysningen om, hvordan man træffer netop det valg. For på det tidspunkt, hvor man skal træffe det, er man i en situation, hvor man jo har brug for hjælp.

Kl. 13:45

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Hr. Torsten Gejl, Alternativet. Værsgo.

Kl. 13:45

Torsten Gejl (ALT):

Tak. Mit første spørgsmål handler om, hvad partilederen mener om vaccinepas. Det er jo sådan, at vi jo glæder os så utrolig meget over, at den her vaccine er kommet, og at vaccinationerne er i gang, og det ser ud, som om at man, i og med at man bliver vaccineret, kan få en vaccinepas, der måske giver adgang til kulturelle arrangementer, fodboldkampe og at kunne komme over grænsen.

Tænker ordføreren, at man måske kunne supplere det med, at man f.eks., kan komme ind til et sportsarrangement, hvis man kan påvise en negativ coronatest, som er godkendt af sundhedsmyndighederne, eller kan påvise, at man har antistoffer, efter man har faktisk haft corona? Altså, skal det være vaccinepasset alene, der

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Hr. Jakob Ellemann-Jensen, værsgo.

Kl. 13:46

Jakob Ellemann-Jensen (V):

Jeg er simpelt hen så glad for, at vi er havnet i en situation, hvor vi er begyndt at kunne tale om de muligheder, det giver os, at man ruller vaccinerne ud i det tempo, man gør, og derfor vil jeg egentlig hellere tale om et coronapas end et vaccinepas. Vi er i en situation nu, hvor den britiske variant godt nok lægger beslag på meget, og hvor vi skal passe utrolig meget på med ikke at åbne for hurtigt – det er jeg meget enig med fru Mette Frederiksen i – men når vi kommer om på den anden side, skal det ikke være sådan, at det, alle ikke kan, det må ingen. Det må være sådan, at vi til gavn for alle de arrangementer, hvor folk altså også lever af at tjene penge på kunder, åbner for dem, der enten har fået en vaccine, har en overstået coronasygdom bag sig eller lige har fået foretaget test.

Kl. 13:47

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Torsten Gejl, værsgo.

Kl. 13:47

Torsten Gejl (ALT):

Tak for svaret – det er et svar, som Alternativet er meget enig i. Nu spurgte jeg fru Mette Frederiksen, om regeringen havde en plan, hvis det nu er sådan, at Klimarådet kommer med en meget krads kritik af, at tempoet i vores klimalovgivning i forhold til at nå vores 70-procentsmålsætning simpelt hen går for langsomt. Jeg synes nærmest, jeg fik at vide, at det var lidt uartigt at spørge om det – i hvert fald var det ikke et kort, man kunne tillade sig at trække. Hvad tænker Venstre? Er Venstre klar til at skruer lidt op for ambitionerne, hvis det viser sig, at alle de grønne organisationer plus Klimarådet mener, at det går alt for langsomt?

Kl. 13:47

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Hr. Jakob Ellemann-Jensen.

Kl. 13:47

Jakob Ellemann-Jensen (V):

Jeg synes helt generelt, at vi skal skruer op for vores ambitioner. Det er også det, vi spiller ind med, i forbindelse med at vi skal have diskussionen om en grøn skattereform. Og det er derfor, jeg siger, at det her må og skal være markedsdrevet. Det må være sådan, at det er markedet, der driver den grønne omstilling, at vi får engageret erhvervslivet yderligere i det her, og at vi herindefra koncentrerer os om at sætte rammerne for, hvordan man på en ansvarlig vis kan drive virksomhed. Altså, virksomhederne er langt foran os allerede, så lad os nu prøve at indhente dem, sådan at vi får nogle højere ambitioner på det her område. Det er jeg enig i.

Kl. 13:48

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Tak til hr. Jakob Ellemann-Jensen. Alle korte bemærkninger er givet. Så er det hr. Kristian Thulesen Dahl, Dansk Folkeparti.

Kl. 13:48

(Partileder)

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak for det, formand. Ved den her tredje partilederdebat – det er jo en speciel debatform, men det er supergodt, at vi har dem – vil jeg

tale lidt om corona, og så vil jeg tale lidt om rigsretten, som er de to emner, som jeg for mit vedkommende synes er de vigtigste at komme ind på.

I forhold til coronaen er det helt nødvendigt, at vi kommer godt igennem alt det her, specielt i forhold til de ældre udsatte. Det har vi bekræftet hinanden i et utal af gange. Men det er også vigtigt, når man har begrænset tid, at der er plads til diskussioner og plads til at lufte de uenigheder, vi må have i forhold til håndteringen af corona. Der er ingen tvivl om, at når vi ser på de restriktioner, der er, bliver vi nødt til – specielt når man forlænger dem – at kunne have en ordentlig debat om, hvorvidt restriktionerne bare skal forlænges, eller om der er restriktioner, som man i virkeligheden skal håndtere anderledes. Det syntes vi der er med den måde, det foregår på.

Det er i alt for høj grad en orientering, vi får, med få timers varsel i forhold til offentligheden om, at nu bliver restriktionerne bare forlænget. Vi så før jul, at der var restriktioner til den 3. januar. Vi så før nytår, at restriktionerne blev forlænget til den 17. januar. Og vi så 4 dage før den 17. januar har, nemlig sidste onsdag, at restriktionerne blev forlænget til den 7. februar. Og der er jo ikke nogen, der tror, at restriktionerne så er væk den 7. februar. Så vi synes i Dansk Folkeparti, at der dels i forhold til indholdet i restriktionerne, dels i forhold til varslingen skal være en anden måde at gribe det an på, der giver bedre mulighed for folk og specielt små selvstændige at agere i det her, men det kan også være folk på uddannelsesområdet, som også bør have bedre mulighed for at planlægge arbejdet.

Når vi så ser på coronasagen og har en partilederdebat i dag, er det også naturligt lige at komme rundt om minksagen, specielt i forhold til minkerstatningerne. Statsministeren, som nu sidder her som partileder, sagde forrige søndag i TV2, at hun håbede på, at forhandlingerne om erstatningerne var afsluttet i sidste uge. Vi har jo ikke fået dem afsluttet endnu, og der er nogle mennesker derude, som rent faktisk har fået lukket deres erhverv, som venter på den her erstatning, som de skal have. Det spørgsmål synes jeg også er helt naturligt at vi rejser i en sådan en partilederdebat, som vi har i dag.

Det andet store emne, jeg synes det er naturligt at komme ind på, er selvfølgelig spørgsmålet om rigsretten, hvor et stort flertal i Folketinget nu har markeret, at man ønsker en rigsret imod tidligere minister Inger Støjberg. Det er kun den sjette rigsretssag, og det er jo det tungeste skyts, hvilket jeg allerede har været inde på under debatten, som man kan tage frem over for en minister eller en tidligere minister. Vi synes, det er vigtigt, at man her iagttager noget proportion.

Vi synes, det er vigtigt, at man går ind og kigger på, hvad det er for en retspraksis Folketinget har etableret omkring rigsretssager, at man kigger på tidligere sager, som ikke har været rejst ved rigsretten, og på, om de i virkeligheden giver en indikation af, at man her tager et for tungt skyts frem over for Inger Støjberg. Det synes vi. Derfor fremsætter vi et forslag her i Folketinget om juridisk at få kulegravet tidligere sager, også dem, der ikke har ført til en rigsretssag, for på den måde at finde ud af, om man ikke i virkeligheden sænker barren for, hvornår man rejser en rigsretssag, når man rejser en rigsretssag imod Inger Støjberg. Der skal være lighed for loven, men det er jo ikke lighed for loven, hvis man i sager af tilsvarende alvor ikke har rejst en rigsretssag, at man i givet fald gør det her. Tak.

Kl. 13:52

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Tak for det. Det er jo ikke sådan, at man skal have en kort bemærkning, men hvis man ønsker det, skal man trykke sig ind. Og det gør fru Mette Frederiksen. Værsgo.

Kl. 13:52

Mette Frederiksen (S):

Ja, det gør jeg. Der er så mange politiske diskussioner, som sjældent fører noget med sig, fordi alle har skrevet deres talepapirer inden og det sådan går lidt op i larm og støj, men jeg vil egentlig gribe fat i det dilemma, som hr. Kristian Thulesen Dahl rejser, og som er et dilemma. Indtil nu, når vi har indført restriktioner her hen over vinteren og også, når de er blevet forlænget, er det jo på baggrund af anbefalinger og indstillinger fra det arbejde, der pågår omkring myndighederne, og så har vi en vending med hinanden politisk, og så kører de. Ofte er det sådan, at myndighederne har behov for at kende epidemiens udvikling, lige op til beslutningerne skal træffes, og også ofte arbejder med et kort tidsperspektiv, fordi det er biologi, vi arbejder med. Men jeg anerkender jo samtidig alle menneskers behov for at kunne planlægge, fordi det er så svær en situation, så jeg vil egentlig bare spørge Dansk Folkeparti: Hvis vi nu ikke kan få myndighedernes langsigtede anbefaling, fordi det er biologi, synes hr. Kristian Thulesen Dahl så, vi skal træffe en politisk beslutning om eksempelvis en længere nedlukning?

Kl. 13:53

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Tak. Værsgo, hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 13:53

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det kan man jo sagtens gøre. Altså, helt konkret får vi at vide, at januar og februar nok er de hårdeste måneder, vi skal igennem, i forhold til epidemien, og samtidig får vi så at vide, at man kun kan træffe beslutninger om restriktioner for en lille delperiode af de 2 måneder, og det tror jeg da de fleste mennesker synes lyder mærkeligt. Hvis vi virkelig har, og det er jo også ud fra en sundhedsfaglig indstilling, belæg for at sige, at februar måske er det tidspunkt, hvor den her mutation, B.1.1.7, tager over og giver de største udfordringer i forhold til smittetal, altså hvis man allerede nu sundhedsfagligt kan se, at det muligvis er scenariet i februar, hvordan kan det så være, at man kun kan tage stilling til restriktioner frem til den 17. januar og nu den 7. februar?

Kl. 13:54

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Fru Mette Frederiksen.

Kl. 13:54

Mette Frederiksen (S):

Okay, men det synes jeg er en diskussion, vi skal fortsætte, for jeg anerkender fuldt ud dilemmaet: virksomhedernes, efterskolernes og familiernes behov for at kunne planlægge. Det er ikke sikkert, at vi så ville kunne tilrettelægge det helt på samme måde, som vi plejer, men det synes jeg er en interessant diskussion.

Så kom jeg lige i tanker om, da vi sad her ved siden af hinanden før, at hr. Kristian Thulesen Dahl og jeg for lang tid siden optrådte på sådan et større landbrugsmøde – det er lang tid siden; det var før valget – og havde en rigtig god diskussion med mange jyske landmænd den aften, og vi fik i øvrigt utrolig god mad også. Vi skal jo i gang med at forhandle landbrug her i løbet af året, og det bliver rigtig, rigtig svært – rigtig, rigtig svært – og jeg kunne egentlig bare godt tænke mig at høre, om Dansk Folkeparti går med ind i de forhandlinger.

Kl. 13:54

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Værsgo, Kristian Thulesen Dahl.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det gør Dansk Folkeparti i den grad. Vi synes, det er helt, helt afgørende, at vi inde ved bordet også har et balanceret synspunkt om, hvordan landbruget kommer igennem den omstilling. Vi oplever et landbrugserhverv, som rigtig gerne vil, og som spiller med, og så er det også vigtigt, at de bliver taget ind og bliver lyttet til, så det ser vi meget frem til at være en del af.

Kl. 13:54

en diskussion, vi ofte har haft, og hvor hr. Jakob Ellemann-Jensen ikke er et sekund i tvivl om, hvor Dansk Folkeparti står, og hvem det er, vi ser som målgruppen, der også bør kunne få lidt ekstra ud af det.

Hvordan det præcis skal skrues sammen, kan man jo gøre på forskellig vis i en aftale om skattepolitik. Det har vi også prøvet tidligere, og det kommer vi forhåbentlig til at sidde at gøre igen.

Kl. 13:57

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Så er det hr. Jakob Ellemann-Jensen, Venstre.

Kl. 13:55

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Fru Sofie Carsten Nielsen, Radikale Venstre. Værsgo.

Kl. 13:57

Jakob Ellemann-Jensen (V):

Jeg er så glad for, at der herinde er kommet fokus på de selvstændige, de små erhvervsdrivende, som jo altså bliver diskrimineret i øjeblikket. Nu gav jeg selv mit svar på det før, og det kan godt være, at jeg kom til antydningssvis at sådan antage, at hr. Kristian Thulesen Dahl var enig med mig. Bare for god ordens skyld: Er vi enige om, at det jo ikke kan passe, at en selvstændig får 23.000 kr., mens en medarbejder får 30.000 kr. i lønkomensation, men at der bør være en ligestilling, og den er ikke på 23.000 kr.?

Kl. 13:55

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Den samtale tager jeg meget gerne, hvis der er plads til det, altså om, hvordan vi gør det bedre at deltage med sin arbejdskraft og derfor også at få mere ud af det. Men det var nu ikke det. Jeg vil have lov at stille spørgsmålet til hr. Kristian Thulesen Dahl om det her med, at lov er lov, og at lov skal holdes. Hr. Kristian Thulesen Dahl lagde selv op til det – og det kunne vi ikke være mere enige i i Radikale Venstre. Det var noget, hr. Kristian Thulesen Dahl og hans parti gjorde meget ud af. De bad om en grundig undersøgelse af minksagen. Det har vi også fået. Det har vi også medvirket i. Der er et bredt flertal. Men jeg mindes selv at have siddet i en lang række samråd om den her sag om adskillelse af unge asylpar, og der var Dansk Folkeparti knap så interesseret i at få undersøgt noget som helst. Er det noget, hr. Kristian Thulesen Dahl fortryder nu?

Kl. 13:58

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Værsgo til hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 13:55

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 13:58

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Ja, det er vi enige om. I det hele taget er vi jo forhåbentlig også enige om, at der er behov for, når restriktioner forlænges, at kigge hjælpepakkerne grundigt igennem. For det, man måske en gang har syntes man kunne tåle – også i en situation, hvor man havde en forhåbning om, at restriktionerne kunne lempes, så man havde en mere normal dagligdag hurtigere – er jo måske noget andet, når restriktionerne kommer til at vare i længere tid. Og der er også et særligt hensyn, som vi bliver nødt til at få italesat herinde, i forhold til helt små selvstændige, som altså er i en udsat situation. Der har været meget fokus på andre grupper – med god ret – men nu er det også på tide, at der bliver taget hensyn til de små selvstændige.

Kl. 13:56

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Jakob Ellemann-Jensen, værsgo.

Kl. 13:56

Jakob Ellemann-Jensen (V):

Tak for det. Det tænkte jeg nok, men bare sådan for god ordens skyld ville jeg jo gerne have det bekræftet.

En anden ting, som vi fik drøftet før også, er det her med, hvordan vi får hævet beskæftigelsen fremadrettet; hvordan sikrer vi, at flere mennesker kommer til arbejde? I Venstre har vi foreslået, at vi hæver beskæftigelsesfradraget. Er Dansk Folkeparti enig i det?

Kl. 13:56

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 13:56

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Altså, det er jo et af de redskaber, det er helt naturligt at tage fat i. Det, vi er optaget af, er jo, at man giver folk, der ikke tjener de største lønninger, mulighed for at have lidt mere til sig selv i forbindelse med ændringer i vores skattesystem. Det er i hvert fald

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Nej, det fortryder jeg ikke. Jeg mener, det er sådan, at når man administrerer lovgivningen som minister, så skal man holde sig inden for reglerne, selvfølgelig skal man det. Så kan vi fra tid til anden have en diskussion om, hvor grænsen er, når man bevæger sig i også nogle gråzoner, og det har vi specielt se, når det handler om internationale konventioner, for så har det jo ikke været meget sikkert og vist, hvor grænsen gik. Vi har kunnet se, at man, når der er gået nogle år, har kunnet nogle ting, man for år tilbage fik at vide, at det kunne man aldrig gøre inden for de samme konventioner. Vi kan se forskellige lande, også i Norden, der jo har forskellig praksis i forhold til f.eks. det her med, om man adskiller ægtepar, hvor den ene er et barn, eller man ikke gør det osv. Det er også inden for den samme konvention. Det synes jeg er vigtigt. Det skal man da hele tiden kigge på.

Kl. 13:59

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Tak for det. Fru Sofie Carsten Nielsen, værsgo.

Kl. 13:59

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Jo, men der var i de år to ombudsmandsrapporter, der gjorde klart, at loven var brudt. Er der kun retsstatsprincipper, der gælder, når det er noget, Dansk Folkeparti ønsker undersøgt?

Kl. 13:59

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 13:59

Kl. 14:01

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Nej, det er der ikke, og vi, havde jeg nær sagt, deler os jo efter anskuelser, for der er også politik i det her. Og selvfølgelig handler det også om, hvordan vi fortolker en konvention og dens muligheder. Men det er rigtigt, at når Ombudsmanden har talt, så taler det selvfølgelig for, at der er noget at komme videre med, og det kan man jo have holdninger til, men vi vurderer jo også alvoren af en sag. Man kan undersøge alt mellem himmel og jord, hvis man vil, og det gør man jo ikke. Man undersøger noget, fordi der er et politisk flertal for at undersøge det, og så er der noget andet, der ikke er et politisk flertal for at undersøge. Nu har der været en situation, hvor der så er kommet en undersøgelse efter valget. Der har været en kommission. Vi har et resultat, og så skal vi som politikere, hver enkelt af os, vurdere, om vi synes, det kan bære at rejse en rigsret. Vi synes ikke, det kan bære, at man rejser en rigsret over for Inger Støjberg.

Kl. 14:00

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Fru Pia Olsen Dyhr, SF.

Kl. 14:00

Pia Olsen Dyhr (SF):

Det er jeg så helt uenig i. Men jeg vil stille spørgsmål til de to andre ting, som hr. Kristian Thulesen Dahl startede sin tale med, nemlig vedrørende det med et bedre varslingssystem. Jeg blev ligesom fru Mette Frederiksen lidt nysgerrig på, hvad det skal være. Hvordan forestiller vi os det? For jeg synes, det ville være en fantastisk god idé, hvis vi kunne varsle 3-4 måneder frem. Nu ved vi ikke, hvordan sygdommen udvikler sig. Vi kan se det med den danske variant, men vi ved det ikke med B117, og vi ved det slet ikke med den sydafrikanske, der jo lige er kommet til Danmark, altså hvordan den udvikler sig.

Kunne hr. Kristian Thulesen Dahl forestille sig, at vi nu besluttede at sige: Nu lukker vi Danmark ned til den 1. april? Det er virkelig ikke polemisk ment, for jeg synes faktisk, det er en god idé at lave bedre varsling, men jeg har bare ikke redskabet til det. Derfor vil jeg gerne spørge mere ind til, hvad hr. Kristian Thulesen Dahl forestiller sig.

Kl. 14:01

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Hr. Kristian Thulesen Dahl, værsgo.

Kl. 14:01

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Altså, det, vi har talt for, er jo, at når man forlænger restriktioner, bliver man også nødt til at gå ind og kigge på dem indholdsmæssigt. Nu har vi jo bare et bundt restriktioner, som bliver forlænget igen. Der kunne jo være nogle af de restriktioner, hvor man sagde: De kommer til at gælde for en længere tid, det ved vi allerede nu. Og så kunne der være andre restriktioner, som man tænker at man hurtigere kan få lempet, og derfor gælder de i kortere tid, altså fordi man tror, at man kan lempe dem.

Men hvis man står i en situation i januar og siger, at man ikke tror på, at man lempet før f.eks. tidligst ved udgangen af februar, så skal man jo ikke forlænge restriktionerne til den 7. februar, så folk skal sidde der indtil den 7. februar og tænke, om de skal åbne butikken igen dagen efter eller ikke skal, og så måske med 3-4 dages varsel får at vide, at det skal de ikke – altså når alle egentlig ved, at det kommer de nok ikke til.

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Fru Pia Olsen Dyhr, værsgo.

Kl. 14:01

Pia Olsen Dyhr (SF):

Men så går vi fra det varslingssystem, vi har i dag, som er sundhedsmyndighedernes bud på, hvor lang tid tingene skal være nedlukket, til en anden vurdering; for det er de jo ikke gearet til. Jeg er sådan set ikke uinteresseret i den model, men jeg tror bare, at vi i hvert fald skal være meget klare, med hensyn til hvad det er for nogle kriterier, vi stiller op for, hvordan vi så forlænger varslene.

Jeg synes i hvert fald, at noget, der er vigtigt, er, at det ikke bliver en eller anden politisk polemik eller debat, hvor vi så bliver meget polariserede, for det tror jeg vil underminere danskernes opbakning til en fortsat nedlukning, og styrken har jo været sundhedsmyndighederne.

Jeg har ikke videre spørgsmål. Jeg er bare oprigtigt interesseret i at vide, om vi kan gøre noget, der er bedre end det, vi gør.

Kl. 14:02

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Værsgo, hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 14:02

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jamen det sætter jeg også rigtig stor pris på at fru Pia Olsen Dyhr er. Det kunne også være en regional genåbning. Det kunne også være, at vi sagde, at det giver mening, at man hurtigere kan genåbne en tøjbutik i Tønder, end man kan inde på Strøget i København. Altså, der er jo forskellige måder at gøre det på, og det er bare det, jeg synes vi bør kunne tage en diskussion om. Det har der ikke været plads til, synes jeg, i de diskussioner, vi har haft, for det bliver sådan noget med, at vi, 2 timer før statsministeren eller andre kolleger skal holde pressemøder, bliver indkaldt til en briefing om, at nu bliver de her restriktioner forlænget.

Jeg spurgte i hvert fald sidste gang, og jeg tror også forrige gang, ind til det her. Hvad er begrundelsen for, at den her forlængelse af restriktioner først gælder til den 17. januar og nu til den 7. februar? Hvad er den nærmere begrundelse for det? Hvorfor gælder den ikke til f.eks. uge 6 med og så måske i virkeligheden også lidt af uge 7, for der er der vinterferie for nogle mennesker? Jeg synes ikke rigtig jeg får noget svar.

Kl. 14:03

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Så er det fru Pernille Skipper, Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 14:03

Pernille Skipper (EL):

Det var slet ikke det, jeg ville spørge om, men jeg har faktisk haft den samme undren, som hr. Kristian Thulesen Dahl har, og i Enhedslisten har vi jo også presset på for, at man satte restriktionerne lidt længere, sådan at det var noget nemmere at regne med, hvad der foregik. Men det er jo ikke rigtigt, at hr. Kristian Thulesen Dahl ikke har fået svar på sine spørgsmål om, hvorfor datoen er sat, hvor den er. Og noget af det, der er en lille smule generende, nej, det var mildt sagt, men det er altså forkert at have diskussioner, hvor man påstår, at man ikke har fået svar på spørgsmål, når man har fået det, eller at man siger, at man ikke har fået adgang til rapporter, som man har fået adgang til. Det underminerer debatten.

Kl. 14:03

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 14:04

Kl. 14:06

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jamen fru Pernille Skipper, det ser vi fuldstændig forskelligt på. Altså, på det sidste møde, vi havde, for nu holder vi jo møder, hvor vi diskuterer med hinanden, spurgte jeg til det her, og jeg konkluderede også selv, at jeg ikke syntes, jeg havde fået et svar på, hvorfor det hed 7. februar. Så det er ikke noget, jeg har forsøgt at holde hemmeligt i de diskussioner, vi har haft med hinanden. Og nu siger jeg det bare her som DF's bud på noget, vi synes man skal arbejde med for at håndtere det her på en anden måde. Jeg gjorde det egentlig ikke for at komme ind i det lukkede forhandlingsrum og begynde at udfritte nogen i forhold til det, men jeg må bare sige – for jeg kan jo kan sige, hvad jeg selv gjorde – at jeg stillede det her spørgsmål, og jeg konkluderede bagefter, at jeg ikke syntes, jeg havde fået et svar på, hvorfor det hed 7. februar, i hvert fald ikke et svar på – i forhold til automatreaktioner på hele restriktionspaletten – hvorfor man så ikke har været inde at kigge mere opdelt på restriktionerne.

Kl. 14:04

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Fru Pernille Skipper, værsgo.

Kl. 14:04

Pernille Skipper (EL):

Jamen det er rigtigt, at vi ikke har fået noget svar på, hvorfor man ikke kigger mere opdelt på restriktionerne – det kan vi jo som flertal beslutte os for, hvis vi gerne vil. Men det er ikke rigtigt, at der ikke kom et svar. Der blev givet et meget klart svar fra Seruminstitutionen, nemlig at det var, fordi man havde data til 3 uger frem, og derfor følte man sig ikke sikker på, at man kunne anbefale længere restriktioner i forhold til det datagrundlag, man synes man havde. Det er et svar, og derfor er det forkert at sige, at hr. Kristian Thulesen Dahl ikke fik et svar, og det underminerer den diskussion, vi har – i en i forvejen meget polariseret debat. Jeg er i øvrigt enig med hr. Kristian Thulesen Dahl i, at de skulle være sat længere. Men jeg synes, det er fundamentalt for den diskussion, vi har, om så voldsom en krise, som vores samfund står i, så polariseret en krise, vi står i som samfund, at vi som politikere ikke må rende rundt og påstå, at der er spørgsmål, vi ikke har fået svar på, når vi har fået svar.

Kl. 14:05

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Hr. Kristian Thulesen Dahl, værsgo.

Kl. 14:05

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Nej altså, nu synes jeg, at fru Pernille Skipper laver et eller andet skel og et forsøg på en polemik, som er helt, helt unødvendig. Som jeg også sagde, har statsministeren stået ved pressemøder, og hun har stået over for os andre og sagt, at hun regnede med, at de her måneder, januar og februar, blev nogle af de hårdeste. Vi har en såkaldt engelsk mutation, B.1.1.7, som alle siger bliver den største udfordring i februar. Og så siger man der, at man søreme ikke har nogen som helst diskussion, der rækker mere end 3 uger frem. Altså, det har jeg da i den grad været en del af diskussionen om, der også handler om situationen hen i februar. Og så spørger jeg bare stiltødt: Kunne man forestille sig, at man griber det her an på en måde, der tager mere højde for de mennesker ude i den virkelige verden, der faktisk skal leve med de her restriktioner? Så lad os da holde den dér.

Kl. 14:06

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Fru Pernille Vermund, Nye Borgerlige, værsgo.

Pernille Vermund (NB):

Tak for det. I dag bruger Danmark ca. 200 mio. kr. årligt på bistand til Palæstina. I Nye Borgerlige foreslog vi i forbindelse med politiforhandlingerne at tage de penge og bruge dem som en del af finansieringen af politiet. Det blev jo desværre hældt ned ad brættet af venstrefløjen, og det kunne vi måske have sagt os selv, for de synes åbenbart, at man skal blive ved med at sende penge af sted til det palæstinensiske selvstyre og de ledere, der kalder andre muslimer til kamp mod jøder. Så er hr. Kristian Thulesen Dahl enig i, at det vil være en rigtig god idé, at vi fjerner den bistand, der i dag bliver givet til det palæstinensiske selvstyre?

Kl. 14:06

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 14:06

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Ja, bestemt, og jeg tror faktisk, at hr. Søren Espersen som vores ordfører på området har været meget, meget fremme i skoene i forhold til hele den debatten om de penge, der bliver givet. Når pengene så ikke bliver brugt til at finansiere bedre politi og mere nærhed i forhold til trygheden i Danmark, kan vi jo bruge de penge til at finansiere andre gode ting i fremtiden.

Kl. 14:07

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Fru Pernille Vermund.

Kl. 14:07

Pernille Vermund (NB):

Tak for svaret. Det er jeg rigtig glad for. Jeg håber også, at DF og Nye Borgerlige fremover kan arbejde for at få sat det her på dagsordenen, så vi kan få løst de udfordringer. Det er jo fuldstændig meningsløst, at vi skal bruge danske skattekrone på i virkeligheden at finansiere udviklingen af terror i Mellemøsten. Så det er jeg glad for. Vil DF også arbejde sammen med Nye Borgerlige om at presse på for, at Danmark får flyttet den danske ambassade i Tel Aviv til Jerusalem?

Kl. 14:07

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 14:07

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Ja, altså, vi synes, det er vigtigt, at vi markerer os anderledes i Mellemøsten, end vi har gjort, og i den konflikt, der er. Så det er klart, at det ser vi gerne på. Jeg vil sige generelt i forhold til de midler, vi bruger – nu var det det, fru Pernille Vermund havde som spørgsmål i forhold til de penge, vi bruger rundtom i verden, og her i forhold til det palæstinensiske selvstyre: Altså, vi synes jo, vi skal stille langt flere krav, i forhold til at folk kan modtage danske skatteyderes penge og også i forhold til at tage egne statsborgere tilbage, når de bliver udvist af Danmark osv. Så man kan ligesom sige, at vi sætter kraft bag vores ord og får gennemtvunget den politik, vi forhåbentlig også i fællesskab står for, i forhold til hvem der skal have adgang til at være i Danmark, og hvem der burde være i deres egne hjemlande.

Kl. 14:08

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Så er det hr. Torsten Gejl, Alternativet. Værsgo.

Kl. 14:08

Kl. 14:10

Torsten Gejl (ALT):

Mange tak, og tak for talen. I de sidste par uger er der flere prominente DF'ere, som har været ude at rose Englands udgang af EU; det skal være et forbillede for daxit, hører vi, hvor Danmark på samme måde skal udtræde af EU-fællesskabet, kan vi forstå. For kort at opsummere konsekvenserne af brexit, skal det nævnes, at det koster, hvad der svarer til 26 gange det britiske bidrag til EU. Bl.a. har England været nødt til at ansætte 50.000 toldere, hvilket er mere, end hvad der er ansat i hele EU-systemet. Det svarer til 4.000 toldere og en udgift på 260 mia. kr., hvis man oversætter det til danske forhold.

Er det noget, som får DF til at genoverveje deres modstand mod EU?

Kl. 14:09

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Kristian Thulesen Dahl, værsgo.

Kl. 14:09

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jamen, altså, det er jo sjovt med de der pengestørrelser, ikke? Nu har vi lige haft et år, hvor vi skal betale, så vidt jeg ved, 4,5 mia. kr. ekstra om året til EU. Det har der ikke været så forfærdelig meget debat om. Så siger man: Men hvad ville det dog koste, hvis ikke vi havde den tilknytning, præcis som vi har nu?

Vi har en ambition om, at Danmark skal være et frit land. Danmark skal regeres af danskere her i Folketinget. Det er de beslutninger, vi træffer her i vores eget fællesskab, der er afgørende for, hvordan det danske folk udvikler sig. Så er vi selvfølgelig påvirket af omverdenen og skal samarbejde med omverdenen og gerne have så stor grad af frihandel som overhovedet muligt; men grundlæggende går vi jo ind for, at demokratiet udfoldes her og ikke i Bruxelles. For os er det her jo i første omgang mere en frihedskamp, end det er en økonomisk diskussion.

Kl. 14:10

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Så er det hr. Torsten Gejl, værsgo.

Kl. 14:10

Torsten Gejl (ALT):

Men hvis det skal koste Danmark relativt lige så meget, som det har kostet England at træde ud, altså i hvert fald milliarder af kroner for overhovedet at komme ud, plus at vi kommer til at miste rigtig mange penge på samhandel, hvilke samfundsområder skal de penge så tages fra?

Kl. 14:10

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 14:10

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg vil meget gerne se de regnestykker, og dem kan vi tage en lang diskussion om, men det tror jeg ikke at to gange 30 sekunder er nok til. Altså, for os handler det i første omgang om en frihedskamp, som jeg siger. Danmark skal være et selvstændigt land; det er i Danmark, vi træffer vores beslutninger. Og det er klart, at det altid har nogle konsekvenser at tage et valg. Der er også nogle fravalg, når man gør det. Men det er klart, at det jo så er de konditioner, vi skal diskutere – hvordan kan det udarte sig, og hvordan kan vi i praksis løse det, så vi når frem til det?

Jeg synes, det er en utrolig interessant aftale, briterne har fået, og den ser ud til at være bedre end den, mange troede briterne ville få i forhold til brexit.

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Tak til hr. Kristian Thulesen Dahl. Vi har nu nået de korte bemærkninger, der var.

Så er det fru Sofie Carsten Nielsen, Radikale Venstre. Der blev sprittet grundigt af, da du skulle have ordet. (*Morskab*).

Kl. 14:11

(Partiledet)

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Undskyld, det var lidt morsomt; heldigvis kan vi have også det sjovt og hyggeligt. Men det er faktisk alvor. Jeg tror ikke, at jeg er den eneste – jeg er helt sikkert ikke den eneste – der har fulgt med i begivenhederne i USA de seneste uger, og jeg ser frem til, både med optimisme, men faktisk også med *nogen* bekymring på det næste døgn. For det viste sig jo, at man ikke kunne negligere Trump; at han var så slem, som man kunne frygte, og at det bliver virkelig farligt, når dem, der ikke selv abonnerer på galskaben og racismen, alligevel fristes til at give det medløb i den tro, at det kan tjene deres egne taktiske mål. Og så kan vi igen, som vi plejer, i Danmark prise os lykkelige over, at det ikke er sådan hos os, og det har jeg også gjort, og det gør jeg også. Tak til jer kolleger for, at vi kan samarbejde for tværs. Men vi kan ikke bare sige: Pyha, godt, at det ikke er os. For det kan det blive; ikke i morgen, men hurtigt nok.

Før valget skulle der hele tiden tages skridt til højre – ét til og ét til og ét til – og til sidst endte vi med udvisningsøer og syge børn på Udrejsecenter Sjælsmark. Det er sådan en splittelseslogik, som jeg synes fik medløb mange steder af taktiske årsager, og sker det igen, jamen så kan vi hele tiden flytte os til en værre udgave. Derfor er det for os rigtig vigtigt, at der er det brede flertal bag at rejse en rigsretssag på baggrund af Instrukskommissionen, så vi er fælles om at slå ring om retsstaten. Så tak til alle jer partier, der har stillet sig bag, at vi jo i 11. time kan få sagen afgjort.

Men det er bare ikke gjort med det. Jeg frygter faktisk, at det kun lige er begyndt, i al fald nogle steder. For man kan ikke være tilskuer til demokratiets forfald. Enten siger du fra, eller også bliver din tavshed jo til stiltiende accept. Det står klart efter angrebet på Kongressen i USA, at det kunne være endt meget værre. Og vi ved endnu ikke, hvad der vokser ud af den amerikanske aske – om det bliver heling, som vi håber, eller om der kommer mere af det her helvede. Men vi ved, at den splittelse, som vi tydeligt kan se er ved at rive USA midtover, jo også styrkes her, også hos os, og det er en refleksion, som vi alle sammen skal have. Der er partier, som ikke ønsker en rigsret, fordi det måske ikke tjener deres partipolitiske interesser; som har en politik, der målrettet vil tage rettigheder fra borgere. Hvis vi ikke vil være med i EU, jamen så har vi færre rettigheder som borgere. Hvis vi forlader konventioner, betyder det også, at rettigheder tages fra folk.

Så hvad gør vi? Vi må melde fra over for dem, der gør vold på retsstaten, uanset alt det andet, som vi ellers er uenige om. Og det vil kræve mere samarbejde mellem mange af os – ikke mindre – så vi kan løse udfordringerne sammen. Det håber jeg også at vi kan komme til at debattere og blive klogere på i dag.

Kl. 14:15

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Tak for det. Fru Mette Frederiksen, værsgo.

Kl. 14:15

Mette Frederiksen (S):

Jeg kunne godt tænke mig at spørge fru Sofie Carsten Nielsen lidt til det, som vi stadig væk har foran os på klimaområdet. For vi har jo i fællesskab valgt og heldigvis i samarbejde med mange andre gode kolleger, at vi vil være et af de mest ambitiøse lande på klimaområ-

det, og vi er – må man sige – kommet godt fra start og har allerede fået truffet rigtig fine beslutninger.

Jeg skal jo ikke lægge skjul på, at jeg som statsminister er dybt bekymret for, at det, hvis man fører den forkerte klimapolitik, kan komme til at gå ravsrukkende galt, altså at almindelige mennesker mister muligheden for at få deres hverdag til at hænge sammen, fordi de ikke kan transportere sig, fordi deres virksomhed lukker ned, eller fordi den umiddelbare byrde ved den nødvendige klimaomlægning rammer socialt skævt.

Så jeg kunne bare godt tænke mig at høre noget her. Når vi skal i gang med de næste beslutninger, håber jeg virkelig, vi er enige om, at den sociale balance er lige så vigtig som klimaambitionerne.

Kl. 14:16

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Fru Sofie Carsten Nielsen, værsgo.

Kl. 14:16

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Det synes jeg er et rigtig godt spørgsmål, og jeg synes også, at det afslører, at vi, hvis vi ligesom sætter den der panikfølelse af, at det, hvis vi gør for meget, så kan gå galt, først, så ikke kommer til at handle rettidigt. Omvendt er jeg jo også enig i, at det også kan blive den anden vej, altså at demokratiet ikke er godt nok, og at vi kan få antidemokrater ud af det, hvis vi bare skriger, at vi ikke løser det herinde. Vi er nødt til at tage skridtene fremad. Men jeg tror da på, at vi kan gøre det både i balance og ved at levere. Men det kan ikke være sådan, at vi kan sige til alle, at den grønne omstilling ikke er noget, de kommer til at mærke, og at der kommer en god løsning i 2029. Sådan kan det ikke være, for så kommer vi jo ikke i mål.

Kl. 14:16

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Fru Mette Frederiksen.

Kl. 14:16

Mette Frederiksen (S):

Nej, men jeg advokerer jo ikke for nogen af delene. For vi har jo allerede truffet meget, meget væsentlige beslutninger, og det skal vi blive ved med at gøre. Så jeg advokerer ikke for, at der kommer en god løsning i 2029 – løsninger skaber vi jo nu hen ad vejen – og jeg advokerer heller ikke for, at vi stiller os op som politikere og siger, at det ikke har nogen konsekvenser.

Men det, som jeg advokerer for, er, at vi gør det på den danske måde, sådan at vi ikke lukker virksomheder, at vi ikke svækker konkurrenceevnen, at mennesker ikke bliver fyret på grund af det her, eller at skævvridningen mellem land og by ikke gøres større eller for den sags skyld at den enlige mor, der måske ikke har en kæmpestor økonomi, rammes meget hårdere end alle mulige andre. Det var tilsagnet om, at vi passer på alle de balancer, også selv om vi er klimaambitiøse.

Kl. 14:17

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Fru Sofie Carsten Nielsen, værsgo.

Kl. 14:17

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Jamen jeg synes, det bliver stillet op som en modstilling. Men jeg er enig med statsministeren i, at vi er nødt til at gøre det her *med* erhvervslivet. Det kan ikke gøres *mod* erhvervslivet. Vi er nødt til at gøre det her ved at bringe borgerne sammen. Vi har f.eks. i Radikale Venstre nedsat et grønt generationsråd for netop ikke at komme med de der modstillinger, som nogle gange er sådan konstruerede. Jeg tror ikke, at dem, der bor på landet, ikke vil klimaet det godt – det

ønsker de da i særlig grad – at landbruget ikke ønsker et klima, så man netop har en jord at dyrke, også i fremtiden. Men til gengæld må det være os, der sætter retningen og leder vejen og forpligter os til at træffe beslutningerne, så vi når målet. Og det kan ikke vente til sidste øjeblik.

Kl. 14:18

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Så er det hr. Jakob Ellemann-Jensen, Venstre.

Kl. 14:18

Jakob Ellemann-Jensen (V):

Tak for det. Jeg tror egentlig, at spørgsmålet fra statsministeren til fru Sofie Carsten Nielsen kunne summeres op til: Er I røde, for I er grønne? Og jeg er glad for, at svaret var nej.

Et andet sted, hvor jeg kan spore en diskrepans mellem støttepartiet og den siddende regering, er i forhold til det mindskede arbejdsudbud. Nu har vi jo sådan set mindsket beskæftigelsen med mere end 10.000 personer, og nu skal man jo hverken udlægge andres skattestop eller forståelsespapir eller lignende, men jeg har forstået det sådan, at man i forståelsespapiret har sagt, at det ønsker man ikke at gøre. Man ønsker ikke at mindske arbejdsudbuddet.

Så hvad vil fru Sofie Carsten Nielsen kræve af tiltag for at rette op på det her?

Kl. 14:19

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Tak for det. Så er det fru Sofie Carsten Nielsen. Værsgo.

Kl. 14:19

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Det er korrekt forstået. Vi er ikke så mange farver. Vi har masser af farve på, som regel prøver vi at sætte regnbuer på det hele, men det er rigtigt, at det ikke er rød før grøn. Det her handler om grøn handling, og det gør vi sammen med alle dem, der kan være med til at levere det, forhåbentlig også hr. Jakob Ellemann-Jensens parti.

På samme måde forholder det sig i øvrigt, når det gælder om at få nok mennesker i arbejdsstyrken til, at vi kan levere alt det, som vi gerne vil i fremtiden, investere netop i uddannelse og opkvalificering, som jo også er noget af det, som statsministeren lægger op til at vi skal kunne. Så det kræver de tiltag, der skal sikre nok mennesker i arbejdsstyrken. Det er jeg enig i.

Kl. 14:20

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Værsgo, hr. Jakob Ellemann-Jensen.

Kl. 14:20

Jakob Ellemann-Jensen (V):

Tak for det, og undskyld, jeg kom også vidt omkring. Jo, men ord vægter jo ofte lidt mindre end handling, og jeg kan også læse Børsen i dag, og det er jeg jo glad for. Men hvad er det for nogle konkrete initiativer, som Det Radikale Venstre mener der her skal på bordet? Altså, det antager jeg at man har en plan for for at få løftet beskæftigelsen med minimum de her 10.000. Vi ser gerne, at det er mange flere.

Kl. 14:20

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Fru Sofie Carsten Nielsen.

Kl. 14:20

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Det er jeg enig i, og netop derfor opfordringen til en 2030-plan, hvor vi virkelig sætter ambitionerne op for, hvad vi gerne vil, og det kræver langt flere. Vi har både i vores finanslovsforslag og en ræk-

ke andre steder fremlagt adskillige forslag til, hvordan vi får flere mennesker i arbejdsstyrken. Jeg er egentlig ikke så dogmatisk, bare det kan tælles, bare det virker, bare det er strukturel beskæftigelse, der sikrer, at vi kan regne det med, sådan at vi kan levere på alt det, vi gerne vil investere i. Det kunne være skat, det kunne være modregning på pension, det kunne være en række andre områder, vi ser på, så vi får flere mennesker i arbejdsstyrken.

Kl. 14:21

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Hr. Kristian Thulesen Dahl, Dansk Folkeparti.

Kl. 14:21

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak for det. Det var godt nok en fru Sofie Carsten Nielsen på den høje hest. Altså, i det her ordførerindlæg fik fru Sofie Carsten Nielsen sagt, at dem, der ikke stemmer for en rigsretssag mod Inger Støjberg, ikke går ind for retsstaten. Det var sådan, man kunne opsummere talen. Det er jo helt vildt.

Er fru Sofie Carsten Nielsen fuldstændig sikker på, at det kan stå for en prøve i forhold til retspraksis, altså tidligere sager mod ministre, hvor det ikke har ført til en rigsret? Vil man i alle situationer ikke kunne nå frem til, at man med hensyn til dem, der som ministre på en eller anden måde har forbrudt sig mod loven tidligere og ikke er blevet stillet for en rigsret, stadig væk har stået for retsstaten, selv om man ikke rejste en rigsretssag?

Kl. 14:21

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Fru Sofie Carsten Nielsen, værsgo.

Kl. 14:21

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Jeg sagde ikke det, som hr. Kristian Thulesen Dahl nævnte, men jeg håber, at hr. Kristian Thulesen Dahl stiller sig bag retsstaten, og jeg synes, det er et udtryk for et vist hykleri, når man siger, at lov er lov, og lov skal holdes, og at der skal foretages grundige undersøgelser og nedsættes en kommission i minksagen, men ikke i en sag, hvor det bevis, at loven er brudt, og hvor der er så mange redegørelser fra både Ombudsmanden og Instrukskommissionen og en indstilling fra de uvildige advokater, som Folketinget bad om at tage stilling. Det er da klart, at det kun er rigsretten, der kan dømme.

Kl. 14:22

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Hr. Kristian Thulesen Dahl, værsgo.

Kl. 14:22

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Altså, nu kan man jo vurdere situationer og graden af alvor forskelligt. Jeg kan huske en minister, som kom med det, man kaldte en nødløgn, over for Folketingets Retsudvalg – en bevidst løgn over for Folketinget. Det førte ikke til en rigsretssag. Jeg kan huske en minister, som i den grad blev klandret af Folketinget for at have forbrudt sig mod Statsløsekommissionen og ikke have grebet ind i forhold til den retspraksis, der var med hensyn til det, selv om man burde have grebet ind over for det. Det førte ikke til nogen rigsretssag.

Vi fremsætter et beslutningsforslag her i Folketinget om, at vi får kulegravet alle de her tidligere sager og får fundet ud af, hvad retspraksis egentlig er, ikke alene for, hvornår man rejser rigsretssager, men også for, hvornår man ikke gør. Vil Radikale Venstre støtte det for at foregribe enhver mistanke om, at det i virkeligheden er Det Radikale Venstre, der er ude i noget hykleri her?

Kl. 14:23

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Fru Sofie Carsten Nielsen, værsgo.

Kl. 14:23

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Det vil jeg gerne have lov at kigge grundigt på. Jeg synes sådan set, at Dansk Folkeparti har fremsat nogle udmærkede forslag, også om at kigge på spørgsmålet om en forfatningsdomstol og andre emner her i Folketingssalen, og det handler jo netop om, at vi på nogle områder skal kunne prøve at adskille, hvor vi er uenige politisk, og hvad det grundlæggende handler om retsstaten. For selvfølgelig har vi forskellige politiske vurderinger af det her, men det, der er det specielle ved den her sag, er, at den kørte i så mange år, og at der var mulighed for at undersøge det, der var mulighed for at drage en konsekvens, men det var der ikke flertal for.

Kl. 14:24

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Tak for det. Så er det hr. Søren Pape Poulsen, Konservative Folkeparti.

Kl. 14:24

Søren Pape Poulsen (KF):

Tak. Ved Folketingets åbning måtte jeg selvfølgelig også erkende, at fru Sofie Carsten Nielsen jo ikke havde haft lang forberedelsestid som leder af Det Radikale Venstre – det var dagen, før det forandrede sig, tror jeg. Men jeg stillede et spørgsmål på det tidspunkt, og det var om arbejdsudbuddet og de her 9.000, og vi talte Arne-pension osv. Og så spurgte jeg: Hvis ikke nu, bliver det så senest til finansloven, at De Radikale vil kræve, at det blev håndteret? Og der fik jeg svaret ja. Det endte så ikke lige sådan, og det kan der sikkert være mange gode grunde til. Så vil jeg bare lige høre: Altså, kommer der en dag, hvor Det Radikale Venstre siger til statsministeren: Nu skal det komme? For jeg hørte ingen tvivl i svaret, egentlig, der i oktober måned, da jeg spurgte til det. Er det på vej, er det sådan på vej derhen, eller hvordan?

Kl. 14:24

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Fru Sofie Carsten Nielsen, værsgo.

Kl. 14:24

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Jamen jeg synes egentlig, det blev håndteret. For det, der står tydeligt nu, er, at der vil blive taget initiativer, inden konsekvenserne af den her reform om tidligere pension træder i kraft, sådan så de mennesker, der bliver trukket ud, minimum bliver erstattet. Men jeg er jo enig med hr. Jakob Ellemann-Jensen i – og også hr. Søren Pape Poulsen, tænker jeg – at vi bør lave en større plan. Så hermed også en invitation til hr. Søren Papes parti.

Kl. 14:25

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Hr. Søren Pape Poulsen, værsgo.

Kl. 14:25

Søren Pape Poulsen (KF):

Jeg er helt sikker på, at det med at lave en stor plan osv. kunne være rigtig interessant at arbejde med. Men jeg er bekymret, som også hr. Jakob Ellemann-Jensen var inde på, når man kigger i forståelses-papiret og den aftale, der er lavet nu her. Det er selvfølgelig ikke mit problem, men jeg interesserer mig for det alligevel: Hvordan skal det nogen sinde lykkes med det, der står? Er det noget med dimittendsatser, og kunne man kigge SU og mange andre ting? Og

så kunne jeg jo se, at nogle her til højre for mig nok ville gå helt i spagat, hvis det sker. Så hvordan skal det lykkes?

Kl. 14:28

Kl. 14:26

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Fru Sofie Carsten Nielsen.

Kl. 14:28

Kl. 14:26

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Jamen det er da dit problem, hr. Søren Pape Poulsen. Du er da forhåbentlig optaget af Danmarks fremtid og muligheder, så derfor håber jeg, at hr. Søren Pape Poulsen og hans parti vil være med ligesom så mange andre partier, for jeg er enig: Vi når nok ikke i mål alene ved at kigge til venstre for os sådan rent politisk. Og derfor håber jeg, vi kan samles bredt om at sikre det her.

Kl. 14:26

Kl. 14:29

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Larmen skyldtes måske, at der var så meget direkte tale. Men bortset fra det er det nu fru Pernille Vermund, Nye Borgerlige. Værsgo.

Kl. 14:27

Pernille Vermund (NB):

Tak. Jeg vil gerne følge op der, hvor hr. Jakob Ellemann-Jensen begyndte og hr. Søren Pape Poulsen fortsatte, nemlig ved den økonomiske politik. For Radikale Venstre har jo tidligere pustet sig op og krævet en forøgelse af arbejdsudbuddet, og jeg formoder, at Radikale Venstre ser sig som et ansvarligt økonomisk støtteparti, måske til og med som et bolværk mod den socialisme, som præger to andre støttepartier til regeringen. Alligevel har man jo været med til 2 år i træk at bakke op om finanslove, som har mindsket arbejdsudbuddet. Det er til og med finanslove, som gør alle indkomstgrupper fattigere. Hvor går grænsen for Radikale Venstre i forhold til de ret blodrøde finanslove?

Kl. 14:27

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Fru Sofie Carsten Nielsen, værsgo.

Kl. 14:27

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Jeg mindes ikke, at der var initiativer i den her finanslov, men det er jo rigtigt, at der er blevet taget initiativer udenom, der har trukket mennesker ud af arbejdsstyrken, eksempelvis tidlig pension, som der jo så er andre partier der har medvirket til. Og det er rigtigt, at der skal tages initiativer, der imødegår det, inden de bliver trukket ud af arbejdsstyrken, og forhåbentlig kan vi tage initiativer til langt mere end det, sådan at vi får flere muligheder. Det er det, der sikrer, at vi kan investere i velfærd, i skoler og i ældreomsorg, også i fremtiden.

Kl. 14:28

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Fru Pernille Vermund, værsgo.

Kl. 14:28

Pernille Vermund (NB):

Tak for det. I partilederens tale blev der talt meget om splid. Jeg synes, det her er et sted, hvor vi jo trods alt er enige på tværs af politiske skel og politiske partier i øvrigt, så det er jeg glad for at høre. Men jeg vil gerne spørge partilederen, hvordan det, at man har stemt for højere ydelser til arbejdsløse udlændinge, rimer med, at man vil have flere mennesker i arbejde. Altså, mener partilederen, at der kommer flere eller færre arbejdsløse udenlandske kvinder eksempelvis i arbejde af, at man hæver ydelserne til dem?

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Fru Sofie Carsten Nielsen.

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Det spørgsmål er jeg glad for, for det, om jeg så må sige, beviser jo også for nogle andre, der indimellem synes, at det hele kan være lidt dogmatisk, at det ikke er sådan, at vi sidder og måler på hver eneste decimal. Jeg tror ikke, at det at gøre folk helt fattige og uden muligheder for at bide sig fast, f.eks. på arbejdsmarkedet, altså hvis ikke man har sproget og får mulighederne for andre ting, hjælper noget, og sådan regner vi heller ikke. Det tager vi stilling til, også meget konkret og menneskeligt.

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Så er det hr. Torsten Gejl, Alternativet.

Kl. 14:29

Torsten Gejl (ALT):

Tak. Den radikale partileder var forbi rigsretssagen mod Inger Støjberg i sin tale og sagde, at der er partier, der ikke vil have en rigsret, fordi det ikke tjener deres politiske interesser, som jeg hørte det. Den bekymring deler Alternativet. Vi synes, det har været en uskon proces og en uværdig proces, og vi er ikke sikre på, at det skal være os her i Folketinget, der skal tage stilling til, hvorvidt en kollega skal stilles for en rigsret. Vi vil hellere have det over på et juridisk fundament.

Vil De Radikale måske være med til at undersøge, om vi kunne indføre en forfatningsdomstol, som kunne tage sig af den slags ting, i stedet for at vi skal gøre det her i Folketinget?

Kl. 14:30

Første næstformand (Karen Ellemann):

Fru Sofie Carsten Nielsen.

Kl. 14:30

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Ja, meget gerne.

Kl. 14:30

Første næstformand (Karen Ellemann):

Tak for svaret. Hr. Torsten Gejl.

Kl. 14:30

Torsten Gejl (ALT):

Tusind tak for det. Jeg ved godt, det kræver en grundlovsændring. Det kræver rigtig meget, men jeg kan lige pege på, hvorfor det er så vigtigt. Vi sad i forretningsudvalget og drøftede den her sag, mens de fortrolige ting, vi drøftede, blev sendt på News. Der er jo en stor lækage omkring det, så jeg synes, det er en yderligere grund til, at vi skal have det ud af vores regi.

Kl. 14:30

Første næstformand (Karen Ellemann):

Fru Sofie Carsten Nielsen.

Kl. 14:30

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Jeg er enig, og det er sådan set mit partis politik og har været det i mange år. Som ordføreren også siger, kan det ikke lige fikses, men derfor skal diskussionen kunne tages alligevel. Det er vi med på.

Kl. 14:30

Første næstformand (Karen Ellemann):

Tak til den radikale partileder. Der er ikke flere korte bemærkninger. Den næste partileder kommer fra Socialistisk Folkeparti, og det er fru Pia Olesen Dyhr – og hun kommer om et kort øjeblik til en fuldstændig afsprittet talerstol, som formentlig skal omlakeres efter sommerferien.

Velkommen.

Kl. 14:31

(Partileder)

Pia Olsen Dyhr (SF):

Kontakttal, smitteopsporing, karantæne, hjemmeskole og værnemidler – da vi stod her i Folketinget for cirka et års tid siden og også havde en partilederdebat, tror jeg ikke, at ret mange af os tog de ord i vores mund. I dag er de blevet en del af vores hverdagssprog. Danmark og verden, som vi kender den, har forandret sig. Vi har gjort det godt i Danmark. Vi har samarbejdet. Det er godt for Danmark.

»Kom lad os brokke os«, lyder det i TV 2's sang om den danske folkesjæl. Men jeg synes ærlig talt, at man hører meget lidt brok. De unge, der burde have hygget sig med vennerne i pauserne, drukket øl om fredagen og kysset om lørdagen, holder ud. Sygeplejerskerne tage ekstra vagter og hjemmeskoler om aftenen uden at kny. Det pædagogiske personale møder op hver morgen med et smil. Forældrene har omstillet sig til en hverdag, hvor de både er skolelærere, rengøringshjælp, kantinedamer, it-eksperter og fuldtidsarbejdende. Der er enkelte, for hvem samfundssind er en by i Dubai. Men langt de fleste gør deres pligt, og mange vil gerne være der for fællesskabet, fordi de ved, at fællesskabet er der for dem, når de har behov for det.

Vi bad de svage om at være de stærke, og vi sørgede også for, at vi som samfund stod sammen og gjorde hinanden stærke. Med hjælpepakkerne holdt vi hånden under mange virksomheder og arbejdspladser. Vi giver en hjælpende hånd til de syge, arbejdsløse studerende, og vi hjælper de små selvstændige. Vi står sammen, når det gælder – hele Folketinget. Og det skal vi huske på, når vi begynder at åbne op. Vi skal huske, at alle skal med.

Vi bad de svage om at være de stærke, og bagefter skal vi bede de stærke om at være med til at hjælpe de svage ud af krisen, så der bliver job til alle, uddannelse til alle, god velfærd til alle, så vi kan indhente noget af det tabte og sørge for, at det ikke bliver dem på kanten af arbejdsmarkedet eller på bunden af samfundet, der bliver ladet tilbage med kriseregningen. Det har vi desværre set før.

Vi skal ikke smide krisebevidstheden helt over bord. Klimakrisen er jo ikke sat på pause, blot fordi vi har en coronakrise, og jeg vil ikke lægge skjul på, at jeg ikke er tilfreds med det, vi indtil videre har nået. Der er meget at indhente. Vi bliver nødt til at stille markante krav til landbruget. Det bliver årets store opgave, når corona er slut, at få klimapolitikken tilbage på sporet. Det skylder vi de unge, der ikke har kysset helt så meget eller drukket helt så mange øl, som lige nu mødes med deres venner over Skype og dropper det ungdomsliv, som de ellers havde glædet sig til – det har de gjort, netop for at deres bedsteforældre ikke skal blive ofre for den nuværende krise. Tak for ordet.

Kl. 14:34

Første næstformand (Karen Ellemann):

Tak til partilederen. Den første korte bemærkning er fra fru Mette Frederiksen. Værsgo.

Kl. 14:34

Mette Frederiksen (S):

Tak til fru Pia Olsen Dyhr for en ufattelig flot opsummering af det år, der er gået, og dermed også en understregning af styrken af Danmark, for det er det, vi har set igennem det sidste snart hele år,

der er gået, og det er også en af de primære forklaringer på, at vi trods alt har klaret os så godt igennem den her historiske krise. Så tusind tak for ordene, og også tak for at understrege, at brok og kritik jo hører med, når man skal håndtere en krise, men at samarbejde og samling givet er endnu vigtigere.

Så nævner fru Pia Olsen Dyhr lige kort landbruget. Jeg er enig i, at vi skal i gang med at diskutere landbrug i forhold til klima, men jeg håber også, at SF vil huske på, at rigtig, rigtig mange danskere er beskæftigede på grund af landbruget, og at det i øvrigt er en vigtig del af den danske identitet, at vi faktisk kan brødføde os selv.

Kl. 14:35

Første næstformand (Karen Ellemann):

Tak. Fru Pia Olsen Dyhr.

Kl. 14:35

Pia Olsen Dyhr (SF):

Jeg er helt enig i, at dansk landbrug selvfølgelig også skal være der, selv om vi skal lave klimapolitik. Dansk landbrug er i virkeligheden kendetegnet ved, at når vi har indført faktisk ret skrappe hygiejnekrav, ret skrappe miljøkrav gennem tiderne, har dansk landbrug været med på omstillingen og er derfor blandt verdenseliten. I virkeligheden er det det samme på klimaområdet, og derfor hilser jeg det også velkommen, at dansk landbrug selv har meldt sig ind i kampen og sagt, at de tror på, at de faktisk kan være med til at løfte en del af den klimaudfordring, vi står med. Og det mener jeg er helt afgørende for, at vi når vores klimamålsætning. Og man skal huske på, at landbruget jo indtil videre ikke har bidraget særlig meget til CO₂-reduktioner i rigtig mange år.

Kl. 14:36

Første næstformand (Karen Ellemann):

Fru Mette Frederiksen.

Kl. 14:36

Mette Frederiksen (S):

Må jeg udlægge ordene sådan, at vi selvfølgelig skal være ambitiøse, hvad angår klimaet og dansk landbrug og dansk landbrugs bidrag til 70-procentsmålsætningen, men at vi skal gøre det på en sådan måde, at vi ikke giver landbruget en unødvendig belastning, hvad angår arbejdspladser og deres mulighed for at udvikle sig og fastholde en produktion i Danmark. For hvis vi gør det her på en forkert måde, risikerer vi jo bare, at landbrugsproduktion lukker ned her for så at starte et andet sted, hvor klimabelastningen er højere, og hvor miljøbelastningen givet også er meget, meget højere, end den er i dag i Danmark.

Kl. 14:36

Første næstformand (Karen Ellemann):

Fru Pia Olsen Dyhr.

Kl. 14:36

Pia Olsen Dyhr (SF):

Jeg er helt opmærksom på lækageeffekten. Det var også det, hr. Jakob Ellemann-Jensen selv var inde på i sit svar, netop at vi ikke skal risikere, at landbruget flytter ud af Danmark. Det er jeg ikke uenig i. Det er altid den der balancegang, vi skal gå, men vi er også nødt til at turde regulere et landbrug, så det udvikler sig. Og der er dansk landbrug jo selv kommet med et bud på en vision for klimaet frem mod 2030. Dansk landbrug skal levere reduktioner. Vi skal selvfølgelig lade det ske i en grad, hvor de kan følge med, når det gælder bedrifterne, men når det gælder at udtage landbrugsjord, kan vi faktisk flytte rigtig meget, og der kan vi bruge EU's landbrugsstøtte, så det ikke belaster det danske regnskab.

Første næstformand (Karen Ellemann):

Den næste korte bemærkning er til hr. Jakob Ellemann-Jensen. Værsgo.

Kl. 14:37

landbruget kan bidrage med, er at udtage landbrugsjord. Allerede i 2021, og det er sjovt nok det år, vi står i lige nu, kan man bruge EU's landbrugsstøtte til at udtage jord. Det kan vi starte med.

Derudover får vi klimaregnskaberne lige om lidt, og så skal vi sørge for, at de også bliver en del af det. Og der var Venstre jo enig med SF i, at det også er her, man skal snakke om CO₂-reduktioner, bl.a. via brug af CO₂-skatter.

Kl. 14:40

Jakob Ellemann-Jensen (V):

Tak for det. Jeg vil egentlig gerne fortsætte lidt i samme spor, fordi den her lækageeffekt er noget, som bekymrer mig ganske meget, og jeg er egentlig glad for at høre den her enighed med statsministeren omkring det. Anerkender fru Pia Olsen Dyhr, at der altså er nogle mekanismer, det er sværere at skrue på – man kan få en ko til at bøve lidt mindre ved at give den en tang, men derudover er der altså ikke de store værktøjer. Anerkender SF, at de værktøjer, man kan bruge på andre områder, hvor vi producerer ting i Danmark, kan man altså ikke bruge på samme måde i landbruget?

Kl. 14:37

Første næstformand (Karen Ellemann):

Tak. Den næste korte bemærkning er til hr. Kristian Thulesen Dahl. Værsgo.

Kl. 14:40

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak for det. Fru Pia Olsen Dyhr, vi lavede i fællesskab i efteråret aftalen omkring tidligere pension – superfint – og i forbindelse med det havde vi også en diskussion omkring lempeligere modregningsregler for pensionister. Vi kunne ikke blive enige om finansieringen, og derfor blev det desværre ikke til noget, men SF var så ivrige efter, at det skulle ske, at man i sin klandring af DF for, at det ikke kunne lykkes, sagde, at man ville løse det i finanslovsforhandlingerne. Der fik man ikke løst, så mit spørgsmål her i dag er helt stilfærdigt bare: Hvorfor blev det ikke løst i forbindelse med finanslovsforhandlingerne, og hvem var det inde i forhandlingslokalet, der blokerede for, at man dér kunne finde den løsning, som SF ønskede?

Kl. 14:40

Første næstformand (Karen Ellemann):

Fru Pia Olsen Dyhr.

Kl. 14:38

Kl. 14:38

Pia Olsen Dyhr (SF):

Altså, Dansk Landbrug omfatter jo nogle af de mest videnstunge virksomheder i Danmark. Det er det, der er så interessant, når vi nogle gange har debatten i Folketinget, for der er nogle, der tror, at det er en bondegård med nogle dyr, som man så hygger lidt om. Det ved hr. Jakob Ellemann-Jensen jo godt at det ikke er, altså at det er virksomheder, som også hele tiden forsker, også i deres klimafodaftryk. Lige nu forsker de jo bl.a. i, hvad for nogle græstyper man skal give køerne for at mindske metangasudledninger fra dem, altså det, der er køernes prutter, for det kommer vi sådan set ikke uden om. Men man kan mindske klimabelastningen, og det vil man kunne gøre væsentligt.

Derudover ved vi jo også, at man kan lave bedriftsregnskaber, man kan udtage jord, og så er der spørgsmålet om pyrolyse, som jo kan være den store løsning for landbruget, og som vi jo sammen har besluttet vi skal gøre noget ved.

Kl. 14:38

Første næstformand (Karen Ellemann):

Tak. Hr. Jakob Ellemann-Jensen.

Kl. 14:38

Jakob Ellemann-Jensen (V):

Jo. Vi er helt enige om, at der er rigtig mange spændende ting på tegnebrættet, og at græsprotein har et kæmpestort potentiale, og præcisionslandbrug og alt mulig andet. Jeg har været fødevareminister i det her land, så det ved jeg godt. Men det er jo ikke der, vi er nu.

Anerkender SF, at det ikke er der, vi er nu, og at vi bliver nødt til at tage udgangspunkt i den virkelighed, som landbruget står med derude, i stedet for en virkelighed, som fru Pia Olsen Dyhr og jeg selv håber kommer en dag?

Kl. 14:39

Første næstformand (Karen Ellemann):

Fru Pia Olsen Dyhr.

Kl. 14:39

Pia Olsen Dyhr (SF):

Jeg forholder mig til den virkelighed, jeg lever i. Det tror jeg at jeg igen og igen har bevist på den måde, vi forhandler, også i forbindelse med andre klimaaftaler, vi har indgået – også sammen med Venstre. Men jeg må da sige helt klart, og det skal der ikke være nogen tvivl om, at landbruget også skal bidrage. En af de ting, vi ved

Første næstformand (Karen Ellemann):

Fru Pia Olsen Dyhr.

Kl. 14:40

Pia Olsen Dyhr (SF):

Jeg husker jo godt Arneforhandlingerne, fordi jeg sad ved forhandlingsbordet i Beskæftigelsesministeriet sammen med bl.a. fru Pernille Skipper og indimellem hr. Kristian Thulesen Dahl, da vi forhandlede spørgsmålet omkring Arne. Jeg synes, det var en god aftale. Jeg havde gerne set, at den også havde indeholdt en aftale om, at folk på førtidspension ikke skal modregnes på den måde, som de gør i dag, hvis deres partner har en eller anden højere indtægt – så bliver man modregnet, og det synes jeg er urimeligt. Den aftale havde vi gerne set være med dér ved forhandlingsbordet, og det tror jeg ikke var nogen hemmelighed for hr. Kristian Thulesen Dahl eller fru Pernille Skipper, og det prøvede vi også at fremføre i finanslovsforhandlingerne. Vi er ikke kommet i mål med det, men vi synes stadig væk, det er helt afgørende – det kræver bare et flertal.

Kl. 14:41

Første næstformand (Karen Ellemann):

Hr. Kristian Thulesen Dahl, værsgo.

Kl. 14:41

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Altså, alt det vidste jeg jo godt, for det var et referat af møderne omkring den tidligere pension, og derfor var det jo, jeg førte spørgsmålet videre til finanslovsforhandlingerne, for dem kender jeg ikke noget til – jeg sad jo ikke med ved det bord, og derfor bliver jeg nødt til at spørge nogle af dem, der var der, hvad det var, der gjorde, at man så ikke kom i mål dér. For det her var et højt prioriteret emne, kunne vi forstå, fra SF's side, altså, det var virkelig højt prioriteret. Jeg tror, at SF's ordfører mandede sig op til at sige, at det var så frustrerende, at det ikke var blevet løst, og at nu skulle det løses i finanslovsforhandlingerne. Så blev det ikke løst, og så spørger jeg bare: Hvorfor ikke? Altså, hvem var det egentlig, der forhindrede SF

i at komme igennem med det her krav, som jo virkelig var et af de højest prioriterede, sådan som vi måtte forstå det?

Kl. 14:44

Kl. 14:42

Første næstformand (Karen Ellemann):

Fru Pia Olsen Dyhr.

Kl. 14:42

Pia Olsen Dyhr (SF):

Men det havde jo været smukt, hvis vi havde løst det i forbindelse med forhandlingerne om Arne. Og grunden til, at jeg nævner det igen og igen, er jo, at da vi forhandlede om Arne, var det SF, der kæmpede, og sådan forholdsvis alene, for at man skulle fjerne den her modregning. Derfor må jeg jo bare sige, at vi også gjorde det i forbindelse med finanslovsforhandlingen, og vi kommer også til at gøre det, når vi får diskussionen, og jeg kan høre, at Det Radikale Venstre allerede har annonceret det, om arbejdsudbud. Der mener jeg, at det her er oplagt – det er noget af det, der kan skabe 900 strukturelle arbejdspladser. Og derudover er det kun retfærdigt at afskaffe den her form for modregning.

Kl. 14:42

Første næstformand (Karen Ellemann):

Tak. Den næste korte bemærkning er til hr. Søren Pape Poulsen, Konservative. Værsgo.

Kl. 14:42

Søren Pape Poulsen (KF):

Tak. Jeg synes jo, både jeg lokalpolitisk og landspolitisk egentlig anerkender SF som nogle, der går op i, at der også skal være liv og aktivitet i de mindre lokalsamfund, at man skal kunne have et valg, og at forældre skal kunne give deres børn de bedste muligheder her i verden.

Så er det, jeg må spørge: Hvorfor er det her ideologiske korstog, som den her regering med sine støttepartier har ført mod private børnehaver, så vigtigt for SF? Hvorfor er det så vigtigt, at de bare ikke må være der? Jo, det må de godt, men de må ikke have et overskud, de kan trække ud. Hvorfor er det, man har sagt: Nu skal vi gøre alt, hvad vi kan, for, at det bliver svært for forældre i en landsby at lave en privat børnehave? For det var da helt frygteligt, hvis de skulle lave en privat børnehave.

Kl. 14:43

Første næstformand (Karen Ellemann):

Tak. Fru Pia Olsen Dyhr.

Kl. 14:43

Pia Olsen Dyhr (SF):

SF har intet imod det, hvis man laver en fri børnehave eller en privat børnehave. Det må alle sådan set. Jeg håber så, at de stiller nogle pædagogiske krav og alt muligt andet for børnenes skyld. Det har vi ikke noget problem med.

Men hvis hr. Søren Pape Poulsen mener det, hr. Marcus Knuth har skrevet på de sociale medier, nemlig at vi vil forbyde dem, og at vi har besluttet at forbyde dem, så er det jo forkert. Jeg ved godt, at vi i de her Trumptider kan skrive alt på de sociale medier, men jeg er ved at være lidt træt af det. For det er jo forkert. Det, vi siger, er, at man ikke må trække penge ud. Man kan sagtens lave en privat virksomhed, men man skal altså ikke tjene penge på vores børn; man skal ikke lave profit på vores børn.

Kl. 14:44

Første næstformand (Karen Ellemann):

Hr. Søren Pape Poulsen, værsgo.

Søren Pape Poulsen (KF):

Det er jo også et de facto-forbud. Altså, hvis man laver en institution og kan gøre det så godt, at folk vælger det til, og at man så også kan drive den så godt, at man kan skabe et overskud, hvorfor må man så ikke hive det ud?

Kunne man forestille sig – nu siger jeg noget helt vildt – at de måske gjorde tingene på en mere effektiv måde, at de ikke sad til møder hele tiden, at de har færre sygedage, eller at de tog nogle andre initiativer, der gjorde, at børnehaven var lige så god eller bedre end f.eks. den kommunale, der ligger i nabobyen, og at de bare var i stand til også at skabe overskud? Hvorfor er det så forfærdeligt? Hvorfor er det så skidt? Handler det ikke om kvalitet?

Kl. 14:44

Første næstformand (Karen Ellemann):

Tak. Fru Pia Olsen Dyhr.

Kl. 14:44

Pia Olsen Dyhr (SF):

Sikke mange fordomme, Søren Pape Poulsen har om vores kommunale pædagoger – simpelt hen fordomme om, at de ikke er effektive, og at de ikke arbejder hurtigt. Det er jeg simpelt hen ikke enig i. For det første gør de et rigtig flot, stort stykke arbejde ude i vores daginstitutioner. Om de er kommunale, frie eller private, anerkender jeg sådan set.

Grunden til, at vi er bekymrede for, om man trækker penge ud af vores private daginstitutioner, er jo, at vi oplever, at det sænker kvaliteten for vores børn. Hvorfor skal vi bruge statslige kroner på det? Hvis man gør det til hel boble af private, er det jo noget helt andet, men at putte statslige kroner og kommunale kroner ind i en privat børnehave, som en privat så kan tage ud, er helt skævt.

Kl. 14:45

Første næstformand (Karen Ellemann):

Den næste korte bemærkning er til fru Pernille Vermund.

Kl. 14:45

Pernille Vermund (NB):

Jeg vil gerne følge op, hvor hr. Søren Pape sluttede. For Socialistisk Folkeparti har jo igennem flere år kæmpet hårdt for minimumsnormeringer i landets daginstitutioner. Og da det blev vedtaget, blev det solgt som sådan et kæmpe velfærdsloft, men virkeligheden bliver desværre en anden. For hele 15 pct. af de 2,9 mio. kr., der afsættes til mere pædagogisk personale, kan ende med at gå til administrative udgifter. Hvad tænker fru Pia Olsen Dyhr om det?

Kl. 14:46

Første næstformand (Karen Ellemann):

Fru Pia Olsen Dyhr.

Kl. 14:46

Pia Olsen Dyhr (SF):

Det er jeg meget uenig i. Jeg synes ikke, at man skal bruge pengene på administration. Det er en diskussion, som vi har haft både med KL og med Finansministeriet. SF mener, at alle pengene bør bruges på voksne i vores daginstitutioner.

Kl. 14:46

Første næstformand (Karen Ellemann):

Fru Pernille Vermund.

Kl. 14:46

Kl. 14:49

Pernille Vermund (NB):

Det kunne jo være, at det skete i private daginstitutioner. Derfor virker det jo også mærkeligt, at man – som hr. Søren Pape Poulsen siger – de facto gør det nærmest umuligt at drive private daginstitutioner. Men lad nu det ligge. Det anslås, at pædagogerne i Danmark kun anvender ca. 51 pct. af deres arbejdstid sammen med børnene. Resten af tiden bruges på administration og møder.

Kl. 14:47

Første næstformand (Karen Ellemann):

Fru Pia Olsen Dyhr.

Kl. 14:47

Pia Olsen Dyhr (SF):

Nej, det synes jeg ikke – jeg synes, at den skal bruges sammen med børnene. Det, jeg synes er så fantastisk med de her frikommuneforsøg, vi har sat i gang sammen med regeringen og visse partier her i Folketinget, er jo netop, at man så kan undersøge, hvad det er, vi kan skære væk ude i vores daginstitutioner. For i al den tid, jeg har siddet i Folketinget, og det er efterhånden et stykke tid, har alle regeringer stået heroppe og sagt, at man vil have mindre bureaukrati og mindre administration og man vil have flere timer sammen med borgeren eller med barnet, eller hvad det nu er. Nu afprøver vi det, og det er jo derfor, at de her frikommuneforsøg er så glimrende, for så kan vi lære af deres erfaringer og måske komme af med noget af administrationen. Fra vores børn fortjener bedre.

Kl. 14:47

Første næstformand (Karen Ellemann):

Tak. Hermed blev det hr. Torsten Gejl. Værsgo.

Kl. 14:47

Torsten Gejl (ALT):

Tak. Først har jeg et kritisk spørgsmål og derefter et spørgsmål, som anerkender SF's indsats på et vigtigt område. Under finanslovsdebatten i oktober sagde Pia Olsen Dyhr, at ingen beboere i ghettoer er blevet smidt ud af deres boliger og er endt som hjemløse på grund af ghettopakken, sidst hun havde tjekket. Det er dog kommet frem, at beboere fra Mjølnerparken i København blev henvist til boliger, der var markant dyrere end det, de boede i – helt op til 12.000 kr. pr. måned. Mit spørgsmål er: Synes partilederen, at det er rimeligt? Og ville SF i sidste ende have stemt for ghettopakken, hvis den havde været igennem Folketinget i dag?

Kl. 14:48

Første næstformand (Karen Ellemann):

Fru Pia Olsen Dyhr.

Kl. 14:48

Pia Olsen Dyhr (SF):

Ja, SF ville have stemt for ghettopakken, hvis den kom igennem Folketinget i dag. For det, der er helt afgørende i den ghettopakke, er jo, at vi har set, at der er sket forandringer ude i de almennyttige boligområder. Hovedparten af de her områder er jo kommet af ghettolisten, fordi vi har lavet en hel del initiativer, der har sørget for, at det er blevet blandede boligområder. Det fortjener de børn, der bor der. Det fortjener i virkeligheden hele det samfund, der er, altså at vi mødes på kryds og tværs. Det er jo der, vores sammenhængskraft bliver skabt. Er der nogle udfordringer og nogle problemer? Ja, det er der. Det anerkender jeg.

Kl. 14:49

Første næstformand (Karen Ellemann):

Hr. Torsten Gejl.

Torsten Gejl (ALT):

Tak. Det andet spørgsmål handler om gensidig forsørgerpligt, som SF jo også kæmper flittigt for at få ophævet noget af. Partilederen nævner, at vi måske i forbindelse med forhandlingerne om arbejdsudbuddet kan få det i spil igen, fordi en ophævelse af gensidig forsørgerpligt jo vil øge arbejdsudbuddet. Ser partilederen det også sådan, at vi måske i virkeligheden kan spare en masse penge i forhold til ensomhed, at vi kan spare penge på hjemmepleje, at vi kan spare penge på hjemløshed, og at vi derved måske i virkeligheden kan få noget, der ligner en god forretning ud af at afskaffe gensidig forsørgerpligt?

Kl. 14:49

Første næstformand (Karen Ellemann):

Fru Pia Olsen Dyhr.

Kl. 14:49

Pia Olsen Dyhr (SF):

Ja, først og fremmest synes jeg, at vi skal afskaffe den, fordi det er en uretfærdighed, altså en grundlæggende uretfærdighed. Jeg kan jo se, at sygeplejersker, sosu-assistenten og sosu-hjælpere i øjeblikket arbejder mere på grund af corona. De er blevet bedt om at møde mere ind på hospitalet, og så bliver deres ægtefæller yderligere modregnet i deres pension på grund af den her åndssvage. Når jeg kalder den åndssvag – og jeg bruger ellers ikke særlig ofte sådan nogle ord – er det simpelt hen, fordi det er skørt, og det er uretfærdigt, og derfor mener jeg sådan set, vi grundlæggende skal afskaffe den. Det bliver vi ved med at kæmpe for, og jeg er glad for, vi har en allieret i Alternativet. Det ved jeg også vi har i Enhedslisten. Så på et eller andet tidspunkt kommer vi forhåbentlig i mål.

Kl. 14:50

Første næstformand (Karen Ellemann):

Tak til SF's partileder, fru Pia Olsen Dyhr. Den næste partileder kommer fra Enhedslisten, og det er fru Pernille Skipper.

Kl. 14:50

(Partileder)**Pernille Skipper (EL):**

Coronakrisen har virkelig bidt sig fast i vores samfund nu, tror jeg man må sige, og vi står desværre ikke kun med en sundhedskrise, men også med en økonomisk krise, hvor tusindvis har mistet deres arbejde, og små selvstændige bliver nødt til at dreje nøglen til deres livsværk om for sidste gang, og den her krise rammer som mange andre før – som alle andre før – skævt. (*Støj udefra*). (*Første næstformand (Karen Ellemann):* Det er svært at høre, men jeg kan ikke nå mikrofonerne, så jeg tillader mig lige at rette på talepapiret, så du kommer tættere på mikrofonen.) Mange tak. Hvor kom jeg fra? Kriser rammer skævt, for mens dem, der har nogle af de højeste lønninger, som hovedregel har kunnet sidde derhjemme bagved skærmen uden at være udsat for smitte, så er det de lavestlønnede, der har været i fronten. Det gælder pleje- og sundhedssektoren, og det gælder også for kassemedarbejderen, chaufføren og rengøringsassistenten i den private sektor. Det er ofte nogle af de mennesker, som i forvejen har de mest nedslidende job og de mindste opsparinger, og som har stået forrest, når der er blevet delt fyresedler ud, som også er dem, der står forrest nu, når smitten rammer.

Derfor må jeg sige, at vi på ingen måde er i samme båd. Vi driver måske rundt på det samme hav, som FN's generalsekretær sagde, men der er nogle, der sidder på en luksusyacht, mens andre hænger fast i drivtømmeret. Derfor mener jeg, at det er vigtigt at få slået fast, at tiden ikke er til et hovedløst fokus på et øget arbejdsudbud – et andet ord for en forlænget arbejdsløshedskø; tiden er til at fokusere

på at skabe rigtige, reelle arbejdspladser og på at forbedre det sociale sikkerhedsnet, der skal holde hånden under både de små selvstændige og dem, der får en fyreseddel. Vi skal mindske uligheden, som statsministeren nok husker at der også står i forståelsespapiret.

Egentlig ville jeg have brugt min tid på noget andet i dag. Jeg ville gerne bruge min tid på de 25 børn, der sidder i to lejre i Syrien, for de bliver svigtet af os alle sammen. De straffes for deres forældres handlinger. Jeg har rigtig mange gange rost statsministeren for sit børnesyn, for undskyldningen til godhavnsdrene og til eksperimentbørnene fra Grønland, for det syn, som statsministeren har på børn som individer, der har egne rettigheder, og som vi som samfund har en forpligtelse til at passe på.

Men det syn synes ikke at gælde de 25 børn, der sidder i Syrien lige nu. Det er en situation, som forældrene har skabt, og som forældrene må tage ansvar for – det siger regeringens ministre igen og igen – men vi ville aldrig nogen sinde sende børn med ind til afsoning i et fængsel, fordi deres forældre var røvere eller mordere, og det var en situation, de havde skabt. Vi ville aldrig nogen sinde lade et barn blive i et hjem med vold eller overgreb, eller hvor der ikke var mad, vand og varme, fordi det var en situation, forældrene havde skabt. Så som samfund hjælper vi børn, når de udsættes for forældres fejl og dumheder. Det har vi en pligt til.

Der bliver brugt diplomatiske kræfter på at hente lovovertrædere hjem fra alle mulige steder i verden, fordi de er danske statsborgere, men den rettighed gælder ikke de børn, og de tager skade, de mangler mad, varme, vand og omsorg. Flere hundrede børn er allerede døde i lejrene. Der sidder mindst én 4-årig dansk pige med ptsd – en 4-årig med ptsd! – som ingen hjælp får fra den danske stat, også selv om PET har vurderet, at de er i øget risiko for at blive radikaliseret, hvis de bliver der, ikke hvis de bliver hentet hjem. Der er ikke ord for, hvor stort et svigt det er at lade børn tage straffen for deres forældres handlinger. Det er koldt, det er beregnende, det er kynisk, det er forkert. Vi skal have børnene hjem fra Syrien nu.

Kl. 14:55

Første næstformand (Karen Ellemann):

Tak til fru Pernille Skipper. Så vidt jeg kan se, er den første, der beder om ordet, fru Mette Frederiksen. Værsgo.

Kl. 14:55

Mette Frederiksen (S):

Tak for det. Jeg synes, der er en enkelt ting, der bliver glemt i opremsningen omkring de børn, der tilhører folk, der har forladt Danmark og erklæret deres loyalitet over for kalifatet og Islamisk Stat, nemlig at hvis man, som Enhedslisten foreslår, tager de børn til Danmark, så følger deres mødre med, og det vil sige en gruppe af voksne mennesker, der med fuldstændig åbne øjne har vendt ryggen til Danmark, til frihed, til demokrati og – givet – for nogles vedkommende direkte bidraget til at underminere vores demokratiske fremtid og vores sikkerhed. Det indgik slet ikke i talen, og det bør det vel sådan set gøre.

Kl. 14:56

Første næstformand (Karen Ellemann):

Fru Pernille Skipper.

Kl. 14:56

Pernille Skipper (EL):

Det er fuldstændig rigtigt. Men det, der indgik aftalen, var, at de børn lige nu bliver straffet for deres forældres gerninger, og der er ikke nogen af de børn, der har gjort det, som statsministeren remser op. Det er forældrenes handlinger, og det er børnene, der bliver straffet for det.

Altså, jeg ved ikke, hvor mange steder lige nu der sidder danske diplomater og forsøger at forhandle danske statsborgere hjem, som

har gjort alt muligt. Vi forhandler raskvæk narkotikasmuglere og mordere hjem fra andre steder i verden, og vi bruger økonomi og diplomatiske ressourcer på det, fordi de er danske statsborgere. De skal her hjem og have deres straf og deres afsoning under ordnede forhold. Hvorfor gælder det ikke lige de her mennesker?

Kl. 14:56

Første næstformand (Karen Ellemann):

Fru Mette Frederiksen.

Kl. 14:56

Mette Frederiksen (S):

I mine øjne er der tale om landsforræderi, når man som et voksent menneske rejser til Syrien, erklærer sin opbakning til Islamisk Stat, går i direkte væbnet konflikt, hvad kalifatet gjorde, mod hele den demokratiske verden, og jo i øvrigt understøtter en tankegang, som ikke hører hjemme i Danmark. Det er landsforræderi.

Derfor er jeg glad for, at Thorning-regeringen tog initiativ til at få indført landsforræderi, hvad det her angår, som i øvrigt blev fulgt op af den borgerlige regering efterfølgende, og at vi nu administrativt har frakendt statsborgerskabet for en gruppe af borgere, der har tilsluttet sig kalifatet og Islamisk Stat. Det er det, der er hovedpinen i det her. Det er ikke, tror jeg egentlig, at mange af os ikke gerne ville hjælpe de børn, der er blevet ofre i det her, men at der sidder en gruppe kvinder, som har bakket op om Islamisk Stat. Og det kan jo være, at de i øvrigt stadig væk gør det.

Kl. 14:57

Første næstformand (Karen Ellemann):

Fru Pernille Skipper.

Kl. 14:57

Pernille Skipper (EL):

Jamen der findes jo en paragraf for det, der hedder landsforræderi. Så få dem da hjem og få dem straffet for det efter den danske straf-felov. Der findes mennesker, der er taget ud i verden og har begået narkotikakriminalitet; vi ville aldrig nogen sinde lade et barn følge med en kvinde ind i et mexicanske fængsel og sige, at det var hendes ansvar. Vi bruger faktisk diplomatiske kræfter på at få dem hjem straffet under danske ordnede forhold – det har vi altid gjort. Det er her, der bliver gjort en undtagelse, og det er jo børnene, der bliver straffet. Der er ingen andre tilfælde, hvor man på den kyniske måde bare ville sige: Børnene må lide under deres forældres handlinger.

Kl. 14:58

Første næstformand (Karen Ellemann):

Tak. Den næste korte bemærkning er til hr. Jakob Ellemann-Jensen, Venstre. Værsgo.

Kl. 14:58

Jakob Ellemann-Jensen (V):

Tak for det. Jeg foretager lige et lille emneskift – det håber jeg ordføreren vil tilgive – for noget af det, som ordføreren var inde på tidligere, var det her med at bekæmpe ulighed, og det er der jo mange måder at gøre på, og den siddende regering gør det tilsyneladende ved at gøre alle mennesker i det her land fattigere. Det er jo også en måde at gøre det på. Regeringens egne svar på den økonomiske politik, man fører, er, at samtlige indkomstgrupper i Danmark bliver fattigere af regeringens politik. Synes fru Pernille Skipper, at det er en klog måde at føre økonomisk politik på at sikre, at vi alle sammen bliver fattigere og dermed har mindre råd til den velfærd, som jeg ellers hører fru Pernille Skipper lovprise andre steder?

Kl. 14:59

Første næstformand (Karen Ellemann):

Fru Pernille Skipper.

Kl. 14:59

Kl. 15:01

Pernille Skipper (EL):

Jeg er ikke sikker på, hvad det er for nogle beregninger, hr. Jakob Ellemann-Jensen henviser til, og jeg kan heller ikke høre, når hr. Jakob Ellemann-Jensen taler nede i salen på den måde, men det vil jeg da meget gerne svare på. Helt grundlæggende så synes jeg jo, at det er den rigtige økonomiske politik, der bliver ført, hvor vi forsøger at investere os ud af krisen, holde hånden under både virksomheder og lønmodtagere, der mister jobbet i en økonomisk krise, samtidig med at vi fastholder den velfærd, som vi jo alle sammen kan se lige nu hvor vigtig er ikke kun for vores samfund og os som mennesker, men jo også for vores økonomi på sigt, og det siger vel de fleste etablerede økonomer sådan set også – ikke, at man ikke kunne gøre mere, og at man ikke kunne forbedre både velfærd og det sociale sikkerhedsnet, det kunne man godt efter Enhedslistens opfattelse, men den grundlæggende kurs er da den rigtige.

Kl. 14:59

Første næstformand (Karen Ellemann):

Hr. Jakob Ellemann-Jensen.

Kl. 15:00

Jakob Ellemann-Jensen (V):

Tak for det. Beregningerne – nu skal jeg tale lidt højere, så fru Pernille Skipper kan høre det, også når jeg sidder og hvisker – kommer fra den røde bygning, som hedder Finansministeriet, derovre bag de støjende mennesker (*en gruppe demonstranter på Slotspladsen*). Så det er sådan set regeringen selv, der har lavet de her beregninger. Altså, det, som jeg bare ønsker at komme ... (*Pernille Skipper (EL): De laver jo så meget*). Ja, de laver så meget, men man kan dog trods alt ofte fæstne en vis lid til det. Nåh, nej, det blev optaget at jeg sagde det. Nå! Ikke desto mindre er det sådan, at velfærden skal finansieres et sted fra. Det skal den af en velstand. Man har ført en politik, som gør, at den velstand bliver mindre, fordi man modarbejder vækst. Helt ærligt: Synes fru Pernille Skipper, at det er en klog måde at føre økonomisk politik på? Eller anerkender fru Pernille Skipper, at vækst fører til velstand, som kan bruges til velfærd?

Kl. 15:00

Første næstformand (Karen Ellemann):

Fru Pernille Skipper.

Kl. 15:00

Pernille Skipper (EL):

Altså, jeg er jo ikke religiøs omkring vækst, snarere tværtimod synes jeg jo, at det er ret vigtigt, hvad det er for en vækst, vi fremelsker i vores samfund: om den f.eks. er til gavn for vores planet eller ej. Så det der med, at så længe det vækster, så er det godt. Altså, en dag bliver vi også nødt til at tænke over, om vi har brug for mere forbrug i vores samfund eller der er andet, vi skal fokusere på grundlæggende. Så den økonomiske model, vi har i Danmark, med en stærk offentlig sektor, som også kan hjælpe den private i krisesituationer som nu, er jo en af grundene til, at vi klarer os bedre i økonomiske kriser end andre lande, og også en af grundene til, at vi igen og igen bliver kåret som et af de steder i verden, hvor det er allerbedst at starte sin egen virksomhed. Vi har en stærk offentlig infrastruktur til at understøtte den private sektor, og den synes jeg vi skal blive ved med at bygge op efter mange års nedskæringer.

Kl. 15:01

Første næstformand (Karen Ellemann):

Tak. Den næste korte bemærkning er til hr. Kristian Thulesen Dahl, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak. Jeg vil gerne fortsætte lidt i det spor, fru Mette Frederiksen var på i forhold til fru Pernille Skipper. Er der slet ikke nogen situationer, hvor man må tage et eget ansvar som voksen, også i forhold til ens børn, altså hvis man tager af sted og kæmper for nogle forhold og nogle værdier, der er det fuldstændig diametralt modsatte af alt, hvad vi står for i Danmark? Hvis det lykkes, får man et kalifat, så får man en islamistisk statsdannelse, og når det ikke lykkes, vil man gerne tilbage til trygge rammer i Danmark. Er der ikke et eller andet sted, hvor man også må tage et ansvar for den beslutning, man rent faktisk har taget, og hvor vi som land bør have lov til at sige fra og sige, at her går grænsen for os, at her synes vi, de pågældende er gået så langt væk fra os, at de ikke bare kan komme tilbage, når deres mission mislykkes?

Kl. 15:02

Første næstformand (Karen Ellemann):

Tak. Fru Pernille Skipper.

Kl. 15:02

Pernille Skipper (EL):

Jeg er grundlæggende enig med hr. Kristian Thulesen Dahl i, at der jo kan komme en situation, hvor man kommer så langt væk fra de grundlæggende værdier, at man skal straffes og stilles til ansvar for sine handlinger. Det gør vi så ved de danske domstole med retssikkerhed, med retten til en forsvarer og en anklager, og hvor man er uskyldig, indtil det modsatte er bevist, og så bliver man sat i fængsel, hvis man har fortjent det. Det er sådan, vores demokratiske system er bygget op. Det er et retssamfund, og jeg er grundlæggende af den opfattelse, at det retssamfund skal gælde for alle danske borgere, uanset hvor fuldstændig langt ude jeg synes det, de har gjort, er. Det gælder for morderne, det gælder for dem, som skader børn, men det gælder også for dem her.

Kl. 15:03

Første næstformand (Karen Ellemann):

Tak. Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 15:03

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Så svaret er jo i virkeligheden nej. Her er der nogle voksne, der har truffet en beslutning om at rejse ud i verden for at kæmpe for et islamistisk kalifat. Deres mission mislykkedes så, men hvad nu, hvis den var lykkedes? Så havde vi fået en statsdannelse, som derfra, hvor den nu ville være, ville bekæmpe det frie samfund, som vi har i Danmark. Altså, er der ikke en grænse for naiviteten her? Det gælder jo også, når vi diskuterer statsborgerskaber til folk, der er kommet fra udlandet. Vi har selv rullet os ind i det – det er jo rigtigt: Vi har nogle, der får dansk statsborgerskab, og som fornægter danske værdier og kæmper imod det, vi normalt står for i Danmark. Men her er det folk, der endda rejser ud i verden for at være parate til at kæmpe for nogle ting, som er så diametralt modsat det, vi står for. Skal det ikke have nogen konsekvenser, også i forhold til at de må tage et ansvar for det valg, de har truffet?

Kl. 15:04

Første næstformand (Karen Ellemann):

Tak. Fru Pernille Skipper.

Kl. 15:04

Pernille Skipper (EL):

Jeg synes, naiviteten kommer et andet sted fra end lige fra mig her, altså at man kan have så snæversynet en tilgang til den konflikt, der har været i Syrien. Lige nu lykkes det jo faktisk ikke for dem

– på grund af hvad? Det er på grund af de kurdiske styrker, som nedkæmpede Islamisk Stat i Syrien, og som nu sidder med alle problemerne, inklusive de danske statsborgere. Dem overlader vi så bare gladelig til de demokratiske kræfter, der er dernede. Det er da også at løbe fra et ansvar, som stat, og overhovedet ikke at støtte en afradikalisering. Tværtimod siger PET jo, at risikoen for, at de her børn bliver radikaliserede og bliver en trussel mod den danske stat, stiger nærmest for hver dag, de er dernede.

Kl. 15:04

Første næstformand (Karen Ellemann):

Tak. Den næste korte bemærkning er til hr. Søren Pape Poulsen, Det Konservative Folkeparti. Værsgo.

Kl. 15:04

Søren Pape Poulsen (KF):

Der er meget, man kan spørge om, men jeg føler mig næsten kaldet til lige at blive ved det her emne. Der er jo ikke nogen af os, tror jeg, der ikke synes, at det er frygtelig synd for de her børn, og det er ikke til at holde ud, at de skal igennem det her på baggrund af, at deres mødre måske er rejst ned for at skulle føde børn til kalifatet, fordi man skulle sørge for, at alle os, der sidder her, skulle have halsen skåret over, og hvad det ellers er, man har kæmpet for. Jeg kunne godt tænke mig at høre, om det er sådan, at hvis de her børn så skulle hjem – for hvis de er danske statsborgere og møder op et sted, kan man jo ikke sige, at de ikke må komme ind i landet – skulle de så have mødrene med? Altså, tænker fru Pernille Skipper, at man så skulle kunne tvangsføre in absentia, eller må vi bare leve med, at de mødre kommer herhjem, og så må vi se, hvad der sker?

Kl. 15:05

Første næstformand (Karen Ellemann):

Tak. Fru Pernille Skipper.

Kl. 15:05

Pernille Skipper (EL):

Jamen først og fremmest er børn jo retligt egne individer. Men at tro, at en 4-årig med ptsd selv får mulighed for at henvende sig på en eller anden ambassade et sted og så få konsulær bistand, er måske lige naivt nok. Så er der i øvrigt nogle af de voksne dernede, der også er danske statsborgere, og som sådan set også har retten til at rejse hjem, hvis de har muligheden for det. Og hvis de så kommer hertil, skal man selvfølgelig lave en konkret individuel vurdering af, om de børn skal tvangsføres under gældende ret. Og så skal de voksne i øvrigt, hvis de kommer tilbage hertil, for retten og eventuelt dømmes for deres handlinger.

Kl. 15:06

Første næstformand (Karen Ellemann):

Hr. Søren Pape Poulsen.

Kl. 15:06

Søren Pape Poulsen (KF):

Men anerkender fru Pernille Skipper, at i det sekund de børn kommer til Danmark, så følger deres ekstremistiske forældre, deres mødre med, og at det giver os en udfordring som samfund? For det er det, der er så uhyggeligt; det er jo grotesk at tænke på – altså, man kan jo ikke forstå, at der er mennesker, der er rejst ned og har kæmpet for det der. Nu kan de så rejse herhjem, fordi de har ret til, hvis børnene kommer hertil, at rejse med. Og det gør nogle gange, at man må tage nogle svære valg her i livet, og hvis de kommer hertil – det kan jo være folk, der er potentielle terrorister, og som planlægger at sprænge det ene eller det andet eller det tredje i luften i det her land – må det da også indgå som en overvejelse hos fru Pernille Skipper.

Første næstformand (Karen Ellemann):

Fru Pernille Skipper.

Kl. 15:07

Kl. 15:07

Pernille Skipper (EL):

Men jeg anerkender jo, at forældrene følger med børnene – det gør de, medmindre det viser sig, at man kan tvangsføre dem in absentia, og det er vist stadig væk under overvejelse. Men det anerkender jeg. Og det betyder jo, at i det sekund de kommer til landet, skal de retsforfølges og straffes for deres handlinger. Det er sådan, det fungerer i et retssamfund, hr. Søren Pape Poulsen. Hvordan det ikke fungerer i et retssamfund, er, at man bare lader børnene bøde for forældrenes handlinger, og det er den konsekvens, som hr. Søren Pape Poulsen bliver nødt til at erkende – også selv om det ikke er til at holde ud at tænke på. Men det er jo den konsekvens, hr. Søren Pape Poulsen har valgt – retssamfundet fra, børnene bliver straffet i stedet for.

Kl. 15:07

Første næstformand (Karen Ellemann):

Den næste korte bemærkning er fra fru Pernille Vermund. Værsgo.

Kl. 15:07

Pernille Vermund (NB):

Tak for det. Vi bliver jo næppe enige med Enhedslisten om, om vi skal tage voldsparate islamister, potentielle terrorister, til Danmark eller ej. Det skal vi absolut ikke. Så lad den ligge. Jeg har tidligere forsøgt at få svar fra partilederen i forhold til EU. Enhedslisten har tidligere gået ind for, at vi skal ud af EU. Og det er endnu ikke lykkedes mig at få et klart svar fra fru Pernille Skipper. Ønsker Enhedslisten stadig, at Danmark skal ud af EU?

Kl. 15:08

Første næstformand (Karen Ellemann):

Fru Pernille Skipper.

Kl. 15:08

Pernille Skipper (EL):

Enhedslisten er modstander af EU som det internationale samarbejde, det er lige nu – ikke af alt internationalt samarbejde, men grundlæggende af det, hvor markedet sættes over hensynet til menneskerettigheder, og i forhold til deres store demokratiske problemer osv. Men vi vil ikke have en afstemning, for vi kender afstemningstemaet. Altså, danskerne skal vide, hvad alternativet er. Og vi kan jo netop se med brexit nu, at man kan blive stukket blå i øjnene som vælger, hvis man ikke ved, præcis hvad det er, der er alternativet ved en afstemning.

Kl. 15:08

Første næstformand (Karen Ellemann):

Fru Pernille Vermund.

Kl. 15:08

Pernille Vermund (NB):

Det er vi sådan set enige i. Og jeg håber selvfølgelig, at Enhedslisten, når vi når dertil, vil bakke op om, at danskerne kan få lov til at stemme om, om vi skal blive i EU, eller et alternativ.

Jeg har et andet spørgsmål. Regeringen har jo varslet, at man i løbet af året skal beslutte, hvordan dansk landbrug skal gøres mere klimavenligt. Og dansk landbrug er jo globalt set klimahelte. Vi har et landbrug i Danmark, som producerer fødevarer med et væsentlig lavere aftryk på klimaet end landbrug stort set alle andre steder. Hvor stor en del af dansk landbrug mener Enhedslisten skal udtages, for at man kan nå de klimamål, man har sat?

Kl. 15:09

Kl. 15:11

Første næstformand (Karen Ellemann):
Fru Pernille Skipper.

Kl. 15:09

Pernille Skipper (EL):

Åh, jeg tror simpelt hen ikke, at jeg kan huske tallet, for at være fuldstændig ærlig. Enhedslisten har lavet en klimaplan tilbage i 2017, hvor vi også finder de reduktioner, der skal til for at nå en 70-procentsmålsætning, også inden for landbruget. En af de ting, som er et af de vigtigste virkemidler, er jordudtagning – jeg kan ikke huske det præcise tal på det. Men et andet vigtigt virkemiddel for os er en CO₂-afgift, som pålægges de landbrug, som ikke omstiller, så pengene krone til krone går tilbage til de landbrug, der omstiller til f.eks. planteproduktion eller mere bæredygtig kødproduktion.

Kl. 15:10

Første næstformand (Karen Ellemann):

Den næste korte bemærkning er til hr. Torsten Gejl, Alternativet. Værsgo.

Kl. 15:10

Torsten Gejl (ALT):

På torsdag stemmer Enhedslisten for en bilafte, som tillader 600.000 flere biler på vejene i 2030, vel vidende at halvdelen af CO₂-udslippet kommer fra biler og fra at producere dem. Det er en aftale, der møder stor kritik fra de grønne organisationer, og som Enhedslisten også selv har været ude at kritisere at man har indgået. Hvad skete der lige for Enhedslisten, da man gik ind i den bilafte?

Kl. 15:10

Første næstformand (Karen Ellemann):

Fru Pernille Skipper.

Kl. 15:10

Pernille Skipper (EL):

Hvad skete der lige for Enhedslisten? Som hr. Torsten Gejl siger, er det jo en aftale, vi også selv har kritiseret. Det er, fordi vi synes, det er vigtigt at være ærlig, når man indgår en aftale, som ikke er den, man har drømt om, og som heller ikke leverer det, den burde, at man ikke lader, som om det er noget andet. Det er dog en aftale, som går i den rigtige retning, som reducerer CO₂-udslippet, som betyder, at en del af bilparken lidt hurtigere bliver grøn, end den ellers ville være blevet. Men det er rigtigt, at for os at se er den aftale ikke lukket, for vi har brug for mere på transportområdet.

Kl. 15:11

Første næstformand (Karen Ellemann):

Hr. Torsten Gejl, værsgo.

Kl. 15:11

Torsten Gejl (ALT):

Det lyder godt, at den ikke er lukket, eller at vi i hvert fald kan prøve at åbne den igen eller åbne for noget lignende. Hvad tænker Enhedslisten om udtalelsen fra Greenpeace i dag om, at vi faktisk næsten bør åbne og genforhandle samtlige de aftaler, vi har lavet i klimahandlingsplanen, hvis vi overhovedet skal nå 70-procentsreduktionsmålet i 2030?

Kl. 15:11

Første næstformand (Karen Ellemann):

Fru Pernille Skipper.

Pernille Skipper (EL):

Jeg tror sådan set, at det nærmest kommer til at ske af sig selv. Når vi siger, at den ikke er lukket, er det jo ikke, fordi den snævre aftale teknisk set ikke er lukket, men fordi vi har behov for at gøre mere på bilområdet. Og der er ikke nogen tvivl om, at den infrastrukturaftale, som vi meget snart skal til at lave, bliver meget, meget mere spændende end det, overskriften tilsiger, for så skal vi reelt til at investere i noget grøn kollektiv trafik og få færre mennesker ind i bilerne og over i busserne og alt det andet kollektive. Og det, vi jo bare kan se, når vi lægger det sammen, er, at vi med det, der er sket indtil nu på bilområdet, ikke når de 70 pct. Det ville i hvert fald være meget synd for det danske landbrug, kan man sige, hvis de skal bære det sidste. Og det betyder, at vi kommer tilbage til bilerne, at vi kommer tilbage til spørgsmålet om affald og vi kommer tilbage til det om energien. Det bliver vi nødt til.

Kl. 15:12

Første næstformand (Karen Ellemann):

Tak til fru Pernille Skipper. Der er ikke flere korte bemærkninger til fru Pernille Skipper, og mens der gøres rent til næste person, kan jeg oplyse, at næste person på talerlisten er De Konservatives partileder. Det er hr. Søren Pape Poulsen.

Kl. 15:13

(Partileder)

Søren Pape Poulsen (KF):

Skattestigninger. Det højeste skattetryk i hele OECD. Et arbejdsudbud forringet med flere tusind personer. En ny unødvendig og alt for dyr overførselsindkomst. Læg dertil endnu flere valgløfter i milliardklassen.

Mange kan selvfølgelig tænke: Hvad vedrører det egentlig mig?

Jo, det gør det, for det betyder jo, at i løbet af få år kan vores velfærdssamfund slå revner. Så klar er meldingen fra dansk erhvervsliv, dem, som finansierer vores velfærdssamfund. De siger jo klart, at hvis regeringens økonomiske politik ikke forbedrer sig, kan vi i fremtiden se langt efter at være verdens bedste til at helbrede kræft, se langt efter at have et uddannelsessystem i topklasse, og vores ældre kan risikere at se langt efter den hjælp, de har behov for. Der er ikke råd, hvis den kurs fortsættes, hvor man brandbeskatter vores erhvervsliv og bruger råderummet på en endnu større offentlig sektor. Direktør for Dansk Industri Lars Sandahl siger sågar til Berlingske, at regeringens kurs er »udtryk for en ualmindelig stor grad af uansvarlighed«. Det bekymrer mig selvfølgelig dybt.

Jeg ser frem til at se, hvad det så er for nogle reformer, regeringen har på vej. Det, der siger sig selv, er, at der i hvert fald er brug for det. I årtier har både socialdemokratiske regeringer og borgerlige regeringer ellers moderniseret velfærdssamfundet gennem reformer. De borgerlige reformer er et godt eksempel på det, for uden dem havde vi ikke haft råd til at gå igennem coronakrisen. Siden 2001 har borgerlige regeringer leveret 240.000 job, dvs. 90 pct. af reformerne, der har forbedret beskæftigelsen. Den nuværende regering har mindsket arbejdsudbuddet med op mod 11.000 personer, selv om mennesker lige er blevet fyret i coronakrisen.

Det er den forkerte vej for Danmark. Jeg synes, vi skal finde en anden vej at gå, og derfor er jeg klar med at lægge vores mandater til, hvis de kan bruges, hvis regeringen er klar til andre forhandlinger også og omlægge kursen. Vi skal ud af krisen, ikke bare den sundhedsmæssige, men også sikre, at der er nye arbejdspladser, at der er kernevelværd, og give danskerne økonomisk frihed og fremgang.

Ud over familiernes økonomi er der en anden bekymring, der har fyldt meget de seneste år: vores helbred, familiernes helbred. Den bekymring bliver jo mindre, i takt med at vaccinerne bliver givet, men vi har også andre sundhedsmæssige udfordringer i Danmark,

som ikke er væk om nogle måneder, hvor svaret ikke er en vaccine. Vi bliver ældre. Vi får flere kronikere. Vi mangler læger, og vi skal i højere grad tilbyde danskerne et mere nært sundhedsvæsen, som er uden bøvler for borgerne, når både regioner og kommuner spiller hovedroller i ens liv.

Derfor skal jeg slutte mit indlæg i dag med bare at minde om, at vi snart og hurtigst muligt kommer i gang med forhandlinger om den nye sundhedsaftale – en sundhedsreform, som statsministeren jo gav mig håndslag på i åbningsdebatten skulle komme her i 2021. Den gamle VLAK-regering og Dansk Folkeparti havde jo en aftale. Den faldt ved valget, men bredt i Folketinget og i interesseorganisationer anerkendte man jo, at der var brug for det her. Coronaen gør jo ikke, at nu må vi vente. Coronaen gør jo, at vi har et sundhedsvæsen, som skal kunne håndtere det her i fremtiden med langt flere kronikere og langt flere mennesker, der får brug for vores sundhedsvæsen. Så er den opfordring hermed også givet.

Kl. 15:16

Første næstformand (Karen Ellemann):

Tak til den konservative partileders. Den første korte bemærkning er til fru Mette Frederiksen. Værsgo.

Kl. 15:16

Mette Frederiksen (S):

Tak for det. Først og fremmest tusind tak for at melde sig så konstruktivt ind i forhandlingerne. Det vil vi glæde os til, og jeg er ikke i tvivl om, at vi kan skabe resultater sammen, også med Det Konservative Folkeparti. Jeg er sådan set enig i, at mange af de reformer, vi har lavet igennem tiden på kryds og tværs af de politiske partier, har bidraget til at styrke Danmark. Men lige præcis det begreb, hr. Søren Pape Poulsen bruger, nemlig at slå revner, er vel også noget af det, der kendetegner nogle af reformerne. Hvis vi eksempelvis tager politiområdet, har den enorme centralisering, der er sket af politiet, vel sådan set ikke givet borgeren et bedre politi. Den har vel i virkeligheden bare drænet politiet for arbejdstimer i forhold til at være nær de borgere, som efterspørger politiet. Så reformer er ikke kun godt. Reformers skal laves klogt den her gang.

Kl. 15:17

Første næstformand (Karen Ellemann):

Hr. Søren Pape Poulsen.

Kl. 15:17

Søren Pape Poulsen (KF):

Jeg synes, det er en god idé altid at lave kloge reformer. Så er det jo også sådan, at det i forhold til den store reform af politiet – var det ikke tilbage i 2007 – er klart, at vi jo i dag kan se, at der har været nogle tendenser til centralisering, som der i øvrigt har været på en lang række andre politiske områder, og som er gået for vidt visse steder. Det tror jeg der har været en bred anerkendelse af her. Men hvis vi skal have råd til det, som vi har gjort nu, nemlig at få endnu flere betjente og skabe et stærkere politi, så skal vi jo sikre, at Danmarks økonomi har den styrke til, at vi kan lave de reformer også.

Kl. 15:18

Første næstformand (Karen Ellemann):

Fru Mette Frederiksen.

Kl. 15:18

Mette Frederiksen (S):

Så langt, så godt. Centraliseringen har taget overhånd, og nogle af de reformer, der er gennemført, har været med til at dræne en del af yderområderne i Danmark for de fuldstændig afgørende kernefunktioner i forhold til at være et velfungerende samfund. Det skal vi

så i gang med at rette op på. Men det gælder jo lidt bredere end som så, og jeg håber sådan set også, at vi på tværs af den politiske midte kan have en diskussion med hinanden om, om tidligere tiders krisepolitik altid været den rigtige. For strammer man op på det forkerte tidspunkt, risikerer man at forlænge en krise; man risikerer, at man ikke styrker konkurrenceevnen, ikke højner produktiviteten, og at man ikke har den rigtige balance, også socialt i et samfund. Så risikerer man i virkeligheden at gøre krisen både længere og dybere. Og det er det, vi gerne vil undgå den her gang ved i højere grad at investere os ud af den her krise.

Kl. 15:18

Første næstformand (Karen Ellemann):

Hr. Søren Pape Poulsen.

Kl. 15:18

Søren Pape Poulsen (KF):

Der er bestemt tid til investeringer, og der er tid til at stramme op, alt efter hvilke situationer man står til. Når vi skal i gang med for alvor at sætte skub i Danmark igen, skal der nogle investeringer til, ja, men man skal måske også kigge på hele skatte- og afgiftsniveauet. Altså, man har jo set undersøgelser vise, at hvis man sænker selskabsskatten, er det godt for alle danskere. Det kunne vi jo også gøre. Det giver mere velfærd. Det giver mere velstand.

Kl. 15:19

Første næstformand (Karen Ellemann):

Den næste korte bemærkning er til hr. Jakob Ellemann-Jensen. Værsgo.

Kl. 15:19

Jakob Ellemann-Jensen (V):

Tak for det. Jeg synes, det var kloge og forstandige ord fra hr. Søren Pape Poulsen – nok ikke så overraskende. Jeg kan nu også særlig godt lige pointen om, at det er en god idé at lave kloge reformer, og jeg er glad for, at både statsministeren og hr. Søren Pape Poulsen tilslutter sig det – der lød som bred enighed hernede.

Med hensyn til de kloge reformer og at gøre det klogt, kan jeg så forstå på statsministeren, at timingen også er rigtig. Hvad mener hr. Søren Pape Poulsen om timingen af de flere end 30 skattestigninger, som regeringen har valgt at lave, siden den kom til for halvandet år siden? Har det været klog timing i forhold til den krise, som vi står midt i?

Kl. 15:20

Første næstformand (Karen Ellemann):

Hr. Søren Pape Poulsen.

Kl. 15:20

Søren Pape Poulsen (KF):

Nej, det synes jeg bestemt ikke har været klog timing. Hr. Jakob Ellemann-Jensen og jeg har jo stået i de samme diskussioner. Jeg husker i hvert fald en debat og en diskussion – var det ikke på Statens Museum for Kunst? – hvor jeg hørte, at statsministeren sagde, og jeg ved også, hun har sagt det ved andre lejligheder, at tiden ikke er inde til nu at hæve skatterne og lægge flere afgifter og byrder på erhvervslivet. Det er så bare det, der kommer, enten direkte eller indirekte. Derfor er det bare den forkerte vej. Vi har et erhvervsliv, der er presset til det yderste lige i øjeblikket.

Kl. 15:20

Første næstformand (Karen Ellemann):

Hr. Jakob Ellemann-Jensen.

Jakob Ellemann-Jensen (V):

Det bliver vi nok heller ikke uenige om. I forhold til det her med at bruge reformer klogt og bruge råderummet klogt og i det hele taget lave kloge ting og time dem rigtigt, så forstår jeg også, at nogle af de allermest vise mænd her i landet – de har sågar titel af det – er ude i dag at sige, at det ikke er sikkert, at sådan noget som fradrag for forsknings- og udviklingsomkostninger til virksomhederne er den rigtige timing lige nu. Desværre er det jo kun blevet forlænget med et enkelt år, altså det ekstra fradrag for forsknings- og udviklingsaktiviteter.

Er hr. Søren Pape Poulsen enig i, at det ville være klogt at forlænge det her forøgede fradrag for udgifter til forskning og udvikling og dermed skabe arbejdspladser i Danmark?

Kl. 15:20

kommer ned til det og ser på det, har vi spurgt os selv, hvordan vi kunne komme til en anden konklusion, end at vi så må rejse den sag. Det er ikke, fordi vi bryder os om det, men vi kan bare ikke se nogen anden vej ud af det. For for os er det her jo ren jura, og derfor kom vi til den konklusion, og det er de juridiske argumenter, der har gjort sig gældende i gruppen, og der er ingen, der har bedt om at blive fritstillet, og vi har set, at sådan må det desværre være. Men vi finder ikke nogen glæde over det her, vil jeg bare lige sige.

Kl. 15:23

Første næstformand (Karen Ellemann):

Hr. Søren Pape Poulsen.

Kl. 15:21

Første næstformand (Karen Ellemann):

Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 15:23

Søren Pape Poulsen (KF):

Jeg synes, det er en god idé. Og når det så er sagt, vil jeg egentlig gerne kunne diskutere det mere bredt, for jeg vil jo egentlig hellere have, at vi i stedet for at skabe en masse tilskud, fradrag, ordninger generelt sænker omkostningsniveauet for alle, så man har et mere frit valg i forhold til, hvor man vil investere. Men i den her situation synes jeg, at det her fradrag er rigtig, rigtig klogt; det gør Danmark stærkere.

Kl. 15:21

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det beskylder jeg heller ikke hr. Søren Pape Poulsen eller andre for. Men alligevel synes jeg jo, at man, når man rejser sådan en sag, skal være sikker på, at den er proportional.

Der har jo været talt meget om det her med lighed for loven, og lighed for loven i den her sammenhæng – det er jo det, jeg bliver ved med at forfægte – er ikke bare, at man kigger tilbage på starten af 1990'erne og den rigsretssag, der var, og hvorfor den blev rejst, men det er jo også at se på: Hvad er der sket siden det tidspunkt og så til nu i forhold til kritik af ministre, som har forbrudt sig mod reglerne på den ene eller på den anden måde – måske i et graverende omfang – men hvor der ikke er rejst en rigsretssag?

Man skal jo veje det på den vægt, og vi stiller et forslag om, at vi nu får kulegravet den retspraksis, der så kommer ud af det. Jeg vil spørge hr. Søren Pape Poulsen, ligesom jeg har spurgt andre: Vil hr. Søren Pape Poulsens konservative parti støtte sådan et forslag?

Kl. 15:24

Første næstformand (Karen Ellemann):

Den næste korte bemærkning er til hr. Kristian Thulesen Dahl, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 15:21

Første næstformand (Karen Ellemann):

Hr. Søren Pape Poulsen.

Kl. 15:24

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak. Fru Mai Mercado, den konservative gruppeformand, svarede på et spørgsmål i sidste uge omkring en eventuel fritstilling af den konservative gruppe i forbindelse med en rigsretssag mod Inger Støjberg, at det slet ikke var på tale hos De Konservative, fordi alle i den konservative gruppe var enige om, at det var en rigtig beslutning at rejse en rigsretssag. Når man nu er så sikker på, at det er en rigtig beslutning, hvad bygger man så det på?

Har man været inde at kigge på tidligere kritik af ministre, hvor der ikke har været rejst en rigsretssag, så man er sikker på, at den her sag faktisk kan bære det? Eller har man ikke haft nogen vurderinger af, at den her sag måske slet ikke kan bære en rigsretssag? Hvordan kan det være, at man er så sikker på, at man i den konservative gruppe ikke engang har haft nogle, der ønskede muligheden for at kunne stemme imod en rigsretssag?

Kl. 15:21

Søren Pape Poulsen (KF):

Jeg vil godt være med til at diskutere, hvordan det skal undersøges, og hvor stort et apparat vi skal sætte i gang, og hvad det så er, det fører til. Jeg forstår jo godt pointen, som hr. Kristian Thulesen Dahl rejser her: Måler vi det ud fra den samme lineal?

Jeg synes bare – det er i hvert fald det, vi er kommet frem til – når der er så klar en beretning fra kommissionen og det set med mine lægmandsøjne er så overraskende klart fra advokaterne, som Folketinget har bedt om at undersøge det, at vi så ikke kunne se en anden vej, end at vi så måtte støtte sådan en sag. Sådan må det være.

Kl. 15:25

Første næstformand (Karen Ellemann):

Den næste korte bemærkning er til Sofie Carsten Nielsen, Radikale Venstre. Værsgo.

Kl. 15:25

Første næstformand (Karen Ellemann):

Hr. Søren Pape Poulsen.

Kl. 15:22

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Tusind tak. Også herfra tak for de konstruktive, synes jeg, tilkendegivelser om at gå ind netop at arbejde for en økonomisk plan, som er det, jeg gentagne gange efterlyser her, måske endda en grøn 2030-plan, som Konservative også kunne se sig selv i. Hvorfor ikke gøre det på tværs af nogle af partierne her i Folketinget? Det synes jeg ville være en nyskabelse, som dansk politik havde brug for, også netop her oven på corona. Så det vil jeg spørge om ikke hr. Søren Pape Poulsen kunne tilslutte sig også.

Kl. 15:25

Første næstformand (Karen Ellemann):

Hr. Søren Pape Poulsen.

Søren Pape Poulsen (KF):

Det er jo ikke nogen hemmelighed, at jeg synes, det er rigtig, rigtig forfærdeligt, at vi skal til at gå i gang med en rigsretssag. Det skal jeg ikke lægge skjul på. Jeg bryder mig slet ikke om det, og havde der efter vores mening været nogen mulighed for at undgå det, så skulle vi have undgået det, og vi har ikke kigget på gamle sager osv. Vi har kigget på den her sag.

Vi har kigget på, hvad det er, Instrukskommissionen siger, og hvad det er, de to advokater, Folketinget har hyret, siger, og når vi

Kl. 15:22

Søren Pape Poulsen (KF):

Jamen altså, kunne vi komme ind i et rum, hvor vi reelt set kommer til at se på, om vi kunne vi lave en langsigtet økonomisk plan, hvor det giver mening, og hvor vi laver noget, der rykker noget, altså flytter nogle kommaer, så er jeg helt klar til at sætte mig ved det forhandlingsbord. Men det skal være, fordi der er en reel vilje, og det skal også være, fordi man så accepterer, at det jo ikke nødvendigvis er alle Folketingets partier, der kommer til at være en del af sådan en aftale der. Men tanken om det er jeg fuldstændig enig i.

Kl. 15:25

Poulsen med det her fortsætter ad det spor. Så det vil jeg bare gerne sige tak for.

Kl. 15:28

Første næstformand (Karen Ellemann):

Fru Sofie Carsten Nielsen.

Kl. 15:26

Første næstformand (Karen Ellemann):

Hr. Søren Pape Poulsen.

Kl. 15:28

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Tak for det. Det synes jeg lyder godt. Viljen er jo en, vi selv kan være med til at bidrage til at samle. Det samme gælder i øvrigt i forhold til den grønne omstilling, og uden sammenligning i øvrigt med, hvad man sådan bryder sig om, er det jo heller ikke alt for at få den grønne omstilling til at ske, som man nødvendigvis synes er skønt, for man skal jo have tingene til at flytte sig. Vi kan ikke fortsætte, går jeg ud fra hr. Søren Pape Poulsen er enig med mig i, med den samme adfærd alle sammen på alle måder; så kommer det ikke til at ske.

Så er hr. Søren Pape Poulsen også dér villig til at sige, at der er nogle ting, vi er nødt til at gøre for at flytte på tingene, så vi kan nå vores grønne mål?

Kl. 15:26

Søren Pape Poulsen (KF):

Jeg ved ikke, om jeg skal sige velbekomme eller selv tak. Men det er en tung beslutning at rejse sådan en sag. Det tror jeg vi alle sammen synes, og det er jo noget, vi i bund og grund helst ville være foruden, tænker jeg. Men vi kiggede jo hinanden i øjnene i vores gruppe og sagde: Det, der ligger, er så klart, at det er sådan, det må være. Og derfor tog vi den beslutning. Jeg ved godt, at mange har motivforsket i, hvorfor den ene eller den anden eller den tredje vores gruppe mener det. Ja, det gør da ondt, og nogle gør det her rigtig ondt på, men det ændrer bare ikke på, hvad den juridiske konklusion var i de to notater, der var. Derfor har vi taget den beslutning, vi har gjort.

Kl. 15:29

Første næstformand (Karen Ellemann):

Fru Pia Olsen Dyhr, værsgo.

Kl. 15:29

Pia Olsen Dyhr (SF):

Grunden til, at jeg understreger det så meget, er, at jeg tror, at det med det, vi lige nu ser i omverdenen, altså er vigtigt, at der er nogle, der står fast på nogle retsstatsprincipper og på den her forståelse af, at demokratiet fungerer på nogle præmisser. For ellers bliver det jo for nemt, når flertallet skifter, at gøre det ene, det andet og det tredje. Det tror jeg vi er nogle der bliver nødt til at holde i hævd. Derfor tog jeg ordet. Jeg synes heller ikke, det er nemt. Jeg synes ikke, at sådan nogle beslutninger er nemme, selv om jeg tilhører den anden side af midten – eller hvad det nu hedder – i dansk politik.

Kl. 15:29

Første næstformand (Karen Ellemann):

Hr. Søren Pape Poulsen.

Kl. 15:26

Søren Pape Poulsen (KF):

Det er der, og det er jo selvklart, at hvis vi skal rykke noget, er der ting, vi skal gøre. Så skal vi bare ind i det rum, hvor vi bliver mere konkrete på, hvad det så er vi skal gøre, og hvad det har af omkostninger. Altså, jeg skal ikke skjule, at vi går meget op i lækageeffekt, og vi går meget op i antallet af arbejdspladser – jeg vil godt lige sige netto, for det kan jo godt ske, at der i fremtiden er én slags arbejdspladser, vi har færre af, for til gengæld at få flere af nogle andre, og den debat synes jeg vi skal tage fordomsfrit.

Kl. 15:27

Første næstformand (Karen Ellemann):

Den næste korte bemærkning er til fru Pia Olsen Dyhr fra SF. Værsgo.

Kl. 15:27

Pia Olsen Dyhr (SF):

Jeg havde egentlig ikke tænkt mig at tage ordet, men den debat, hr. Søren Pape Poulsen havde med hr. Kristian Thulesen Dahl, gjorde, at jeg blev nødt til at tage ordet. For den her debat om proportioner synes jeg er ude af proportioner. Altså, jeg synes, den er helt skæv. Jeg vil gerne sige, at jeg har stor respekt for både Venstre og Det Konservative Folkeparti, fordi de har valgt at fortsætte ad det spor, der handler om, at lov er lov, og at det gælder i en retsstat. Jeg ved godt, at det ikke er nemt, men i den her tid med populisme og hurtige meninger er det virkelig godt at mærke, at der er et stærkt folkestyre, så det vil jeg egentlig bare gerne sige tak for. Jeg ved jo godt, at Dansk Folkeparti heller ikke ønskede en rigsretssag, dengang der var tamilsagen. Den tog Poul Schlüter, der dengang var statsminister, jo ganske alvorligt, og jeg synes, at hr. Søren Pape

Første næstformand (Karen Ellemann):

Hr. Søren Pape Poulsen.

Kl. 15:29

Søren Pape Poulsen (KF):

Ja, det er svært, og jeg vil også bare sige, at vi har forskellige tilgange. Jeg har sådan set også meget respekt for, at man, selv om der er nogle klare konklusioner, kan veje det på en anden vægt. Det er også lige for at sige her, at jeg ikke vil tages til indtægt for, at Dansk Folkeparti og Nye Borgerlige ikke går ind for retsstaten, for det mener jeg bestemt de to partier gør. Så kan vi se forskelligt på nogle ting, og vi vejer dem måske på nogle forskellige vægte. Det er så kommet til udtryk her, hvordan vi vejer dem. Det er bare lige for, at jeg også får sagt det.

Kl. 15:30

Første næstformand (Karen Ellemann):

Den næste korte bemærkning er til fru Pernille Vermund, Nye Borgerlige. Værsgo.

Kl. 15:30

Pernille Vermund (NB):

Kampen for vores klima og miljø har altid været hjerteblod for Det Konservative Folkeparti. »I gamle dage var det kampen mod "røg, støj og møg". Nu gælder det vores fælles klode.« Sådan står der på Det Konservative Folkepartis hjemmeside. Betyder det, at Det Konservative Folkeparti er enig med FN's klimapanel, der slår fast, at vi sandsynligvis ikke kan lykkes med at holde de globale

temperaturstigninger på 1,5 grader uden brug af kernekraft, og ser hr. Søren Pape Poulsen kernekraft som en del af den konservative klimaløsning?

Kl. 15:31

Første næstformand (Karen Ellemann):

Hr. Søren Pape Poulsen.

Kl. 15:31

Søren Pape Poulsen (KF):

Nogle gange skal man bare bryde sammen og tilstå, hvor ens intellektuelle begrænsninger er, og der vil jeg bare sige, at jeg jo ikke er ekspert i det her spørgsmål om, hvilke løsninger der skal til for det ene og til det andet. Vi har selvfølgelig også den diskussion hos os, om det er en del af løsningen. Som jeg har forstået det, hvad angår de omkostninger, der vil være ved f.eks. at have kernekraft i Danmark, så vil det være så dyr en løsning, at den slet ikke står mål med de udfordringer, som man skal løse. Jeg har en fordomsfri tilgang til det, og vi har også diskuteret thorium på et tidspunkt i den sidste periode her i salen, som jeg synes at man fordomsfrit skulle gå ind og tage en diskussion om. Men det er ikke sådan, at vi står og har en plan om nogle nye atomkraftværker i morgen.

Kl. 15:31

Første næstformand (Karen Ellemann):

Fru Pernille Vermund.

Kl. 15:31

Pernille Vermund (NB):

Tak for svaret. Folketinget besluttede jo i 1985 at tage kernekraft ud af den danske energiplanlægning, og siden er der sket en del på det område. Som partilederen også nævner, er thorium noget, som vi kender til i dag, og som man ikke kendte til dengang. Vi kommer fra Nye Borgerliges side med et beslutningsforslag senere på foråret, som handler om, at man igen skal gøre det muligt at søge offentlige midler til forskning i kernekraft. Vil Det Konservative Folkeparti bakke op om sådan et beslutningsforslag?

Kl. 15:32

Første næstformand (Karen Ellemann):

Hr. Søren Pape Poulsen.

Kl. 15:32

Søren Pape Poulsen (KF):

Jeg vil godt lige se, hvad der står i det forslag, for i sidste periode stemte vi faktisk for et forslag om forskning i thorium – altså den del af det. Vi syntes da, at vi skulle se fordomsfrit på det og give mulighed for at undersøge det i stedet for at beslutte på forhånd, at det ville vi overhovedet ikke kigge på. Thorium, som måske er den bedre måde at gøre det på, synes jeg da at man skal se fordomsfrit på. Så hvis det er det, det handler om, vil vi jo være sindet til at sige ja, for det gjorde vi også i sidste valgperiode.

Kl. 15:32

Første næstformand (Karen Ellemann):

Den næste korte bemærkning er til hr. Torsten Gejl, Alternativet. Værsgo.

Kl. 15:32

Torsten Gejl (ALT):

Tak. Vi er mange, der mener, at processen omkring rigsretssagen mod Inger Støjberg har været lidt uværdig, præget af politisk strategi – der har været mange lækager – og at det er en proces, som måske ikke skal køre på den måde, at vi som folketingsmedlemmer skal afgøre, om en af vores kolleger skal for en rigsret, men at vi måske skal have en anden type instans, en juridisk instans, f.eks. en forfat-

ningsdomstol, som kunne tage sig af den type spørgsmål, så det ikke bliver sådan en type proces, som det har været her på Christiansborg. Vil partilederen være med til at undersøge muligheden for, om vi kunne gøre det på den måde?

Kl. 15:33

Første næstformand (Karen Ellemann):

Hr. Søren Pape Poulsen.

Kl. 15:33

Søren Pape Poulsen (KF):

Jeg har det sådan, at hele rigsretssagssystemet jo egentlig er noget rod. I bund og grund er det noget rod, at vi skal sidde og agere anklagemyndighed i Folketinget. Det synes jeg det er.

Problemet er jo lidt, hvordan vi lige skulle lave det om med det, det ville kræve, og hvis vi skal ud i grundlovsændringer og sådan noget, har det nok lidt lange udsigter. Men måske kan vi finde andre måder at håndtere det på, så vi ikke skal ud i det her, hvor vi sidder og agerer anklagemyndighed, hvilket jeg i bund og grund ikke bryder mig om, men jeg anerkender jo, at det er det redskab, der er i loven, men jeg synes jo ikke, det er at foretrække, at det er sådan, det foregår. Jeg synes ikke, det skal være politikere, der gør det.

Kl. 15:34

Første næstformand (Karen Ellemann):

Hr. Torsten Gejl.

Kl. 15:34

Torsten Gejl (ALT):

En anden sag er, at jeg havde en debat med en af partilederens kolleger, Niels Flemming Hansen, her på News i fredags. Han havde fået den glimrende idé, at når vi efterhånden bliver vaccineret, må de, der er vaccineret, gerne komme ind til fritidstilbud og kulturtilbud og oplevelsestilbud. Det er jeg meget, meget enig i.

Grunden til, at vi var sat op imod hinanden, var, at vi i Alternativet mener, at hvis du kan fremvise en af sundhedsmyndighederne godkendt negativ coronatest ved indgangen, eller du kan påvise, at du har antistoffer i blodet, fordi du har haft corona, så skal du også kunne komme ind, så man ikke ekskluderer nogen, som faktisk ikke smitter andre. Hvad tænker partilederen om den diskussion?

Kl. 15:34

Første næstformand (Karen Ellemann):

Hr. Søren Pape Poulsen.

Kl. 15:34

Søren Pape Poulsen (KF):

Partilederen tænker jo, at hans ordfører sikkert har haft ret i det, han har sagt.

Bare lige for at holde fast i det her med coronapas og vaccinepas osv. vil jeg sige, at jeg jo synes, det er en rigtig god måde at få startet noget op i en overgang. For på et tidspunkt vil så mange jo være vaccineret, at der måske ikke er så meget brug for det. Jeg har det nemlig sådan, at selv om jeg ikke kan noget, kan andre godt få lov til det.

Sundhedsmyndighederne skal selvfølgelig godkende det, fordi det skal være rigtigt og det skal være sikkert, og måske smitter man, selv om man er osv. ... Alt sundhedsmæssigt skal vi have styr på, men hvis der er styr på det, så lad os da give den mulighed for, at vi kan åbne mere op, hvis der ikke sker noget ved det og folk er vaccineret. Det er jeg da sådan set klar til.

Første næstformand (Karen Ellemann):

Således tak til den konservative partileder, hr. Søren Pape Poulsen. Den næste partileder kommer fra Nye Borgerlige, og det er fru Pernille Vermund.

Kl. 15:35

Danmark, at når danskerne har været henne og stemme – hvad de i øvrigt er rigtig gode til at gøre i det her land – så ligger valgresultatet og skvulper lige omkring den politiske midte, og den såkaldt røde blok og den såkaldt blå blok står næsten lige, og så skifter det en gang imellem. Så jeg synes egentlig, selv om jeg jo også gerne vil fremme socialdemokratiske værdier, at det er vigtigste er, at vi kan finde ud af at samarbejde med hinanden, også selv om man ikke lige bærer regeringsansvaret eller er en del af den blok, der måtte have fået flest mandater.

Kl. 15:36

Så jeg kunne godt tænke mig at spørge konkret ind til, om Nye Borgerlige i år vil være med i et samarbejde om at sikre en ordentlig decentralisering af Danmark, eksempelvis på uddannelsesområdet.

Kl. 15:40

Første næstformand (Karen Ellemann):

Fru Pernille Vermund.

Kl. 15:40

(Partileder)

Pernille Vermund (NB):

I Nye Borgerlige har vi en vision for vores politiske virke. Politikerne skal bestemme mindre, og danskerne skal bestemme meget mere selv, også over flere af deres egne penge. Virkelyst, flid og produktion har gjort Danmark rigt. Hele landet har bidraget, men roden til vores velstand finder vi i de tusindvis af mindre virksomheder på land og i by, som har gjort Danmark til et frit, rigt og velstående land. Virkelyst, flid og produktion trives ikke under et åg af vildtvoksende love og regler, centralisering af magt og alt for høje skatter. Virkelyst, flid og produktion trives ikke, når politikerne altid mener at vide bedst og vil bestemme alt, heller ikke, når de bedrevidende i storbyerne for at tilfredsstille deres egne drømme om en CO₂-neutral fremtid er parate til at ofre Danmarks økonomiske og kulturelle rygrad, landbruget – danske landmænd, som i praksis og i sandhed er det globale klimas helte.

Når man ser på udviklingen i et lidt større perspektiv, er det sammen med nødvendigheden af at få løst udlændingepolitikken fra bunden en af de vigtigste brudflader i dansk politik – brudfladen mellem dem, der skaber værdierne, og dem, der bestemmer over værdierne. Det er desværre i høj grad også en brudflade mellem livet i storbyen og livet i resten af landet. For at få samlet Danmark igen om de grundlæggende værdier skal vi give mere frihed til danskerne. Vi skal flytte magt tilbage til de mindre samfund, til familierne, til dem, der virker, producerer og skaber velstand. Vi skal skære de unødvendige fedtlag af det regelstyrede samfund, af vores regelstyrede velfærdsstat og sætte skatterne ned. Vi skal skabe en borgerlig renaissance.

I øjeblikket går det alt for hastigt i den forkerte retning. Regeringen og dens støttepartier foretrækker at sætte skatterne op i stedet for at sætte dem ned, og på regelsiden ser vi eksempler som tvangsfordeling af gymnasieelever og forbud mod at trække overskud ud af private virksomheder såsom private botilbud og dagtilbud. Politikerne flytter Danmark væk fra de borgerlige værdier. Min opgave, vores opgave som borgerlige er at bringe den borgerlige vision ud til danskerne.

Tidligere vandt borgerlige magten ved at kopiere Socialdemokratiets politik. Det bliver samfundet ikke mere borgerligt af. Det gælder ikke om at flytte borgerlige partier hen over midten; det gælder om at flytte midten. Der er allerede så mange gode borgerlige mennesker i Danmark, og jeg er ret overbevist om, at flertallet af danskerne vil købe ind på en borgerlig vision om mere frihed, færre regler, mere lokalt selvstyre, færre afgifter og lavere skatter. Hvis vi blot i den borgerlige familie vil være vores borgerlighed bekendt og fortælle, hvad vi stræber efter, så vil vi få og opleve en borgerlig renaissance, og det bliver godt.

Kl. 15:39

Første næstformand (Karen Ellemann):

Tak til Nye Borgerliges partileder. Den første partileder, der har bedt om ordet, er Socialdemokratiets partileder, fru Mette Frederiksen. Værsgo.

Kl. 15:39

Mette Frederiksen (S):

Jeg forstår jo godt, at man, når man er meget borgerlig, gerne vil understøtte borgerlig politik, men det er jo næsten altid sådan i

Pernille Vermund (NB):

Det vil vi, og vi har jo været heldige i Danmark, med hensyn til at selv når vi har haft socialdemokratiske statsministre, så har de faktisk ikke været helt så ringe, som de kunne have været. Vi har haft en Poul Nyrup Rasmussen-regering, som har ført en trods alt relativt ansvarlig økonomisk politik, og vi har også haft en Helle Thorning-Schmidt-regering, som jo med Radikale Venstres hjælp i virkeligheden var næsten mere borgerlig end egentlige borgerlige regeringer. Så på den måde har det ikke var helt så rødt, som det kunne have været, og ikke helt så galt, som det kunne have været.

Nye Borgerlige har fra begyndelsen sagt, at vi går konstruktivt til det her. Vi var med i en politiaftale, som jo i den grad handler om decentralisering. Det er et vigtigt første skridt. Vi glæder os til at tage flere skridt, og vi håber, at det betyder reel frihed for borgerne og ikke bare frihed for kommunerne.

Kl. 15:40

Første næstformand (Karen Ellemann):

Fru Mette Frederiksen.

Kl. 15:40

Mette Frederiksen (S):

Det er jo heller ikke, fordi jeg påstår, at vi kan bringe Danmark tilbage til noget, det var, og jeg er heller ikke sikker på, at det er det, der skal være sigtet, men jeg er helt sikker på, at vi kan gå op imod den tendens, der har været, til, at hvis tingene bare blev centraliseret, blev de også bedre. Og der vil jeg da gerne kvittere for samarbejdet om politiet, for jeg kan jo godt huske, at da jeg var ude at sige, at jeg mente, at vi kunne halvere Rigspolitiet, og understregede vigtigheden af, at vi kunne få nærpolitiet tilbage, var der mange kritikere, men ikke desto mindre har vi jo nu en bred politiaftale – der er desværre nogle, der ikke er med – hvor vi styrker det nære politi og dermed gør op med centraliseringen.

Jeg påstår ikke, at vi med et fingerknips kan gøre alt, hvad vi gerne vil, på uddannelsesområdet, men jeg synes, det er vigtigt, at vi understøtter, at der f.eks. bliver ved med at være ungdomsuddannelser, også i områder, hvor der ikke er så mange unge, og jeg og regeringen ønsker, at vi også begynder at flytte noget uddannelse ud i landet igen. Jeg tolker næsten partilederens ord sådan, at Nye Borgerlige også er med på det.

Kl. 15:41

Første næstformand (Karen Ellemann):

Tak. Formanden tager ordet, fordi tiden er langt overskredet. Værsgo til fru Pernille Vermund.

Kl. 15:41

Kl. 15:44

Pernille Vermund (NB):

Det er vi, men for os handler det ikke kun om at flytte offentlige opgaver ud i kommunerne, så de stadig kan blive løst offentligt. Det handler også om at flytte ansvar ud til borgerne. Det handler om at give borgerne et reelt og mere frit valg, og derfor ser vi jo med bekymring på, at regeringen og regeringens støttepartier vil gøre det sværere for borgerne at træffe frie valg.

Kl. 15:42

Første næstformand (Karen Ellemann):

Den næste korte bemærkning er til hr. Jakob Ellemann-Jensen. Værsgo.

Kl. 15:42

Jakob Ellemann-Jensen (V):

Tak for talen til fru Pernille Vermund. Det er jo rigtigt: Det er rart at være borgerlig. Det er endnu bedre at være liberal. For som liberal er det ikke bare magten, vi gerne vil flytte, det er ansvaret. Og med ansvaret følger friheden, og friheden duer som bekendt til alt godt. Som en god borgerlig ved jeg, at fru Pernille Vermund har læst Børsen her til morgen og sikkert også som jeg glædet sig over, at statsministeren tilsyneladende lægger an til en ny kurs, der handler om reformer. Hvilke reformer forestiller Nye Borgerlige sig at byde ind med til at sætte gang i væksten?

Kl. 15:42

Første næstformand (Karen Ellemann):

Fru Pernille Vermund.

Kl. 15:42

Pernille Vermund (NB):

Jamen vi anerkender, at der jo er et meget, meget stort rødt flertal i Folketinget i dag, og derfor tror vi ikke på, at Nye Borgerliges politik kan blive gennemført i den her folketingsperiode. Men vi så rigtig gerne, at man tog fat de steder, hvor vi har skatter og afgifter, som i den grad hæmmer vores vækst. Altså, vi har en registreringsafgift, som jo er ekstremt væksthæmmende, og som også betyder, at der er familier ude i landet, som har svære ved at få hverdagen til at hænge sammen; familier, som ikke har samme adgang til offentlig transport, som man har inde i storbyerne. Så det er et meget konkret sted, hvor vi gerne vil sænke skatter og afgifter og både øge væksten, men også øge mulighederne for borgerne.

Kl. 15:43

Første næstformand (Karen Ellemann):

Hr. Jakob Ellemann-Jensen.

Kl. 15:43

Jakob Ellemann-Jensen (V):

Tak for det. Man skal jo ikke lade sig hæmme af, at man ikke har mandater nok til at gennemføre sin politik, og det hører jeg heller ikke fru Pernille Vermund gøre her. Det synes jeg er fint. Hvilke forslag har man mere konkret? Det, jeg tænker på, er arbejdsudbud. Altså, hvordan får vi skruet arbejdsudbuddet i vejret? Hvordan får vi flere til at være en del af det arbejdende fællesskab? Det er i min optik et af de vigtigste fællesskaber at være med i; et af de fællesskaber, som kan give folk den personlige frihed og give os som land den økonomiske frihed, som er nødvendig, hvis vi gerne vil en velstand og en velfærd fremadrettet. Hvad er Nye Borgerliges forslag til det?

Kl. 15:44

Første næstformand (Karen Ellemann):

Fru Pernille Vermund.

Pernille Vermund (NB):

Vi er jo heldigvis i en situation i Danmark, hvor vi, når vi lige ser bort fra coronaperioden, har haft en relativt lav arbejdsløshed, men der er én gruppe, som jo boner voldsomt ud på det her område; mennesker, som ikke træder ind på arbejdsmarkedet, og som jo belaster vores samfund voldsomt. Og vi taler jo om ikkevestlige indvandrere og efterkommere, og nærmest uanset hvad vi gør på beskæftigelsen, kommer de ikke ind på arbejdsmarkedet. Det, vi har kunnet se virkede, var, når man satte ydelserne ned. Vi vil gerne fjerne offentlig forsørgelse til udlændinge helt, men vi vil også gerne være med på, som minimum, at sænke ydelserne og gå imod det, som regeringen og støttepartierne har gjort, nemlig at hæve offentlige ydelser til arbejdsløse udlændinge, for vi tror ikke på, at det får folk i beskæftigelse, tværtimod.

Kl. 15:45

Første næstformand (Karen Ellemann):

Den næste korte bemærkning er til hr. Kristian Thulesen Dahl, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 15:45

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak for det. Fru Pernille Vermund har jo tidligere her i salen over for mig bekræftet, at Nye Borgerliges økonomiske politik bl.a. går ud på at fjerne topskatten, fjerne selskabsskatten, fjerne registreringsafgiften, som det nævnes her, altså, en lang række skatter og afgifter, som samlet beløber sig til omkring 100 mia. kr. Jeg kan også forstå, at man er i gang med at revidere, altså finde ud af, hvordan man helt præcist vil give sit bud, og det er det, jeg er lidt interesseret i at få at vide i dag: Hvornår får vi egentlig oversigten over, hvordan de 100 mia. kr. fremskaffes? Vi havde en debat her ved tredjebehandlingen af finanslovsforslaget, hvor vi også spurgte Nye Borgerliges finansordfører om det samme, og han kunne oplyse, at det var noget, der ville komme senere. Så nu spørger jeg bare: Hvornår er det senere, vi får det overblik?

Kl. 15:45

Første næstformand (Karen Ellemann):

Fru Pernille Vermund.

Kl. 15:45

Pernille Vermund (NB):

Jamen selve finansieringen i de store klumper ligger sådan relativt klar. Det, som ikke ligger klart, er, hvad det præcis er for indvirkning, det har på vores økonomi, når man sænker skatter og afgifter forskellige steder, for vi ved, at når vi nu sidder med en ny finanslov, er det et nyt beregningsgrundlag, og derfor bliver det sværere for et lille parti som os hele tiden at følge op på nye finanslove. Men de store klumper i besparelserne ligger sådan set klart, og det har de gjort hele tiden, og det er præcis de samme, som vi har nævnt tidligere.

Kl. 15:46

Første næstformand (Karen Ellemann):

Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 15:46

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jamen okay. Så er jeg jo ikke er fuldt oplyst, for jeg tror, at jeg har finansiering for omkring halvdelen af de 100 mia. kr., og som jeg kan se det i mit regnestykke, så mangler der ca. 50 mia. kr. Og det er jo det, man har sagt ville komme senere. Berlingske havde jo også dengang, altså den 31. december, lige før det blev til 2021, en stor artikel om det, hvor de også mangfoldiggjorde, at der simpelt hen

manglede nogle regnestykker her. Men jeg er da glad for, at hvis man har det hos Nye Borgerlige, kan man bare lægge det frem, så vi andre kan se, hvordan man finansierer minusvækst i den offentlige sektor i 10 år, der beløber sig til 100 mia. kr. for at fjerne topskatten, fjerne selskabsskatten, fjerne registreringsafgiften osv. Det er jo noget, man lige siger, men vi vil bare gerne se regnestykket for, hvad det er, der forsvinder i den offentlige sektor, når 100 mia. kr. forsvinder. Jamen altså, hvis fru Pernille Vermund har det, så giv mig det endelig bare, for så skal jeg jo ikke spørge til det, så har jeg jo fået det, og jeg vil glæde mig over det.

Kl. 15:47

Første næstformand (Karen Ellemann):
Fru Pernille Vermund.

Kl. 15:47

Pernille Vermund (NB):

Jeg kommer nok til at gentage mig selv og gentage min finansordfører, men vi skal starte fra en ende af: Privatisering af Danmarks Radio: 4 mia. kr., administration af jobcentre: 4 mia. kr., omlægning af su til lån: 12 mia. kr., afskaffelse af dimittenddagpenge: 2 mia. kr., stop for tilgang til efterløn: 9 mia. kr., mediestøtten: 0,5 mia. kr., afskaffelse af boligjobordningen: 0,5 mia. kr., afskaffelse af grøn check: 2 mia. kr., så er vi oppe på 34 mia. kr., spild af udviklingsbi-stand: 17 mia. kr., nettobidraget til EU, som nu er hævet: 4 mia. kr., erhvervstilskud, hvor der bruges mange penge, og vi siger, vi kan spare 5 mia. kr., så er vi oppe på 60 mia. kr., udlændingepolitikken fra bunden og derudover den del af råderummet, som jo ikke er afsat og ikke er brugt endnu, som vi mener man skal lade være med at bruge, så er vi oppe på 110 mia. kr. Det var svaret.

Kl. 15:48

Første næstformand (Karen Ellemann):

Tak, og så gav jeg også lidt ekstra taletid for at nå til regnestykkets ende. Fru Sofie Carsten Nielsen, Radikale Venstre, værsgo.

Kl. 15:48

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Tak for det. Jeg synes, at alle stemmer, der vil arbejde for en ansvarlig økonomisk retning og sikre, at der er nok mennesker i arbejde, er godt, så jeg synes, det er et meget interessant spørgsmål fra hr. Kristian Thulesen Dahl. Man kan også få beregningerne fra Finansministeriet – stor respekt for små partier, det kender jeg til – når man ikke har det apparat selv. Så det glæder jeg mig også til at se frem til. Men jeg har nogle meget konkrete spørgsmål.

Fru Pernille Vermund var også inde på konventioner før, så bare helt konkret og banalt kunne jeg godt tænke mig at finde ud af sådan helt reelt, om Pernille Vermunds parti for at være støtteparti for en eventuel borgerlig regering så vil kræve, at man melder sig ud af konventioner, flygtningekonventionen f.eks.

Kl. 15:49

Første næstformand (Karen Ellemann):

Fru Pernille Vermund.

Kl. 15:49

Pernille Vermund (NB):

Jeg har godt nok ikke nævnt konventioner, men det kan være, at partilederen tænkte, at det nok ville være en del af min tale, og det har aldrig været et krav fra Nye Borgerliges side, at vi vil have en kommende regering til at melde sig ud af konventioner. Det, vi har sagt ret klart, er, at hvis det er en forudsætning for at løse udlændingepolitikken fra bunden, at man eksempelvis udtræder af statsløsekonventionen eller af flygtningekonventionen, som jo er lavet i en anden tid og med et andet formål end det, de tjener i

dag, er vi villige til det. Men det er ikke et ufravigeligt krav, sådan som jeg har hørt partilederen tale om tidligere og også Lars Løkke Rasmussen nævne, fra os at træde ud af konventioner.

Kl. 15:49

Første næstformand (Karen Ellemann):

Fru Sofie Carsten Nielsen.

Kl. 15:49

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Jamen det synes jeg er super interessant. Så bare for at få det med EU-medlemskabet afklaret – jeg tror, det var i dialog med mig selv, da jeg var på talerstolen, at partilederen nævnte det – som vi i Radikale jo er dybt optaget af og vores partier helt sikkert er politisk uenige om, og det er jo sådan, det er, vil jeg spørge: Er det noget, der heller ikke vil være et krav til en fremtidig regering?

Kl. 15:50

Første næstformand (Karen Ellemann):

Fru Pernille Vermund.

Kl. 15:50

Pernille Vermund (NB):

Det er definitivt et ønske, og det er noget, vi vil arbejde for, men det er ikke sådan, at vi de siger, at vi ikke kan støtte en borgerlig regering, hvis ikke vi kommer ud af EU. Jeg synes i virkeligheden man skylder danskerne at lave forarbejdet, fortælle, som det også blev sagt tidligere, hvad alternativet er, præsentere det for danskerne og bruge den tid, der skal til, for at danskerne trygt kan træffe valget: Skal vi blive i EU, eller skal vi f.eks. med i et andet samarbejde med Norge, med Schweiz, med Island og de lande i Europa, som ikke er en del af EU?

Kl. 15:50

Første næstformand (Karen Ellemann):

Således tak til fru Pernille Vermund fra Nye Borgerlige. Der er ikke flere korte bemærkninger til partilederen. Den sidste partileder her i denne partilederrunde i dag kommer fra Alternativet, og det er hr. Torsten Gejl.

Kl. 15:51

(Partileder)

Torsten Gejl (ALT):

Tak, formand. Allerførst vil jeg sige, at vi i Alternativet kommer til at fremsætte beslutningsforslag om at undersøge mulighederne for, at vi i Danmark får en forfatningsdomstol eller en lignende instans, som for eftertiden skal tage stilling til, om ministre og folketingsmedlemmer skal stilles for en rigsret. Vi mener ikke, at vi politikere er habile i forhold til at vurdere, om der skal rejses sigtelser mod politiske allierede eller modstandere. Vi synes, processen i forhold til at vurdere, om Inger Støjberg skal for en rigsret, har været præget af politisk strategi, og det tror jeg at befolkningen gennemskuer, og jeg tror, folk frastødes af det.

Kronen på uværdigheden kommer så, når vi i salen skal stemme om, hvorvidt Inger Støjberg skal for en rigsret. Her prøver Nye Borgerlige og sandelig også Pia Kjærsgaard fra Dansk Folkeparti at få ophævet Folketingets clearingssystem, så alle 179 folketingsmedlemmer skal møde op og stemme i starten af februar lige midt i det, der må formodes at være den allerværste fase af coronakrisen. Meningen er at udstille og udskamme de politikere, der stemmer for, at Inger Støjberg skal for en rigsret, tror vi. Det er faktisk en uhørt demokratisk pression på folketingsmedlemmer, som har deres gode ret til at forvalte deres mandat i Folketingssalen, som det passer dem, og det er også overflødigt, da alle partier jo har bekræftet, hvem der stemmer for og imod. Så det risikerer at ende som et supersmitte-

sprederevent, der sætter Folketinget ud af kraft. Jeg synes, det viser med al tydelighed, at vi ikke kan overlade den her slags beslutninger til politikere, og derfor vil Alternativet have undersøgt, hvad det vil kræve at flytte den her slags sager over i en forfatningsdomstol eller en anden type instans.

Angående coronakrisen er vi også i Alternativet lykkelige over, at der er kommet en vaccine, og vi er positive over, at der kommer et vaccinepas, så danskerne kan komme ind i de lande, hvor det er krævet. Men vi er skeptiske over, hvis der skal vedtages en lov om, at det alene kræver et vaccinepas at komme over den danske grænse, og at man kun kan komme ind til f.eks. sportsoplevelser og kulturarrangementer, hvis man har et vaccinepas. Her mener vi, at dokumentation for, at man har haft corona og dermed har antistoffer, eller en frisk negativ coronatest også skal være adgangsgivende. Som Søren Brostrøm sagde på tv, må vi ikke fordømme dem, der er nervøse for at lade sig vaccinere. Personligt har jeg tænkt mig at blive vaccineret, for jeg ville ikke kunne bære at smitte nogen, der døde af det, men jeg respekterer, at der er mennesker, som er hunderædde for at få sprøjtet vaccine, som vi f.eks. ikke kender langtidsvirkningerne af, i kroppen. Derfor mener jeg, at sundhedsmyndighederne skal rådgive om, hvordan man laver en coronatest, der er sikker nok til at lukke folk ind til f.eks. en fodboldkamp.

Til sidst vil jeg beskæftige mig kort med den lovgivning, vi laver for at realisere vores klimamål. I Alternativet var vi jo fyldt med håb, da vi sidste år på den her tid skulle til at lave en handlingsplan for at reducere CO₂-udledningerne med 70 pct. i 2030. Nu et år efter er det ikke bare Alternativet, men også alle de grønne organisationer, der er skuffede over det, som 2020 sluttede af med af klimanøl, og det er endda med deltagelse af partier, der selv har kritiseret regeringen for klimanøl. SF og Radikale blev lokket med i en såkaldt grøn skatteaftale, som ikke indeholdt de ensartede klimaafgifter, som alle med forstand på klima havde sukket efter. Selv Enhedslisten vælger at blive en del af problemet i stedet for en del af løsningen, når de på torsdag stemmer for en bilafale, der tillader, at der kommer 600.000 flere biler på vejene. Vores bøn til støttepartierne er: Stem nej til den uambitiøse bilafale på torsdag, og vær med til at kæmpe for, at vi får et delmål for CO₂-reduktion i 2025, der flugter med det, som Greenpeace anbefaler, altså 55 pct., eller allermindst det øvre spænd i Klimarådets anbefalinger på mellem 51 og 54 pct. i CO₂-reduktion i 2025. Tak for ordet.

Kl. 15:54

Første næstformand (Karen Ellemann):

Tak til partilederen. Der er ønsker om korte bemærkninger. Først er det fra Socialdemokratiets partileder, fru Mette Frederiksen. Værsgo.

Kl. 15:54

Mette Frederiksen (S):

Tak for det. Den her kritik af kolleger, der tager ansvar for at løse problemer, forekommer mig altid en smule ejendommelig. Altså, Danmark er jo heldigvis ikke skabt på revolution, men på reformer, og det vil sige, at vi skridt for skridt er gået i den rigtige retning, hvad vi jo i høj grad også er i gang med på klimaområdet.

Nu har vi diskuteret klima i dag, og det var egentlig slet ikke det, jeg ville spørge til. Jeg ville gerne spørge til vores nærhedsreform, som vi har sat i gang, og som jeg egentlig har indtrykket af at Alternativet også bakker op om, og som betyder, at vi nu for alvor får sat nogle kommuner sammen med medarbejdere, ledere og først og fremmest borgerne selv samt pårørende og andre, så vi kan begynde at bygge velfærdssamfundet op på ny, altså nedefra og op. Er det stadig noget, Alternativet bakker op om?

Kl. 15:55

Torsten Gejl (ALT):

Ja, selvfølgelig. Det er jo næsten umuligt ikke at kunne lide den tanke, de eksperimenter, den nytenkning og den udviklingslyst, der er i det. Når det kommer til frikommuneforsøgene, så ser vi utrolig gerne, at beskæftigelsesområdet kommer ind under, så vi kan begynde at eksperimentere med, hvor meget tillid kommer til at betyde i borgernes liv, altså hvor meget vi kan bruge tillid i stedet for tvang, når det f.eks. handler om beskæftigelsesområdet.

Kl. 15:55

Første næstformand (Karen Ellemann):

Fru Mette Frederiksen.

Kl. 15:55

Mette Frederiksen (S):

Jeg har jo selv meget, meget stor fidus til det, vi sætter i gang nu, med de syv kommuner, og det har jeg ikke mindst, fordi jeg mærker en fantastisk energi og også stolthed over at være med. Men først og fremmest er der en meget, meget stor energi i forhold til at få det til at lykkes, og jeg tror, vi kommer til at se en udvikling af velfærd, som vi herinde faktisk ikke har evnet at skabe, hvad egentlig ikke er så mærkeligt, for de fleste gode idéer skal vokse op nedefra og ikke modsat.

Man kan jo altid ønske sig mere, men jeg håber, at vi her i den kommende tid, når coronaen slipper sit tag, kan være enige om at få givet de her syv kommuner de allerbedste forudsætninger for at være pionerer i det næste velfærdsprojekt.

Kl. 15:56

Første næstformand (Karen Ellemann):

Hr. Torsten Gejl.

Kl. 15:56

Torsten Gejl (ALT):

Nu var det jo ikke et spørgsmål, men jeg vil da gerne kommentere på det. Jeg synes, at når vi lader udviklingen ske lokalt ved hjælp af social opfindsomhed og de erfaringer, der er derude, hvor folk til daglig arbejder hands on med de konkrete problemer og udfordringer, så kommer vi oftere længere, end når vi politikere prøver at udtænke løsninger. Så det er en af de planer, som regeringen har lanceret, som vi synes allerbedst om.

Kl. 15:57

Første næstformand (Karen Ellemann):

Den næste korte bemærkning er til hr. Jakob Ellemann-Jensen. Værsgo.

Kl. 15:57

Jakob Ellemann-Jensen (V):

Jeg vil da egentlig gerne fortsætte i samme spor. Hvad er vigtigst for Alternativet her: at give kommunerne frihed til at sammensætte nye løsninger, eller at sætte borgerne fri til at vælge andre løsninger?

Kl. 15:57

Første næstformand (Karen Ellemann):

Hr. Torsten Gejl.

Kl. 15:57

Torsten Gejl (ALT):

Det er jo et godt spørgsmål, men jeg mener faktisk ikke, at de to ting udelukker hinanden. Hvis vi f.eks. tager sagsbehandlere, er de jo ofte med den måde, vi styrer det på i øjeblikket, styret fra fjerne ledelseskontorer. Hvis man f.eks. kan give sagsbehandlerne magten over deres egen faglighed tilbage, sådan at de kan bruge deres egen

faglighed i dialogen med borgerne, kan de jo i sidste ende give ansvaret for borgerens eget liv tilbage til borgeren. Så jeg mener faktisk, det hænger sammen.

Kl. 15:58

Første næstformand (Karen Ellemann):

Hr. Jakob Ellemann-Jensen.

Kl. 15:58

Jakob Ellemann-Jensen (V):

Jamen det er jeg sådan set glad for at høre, for i min optik handler det her først og fremmest om at sætte mennesker fri – om at sætte mennesket før systemet. Men det handler så sandelig også om alle de dygtige mennesker, som sidder og arbejder rundtomkring med vores fælles velfærd, om egentlig at stole på deres faglighed og stole på, at de vil borgeren det bedste, og om, at *de* skal sætte mennesket før systemet. Så det er jeg da glad for der er nogen der er enige med mig i her i Folketingssalen. Tak for det.

Kl. 15:58

Første næstformand (Karen Ellemann):

Hr. Torsten Gejl.

Kl. 15:58

Torsten Gejl (ALT):

Altså, der er vi meget, meget frihedselskende i Alternativet. Vi er ikke socialister, men vi går stærkt imod økonomisk ulighed. Vi er på nogle andre måder kommet frem til nogle af de ting, som også de røde partier er enige i, men vi har det her frihedselskende gen, som gør, at vi gerne faktisk vil have mere samfund og mindre stat.

Kl. 15:58

Første næstformand (Karen Ellemann):

Således tak til Alternativets partileder, hr. Torsten Gejl.

Hermed er partilederdebatten slut, og inden vi går videre til næste punkt, som er andenbehandlingen af L 135, skal jeg bede alle medlemmer om at forlade salen, så der kan blive gjort rent på alle pladserne.

Mødet genoptages kl. 16.15.

Mødet er udsat. (Kl. 15:59).

Det sidste punkt på dagsordenen er:

2) 2. behandling af lovforslag nr. L 135:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., lov om sygedagpenge og lov om aktiv socialpolitik. (Suspension af dagpengeforbrug og suspension af G-dage ved hjemsendelser og arbejdsfordeling, forlængelse af retten til sygedagpenge og yderligere forlængelse af 12-månedersperioden i 225-timersreglen som følge af covid-19).

Af beskæftigelsesministeren (Ane Halsboe-Jørgensen fg.).

(Fremsættelse 12.01.2021, 1. behandling 12.01.2021. Betænkning 15.01.2021).

Kl. 16:15

Forhandling

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Mødet er genoptaget.

Der er stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 16:15

Afstemning

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 1 af et mindretal (DF, NB og LA), tiltrådt af udvalget, om, at lovforslaget deles i tre lovforslag?

Delingen af lovforslaget i tre lovforslag er hermed vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslagene går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Kl. 16:15

Meddelelser fra formanden

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Næste møde, hvor der så skal stemmes, er i dag kl. 16.30.

Mødet er hævet. (Kl. 16:16).